

சங்கர மடத்தின் உண்மை வரலாறு

அருணன்

சங்கரமடத்தின் உண்மை வரலாறு

**காஞ்சியின் வெந்தக்கூடதை
அச்சாக எழுகிறது**

அருணன்

மன்னாலாக்கம் : செல்லா

வசந்தம்

வசந்தம் வெள்ளிடகம்

69/24 ஏ. அனுமார்கோவில் படித்துறை
சிம்மக்கல், மதுவரை-625 001
பேசி : 262 5555 / 264 1997
e-mail : vasanthamtamil@yahoo.co.in

மின்னூலாக்கம்
செல்லா

www.minnoolakam.blogspot.com

முன் அட்டையில் :

பின் அட்டையில் :

கொலை வழக்கில் கைதான் துயேந்திரர்.
திருச்சி மாநாட்டில் விஸ்வ இந்து
பரிஷத் தலைவர்களுடன் துயேந்திரர்.

நூலின் பெயர்

: சங்கரமட த்தின் உண்மை வரலாறு
(Real History of Sankara matt)

நூலின் தற்பை

வரலாறு

மொழி

தமிழ்

நூலாசிரியர்

அருணன்

பதிப்பு

ஜூலை 2006

உரிமை

ஆசிரியருக்கு

தாள்

வெள்ளைத் தாள்

அளவு

1 x 8 டெம்மி

மொத்தப் பக்கங்கள்

112

விலை

ரூ. 50

வடிவமைப்பு

வெப்பாண்டி

அட்ச

The Classic Printers

27, Kakathope Street,

Madurai - 625 001

வெளியீடு

Vasantham Veliyeettagam

69/24A, Hannumar Kovil Padithur

Simmakkal, Madurai - 625 001

Ph : (0452) 262 5555, 264 1997

e-mail : vasanthamtamil@yahoo.co.i

உள்ளே...

1. சுகலமும் சங்கரரின் பெயரால்...
2. கிறிஸ்தவுக்கு முந்தியவரா சங்கரர்?
3. காலடியாரின் காலடி காஞ்சியில் பட்டதுண்டா?
4. காஞ்சியை ஏற்காத சிருங்கேரி
5. கும்பகோணமே காஞ்சியானது!
6. பரமாச்சாரியார் காலத்தில் திருத்தல் வேலை!
7. காசியில் ஒரு சப்பைக்கட்டு!
8. காஞ்சி மடம் வைத்தீகக் கோட்டையே!
9. ஹரிஜன ஆலயப்பிரவேசம் - அவருக்கு ஹிம்கை!
10. பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஆதரித்து “திருமுகம்”!
11. ஆர்.எஸ்.எஸ்.சில் பரமாச்சாரியார்!
12. சங்கராச்சாரியாரின் படைவரிசை!
13. ஒரே மடத்தில் மூன்று சங்கராச்சாரியார்கள்!
14. காணாமல் போனார் ஜயேந்திரர்!
15. அவரின் வாக்கு “தெய்வ வாக்கு!”
16. காஞ்சி வித்யாலயாவில் நடந்தது என்ன?
17. முடிவுரை

18. இணைப்புகள்:

1. தனக்குண்டு பிறருக்கில்லை: சிங்காரவேலர்
2. சங்காரின் குத்திர அவமதிப்பு : தேவிபிரசாத்
3. வர்ணாஸ்ரமமே இந்து மதத்தின் ஆதாரம்:
சந்திரசேகரேந்திரர்
4. ஜேயேந்திரர் காணாமல் போனது பற்றி “இந்து”
5. கொலைவழக்கில் சிக்கினார் ஜேயேந்திரர்
6. ஜேயேந்திரர் கைதுக்கு முன் சங்காராமன் குடும்பத்தார் பேட்டி
7. சிறையில் ஜேயேந்திரர்
8. ஜேயேந்திரர் கைதுக்குப் பின் சங்காராமன் குடும்பத்தார் பேட்டி
9. எழுத்தாளர் அனுராதா ரமணன் பேட்டி

1. சுக்ளமும் சங்கரரின் பெயரால்...

வேதாந்தத்திற்கு மிஞ்சிய ஞானம் வேறு ஏதுமில்லை என்கிறார்கள் இந்து பழையவாதிகள். வேறு சில விஷயங்களில் விரிந்த மனதைக் கொண்ட விவேகானந்தரும் உபநிஷத்துகளில் உலக ஞானம் முழுக்க அடங்கியிருக்கிறது என்று பெருமை கொண்டாடுகிறார் அது உண்மையெனில் இங்கே பிற மதங்கள் எப்படி நுழைந்தன. பிற மதத்தவர் எப்படி ஆட்சியதிகாரத்தைப் பிடித்தார்கள்? தூரியன் மட்டுமல்ல அறிவும் கிழக்குத் திசையில் தான் உதித்தது என்றால், தொழில் புரட்சி என்கிற அறிவு மட்டும் மேற்கு திசையில் உதித்தது எவ்வாறு?

கங்கை நதி தீரமும் காவேரி நதி தீரமும் நாகரீகத்தில் உயர்ந்து நின்றது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மை ஒரு கட்டத் தில் அது தேங்கிப் போனது என்பதும். கல்லணை கட்டியவனால், தஞ்சை பெரிய கோபுரத்தை எழுப்பியவனால் நீராவி இயந்திரத் தைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போன சோகத்திற்கு தத்துவ உலகிலும் காரணமிருந்தது.

கண் முன்னால் தெரிந்த புறவுலகை ஆராயாமல், புலன் கடந்த, புலனுக்கு அகப்படாத கற்பித உலகை ஆராய்ந்து கொண் டிருந்த தத்துவங்கள் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு நேர் எதிரியாக இருந்தன. சங்கரரின் மாயாவாதமோ இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் புறவுலகே வெறும் மாயை என்றது. கம்பின் ஒரு புறத்தில் நெருப்பு ஏரிகிறது. அதைச் சுழற்றினால் தீச்சக்கரம் போன்ற தொரு மாயத் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஆலாத சக்கரம் போன்றதே உலகு என்றது. புறவுலகை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து விட்டு விலகவே துடித்தது. 'முக்தி' என்ற பெயரில் செயலின்மைக்கும், செயலைத் தாழ்ந்த நிலையாகக் கருதுவதற்கும் இட்டுச் சென்றது. ஆனால், சொற்கள் கம்பீரமாக இருந்தன. "இப்பிரபஞ்சம் யானே ஆகும். யானே இவையனைத்து மாக உள்ளேன் இவை அனைத்தோடும் ஒன்றுபடும் நிலையே மோட்சமாகும்" என்று கூறப்பட்டது. சர்வாத்மபாவம் எனப்பட்ட இந்தக் கோட்பாடு உச்சரிக்கவும், கேட்கவும் சுகமாக இருந்ததே அனுமதி

தவிர நடைமுறையில் தனிமனிதனை அவனுக்குள்ளேயே போட்டு ஆழ்த்தியது. புறவுலக ஆய்விலிருந்து அவனை விலக்கியது.

தனது மாயாவாதத்தை சங்கரர் வேதங்களின் கடைசிப் பகுதிகளாக விளங்கிய அந்த வேதாந்திலிருந்தே-உபநிஷத்துகளி லிருந்தே - உருவாக்கிக் கொண்டார். உபநிஷத்துகள், அவற்றிற்கு ஒரு விளக்கவுரையான பாதராயணரின் பிரம தூத்திரம், பகவத் கிதை ஆகியவற்றிற்கு சங்கரர் விளக்கவுரை எழுதியிருக்கிறார். அதிலிருந்தே அவரது தத்துவம் அறியப்படுகிறது. பொருளியல் வாழ்வினைத் தேங்கிய குட்டையாக்கிய மாயாவாதத்தை தந்த வேதாந்தத்திலும் மிஞ்சிய ஞானம் வேறில்லை எனச் சொல்வது மகா விசித்திரம்.

ஆனாலும் ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால் அது அவர்களின் குறுகிய நோக்கத்திற்கு - வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தைப் பாதுகாக்கிற நோக்கத்திற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அந்த ஆதிசங்கரரின் பெயரால் இன்றுவரை தத்துவ ரீதியாக மட்டுமல்லாது, அமைப்பு ரீதியாகவும் வர்ணாஸ்ரமப் பாதுகாப்பு வேலை மிகத் தீவிரமாக, நடந்து வருகிறது. அவரது பெயர் நிலைநிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அவரது வாரிச தாமே என்று முரசறையப்படுகிறது. அதிலே மோதல் இருக்கிறது. மோசடி நடக்கிறது. தத்துவத்தை சொத்தாக பாவித்தால் குருஷேத்திரம் என்பது ஆங்கும் தவிர்க்க முடியாமல் எழுந்து விடுகிறது.

2. கிறிஸ்துவக்கு முந்தியவரா சங்கரர்?

காஞ்சி சங்கரமடம் இணைய தளத்தில் தன்னைப் பற்றி அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும்போது ஆதிசங்கரரின் பிறப்பு குறித்து கீழ் வருமாறு வருணிக்கிறது -

"2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயங்கரமான நடைமுறைகளைக் கொண்ட வேத - விரோத மற்றும் வேத நம்பிக்கையில்லாத பிரிவுகள் பிரளயமாகக் கிளம்பி புராதன வேத தர்மத்தை ஒழித்துக்கட்ட முனைந்தன. தர்மத்திற்கு ஆபத்து வரும்போதெல்லாம் அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டிட நான் அவதாரம் எடுப்பேன் என்று பகவத் கிதையில் அர்ஜானனிடம் கடவுள் கிருஷ்ணன் சூறியிருக்கிறார் தனது வாக்கிற்கு ஏற்ப இந்தக் கலியுகத்தில் பாதி அவதாரங்கள் (Partial Incarnations) எடுத்தார். வேத விரோத பிரிவுகளின் பிடியிலிருந்து பாரத தேசத்தைக் காக்க வேண்டுமென்று தேவர்கள் இறைவன் சிவனிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க சங்கர பகவத் பாதாள் என்கிற பாதி அவதாரத்தை சிவன் எடுத்தார் ஆதாரபூர்வமான செய்தி மூலங்கள் கீழ்க்கண்ட முடிவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. கி.மு. 509க்கு சமமான கலி 2593 நந்தன ஆண்டு வைசாக மாதத்தின் சுத்த சக்ல பஞ்சமியில் காலடியில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் பிறந்தார்"

சங்கரர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தவர் என்று பிரகடனப்படுத்துகிறது காஞ்சி மடம். இதற்கு "ஆதாரபூர்வமான செய்தி மூலங்கள்" இருப்பதாகவும் மடம் கூறுகிறது. மாதம், தேதி எல்லாம் கச்சிதமாகத் தருகிறது! சங்கரமடம் சரித்திர ஆராய்ச்சி நிலையமாகவும் இருக்கிறது! அது பிறப்புச் சான்றிதழ் வழங்குகிற முனிசிபல் ஆஸ்பத்திரியாகவும் விளங்குகிறது!

ஆனால், அந்த "மூலங்கள்" என்னவென்று பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஒருவர் ஸ்ரீ பி.துரியநாராயண ராவ். அவர் யார் என்றால் பெங்களூரிலிருந்து வரும் ஒரு ஜோசியப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அப்புறம். ராமகிருஷ்ண மடத்தின் சவாமி தபஸ்யானந்தா அனுமதி

அப்புறம் சுவாமி ஸ்ரீ வித்யானந்த சரஸ்வதி. இவர்கள் தாம் சங்கரமடத்திற்கு சரித்திரப் பேராசிரியர்கள்! வரலாற்று விற்பனைர்கள்! சங்கரருக்கு ஜாதகம் கணிக்க இவர்களே போதும் என்கிறது காஞ்சி மடம்!

இந்த மேதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்கரரின் பிறந்தநாளை நிச்சயித்தது மட்டுமல்ல. அவரது முழு வாழ்க்கையையும் நிரணயித்துள்ளார்கள் அதில் இது அதிமுக்கியமானது -

"கிடைக்கிற வாழ்க்கை வரலாற்றின்படி கைலாசத்தில் தனக்கு கிடைத்த ஜந்து ஸ்படிக லிங்கங்களில் யோக லிங் கத்தை மட்டும் தனது சொந்த வழிபாட்டிற்காகவும். காஞ்சி யில் தனது வாரிசுகளின் வழிபாட்டிற்காகவும் வைத்துக் கொண்டார் பகவத் பாதாள் சங்கரர் காஞ்சி நகரத்தை மாற்றி அமைத்தார். காஞ்சியின் மூன்று முக்கியமான கோவில் களான ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர். தேவி காமாட்சி மற்றும் ஸ்ரீவரத ராஜர் ஆகியவற்றை காஞ்சி மன்னர் ராஜசேனாவின் உதவி யோடு புனரமைத்தார். தேவி காமாட்சியின் மூன்னால் உள்ள ஸ்ரீ சக்கரத்தை சங்கரர் புனிதமாக்கினார். இதனால் தேவியை தரிசிக்கிறவர்களுக்கு அவளின் அளப்பரிய கருணை கிடைக்கிறது. சங்கராச்சாரியாரின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வானது காஞ்சியில் சர்வகஞ் பீடத்தை ஸ்தாபித்தது. தெற்கு மோட்சபுரியாகிய காஞ்சிக்கு தனது லோக வாழ்வின் கடைசிக் காலத்தில் வந்து சேர்ந்த சங்கர பகவத் பாதாச்சாரியாள் இந்தப் புனிதமான நகரில் தனது பூதவுடலைத் துறந்தார்"

யாரைத் தங்களின் புனிதக் குருவாகக் கருதுகிறார்களோ அவரைப் பற்றிய அடிப்படையான இரண்டு விஷயங்களை இங்கே முன்வைக்கிறார்கள். ஒன்று. சங்கரர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தவர். இரண்டு. அவர் காஞ்சியில் மடத்தை நிறுவினார். இந்த இரண்டுமே முழுப் பொய்கள் எனச் சொன்னால் பலர் திகைப்படையக் கூடும். சிலர் வருத்தப்படக் கூடும். இன்னும் சிலர் ஹந்த நூலாசிரியருக்கு சாபமிடக்கூடும். எனினும். சத்தியம் என்னவோ அதுதான்.

"தென்னிந்திய வரலாறு" என்கிற மிக முக்கியமான நூலை எழுதி இத்துறையில் முன்னோடியாகத் திகழ்பவர் சரித்திரப் பேராசிரியர் கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரியார். இவர் ஜி.சினிவாசாச்சாரி என்பவரோடு இணைந்து "இந்தியாவின் சிறப்பு வரலாறு"

எனும் நூல் எழுதியிருக்கிறார். இவர்கள் வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அல்ல. உள்நாட்டிலும் சூத்திரர்கள் அல்ல. பெயர்களைப் படித்தாலே புரிந்து கொள்ளலாம். ஆதிசங்கரர் மீது மிகுந்த பயபக்தி உள்ளவர்களும் கூட..

தனது மாயாவாதத் தத்துவத்தை பவுத்தர்களிடமிருந்தே நகலெடுத்திருக்கிறார் சங்கரர் என்று ஒரு கருத்து உண்டு. "பிரச்சனை பவுத்தர்" என்றுகூட சங்கரர் அழைக்கப்படுவார் அதாவது ஒளிந்திருக்கும் பவுத்தர் என்பார்கள் பவுத்தத்திட மிருந்தே கடன் வாங்கி அதே பவுத்தத்தை ஒழித்துக்கட்ட முயன்ற வர் சங்கரர் இதை ஒப்புக் கொள்ளாது அத்வைதம் எனும் மாயா வாதம் சங்கரரின் ஒரித்தினால் கண்டுபிடிப்பு எனச் சொல்லக் கூடியவர்கள் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறுகிறார்கள் -

"சங்கரர் (788 – 820 கி.பி.) ஒரு மாபெரும் சிந்தனையாளர்... சிருங்கேரி, துவாரகா, பத்ரிநாத், பூரி என்று இந்தியாவின் நான்கு மூலைகளில் மடங்களை நிறுவியது அவரின் மேதமையையும் தீர்க்கதறிசனத்தையும் காட்டுகிறது"

சங்கரரின் காலத்தை கிறிஸ்துவுக்குப் பின், அதுவும் கிட்டத்தட்ட 800 ஆண்டுகள் கழித்து நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் அதாவது. இன்றைக்கு சமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்தான் சங்கரர் அதுமட்டுமல்ல. அவர் நிறுவியதாகக் கூறப்படும் மடங்களில் காஞ்சியைக் காணோம். கவனியுங்கள்!

ஆர்.சத்தியநாதய்யர் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாறு மற்றும் அரசியல் துறையில் பேராசிரியராக இருந்தார். அவர் "இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வரலாறு" எனும் புகழ்பெற்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார் அதில் அவர் கூறுகிறார் -

"அனேகமாக 3வது நூற்றாண்டில் காலடியில் ஒரு நம்புதிரி பிராமணைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் சங்கரர்... அவர் பத்ரிநாத் (ஐ.பி.), துவாரகா (கத்தியவார்), பூரி (ஒரிசா) மற்றும் சிருங்கேரி (மைதூர்) ஆகியவற்றில் தனது சொந்த மடங்களை நிறுவினார். அவருடைய விரிவான எழுத்துக்களையும், செயல்பாடுகளையும் நோக்கும்போது பாரம்பரியங்கள் கூறுவதுபோல அவர் தனது 32வது வயதில் இறந்திருப்பார் என்பது அனேகமாக நடந்திருக்கக் கூடியதல்ல. அனேகமாக அந்த வயதில் அவர் சந்தியாசி ஆகியிருக்கலாம். இந்த உலத்தைப் பொறுத்தவரை கூறுகூன்று

ஒரு கோணத்தில் அவர் இறந்தவராகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம்... சிவது மற்றும் சிவது நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த இவர்கள் இருவரது (குமரிலபட்டரும் சங்கரரும்) செயல்பாடுகளின் காரணமாக புத்தமதம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு பிராமணியம் முன்னணிக்கு வந்தது"

காஞ்சியில் ஒரு மட்டத்தை சங்கரர் நிறுவினார் என்பதை இந்தப் புகழ் பெற்ற சரித்திர ஆசிரியர்கள் எவரும் ஏற்கவில்லை. நான்கு திசைகளுக்கு நான்கு தெற்கே சிருங்கேரி. பிறகு அதையும் தாண்டி இன்னொரு மடம் நிறுவ வேண்டிய அவசியம் சங்கரருக்கு எங்கிருந்து வந்திருக்க முடியும்?

இந்த வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இத்துறையின் முன்னோடிகள். அதற்குப் பிறகு ஆராய்ச்சிகள் நடந்து சங்கரர் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பே பிறந்தவர் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லவா என்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அவர்களுக்காக டாக்டர் எஸ்.என்.சதாசிவன் எழுதிய "இந்தியாவின் சமூக வரலாறு" எனும் நூலையும் மேற்கோள் காட்டுகிறேன். இந்தப் பெரு நூல் 2000 ஆண்டில்தான் வந்திருக்கிறது. அது கூறுகிறது -

"மிகவும் ஆதாரபூர்வமான கணக்கின்படி சங்கரர் கேரளத்தின் திருவாங்கூர் பகுதியிலுள்ள காலடியில் கி.பி. 798ல் பிறந்தார் கி.பி. 830ல் மறைந்தார். (பெரிதும் ஏற்கப் படுகிற மற்றொரு கணக்கு 805 - 837 கி.பி.) இமாலயத்தின் பத்ரி நாத். ஒரிசாவின் பூரி. குஜராத்தின் துவாரகா. கர்நாடகத்தின் திருங்கேரி என நான்கு மடங்களை அவர் நிறுவினார். அவை பிராமணியத்தின் மடங்களாயின. மனிதர்களுக்கிடையேயான அசமத்துவத்திற்கும். தீண்டாமைக்கும் மத நியாயம் வழங்கு கிற மையங்களாக காலப்போக்கில் ஆகிப் போயின."

சங்கரருடைய காலக்கணக்கில் பத்தாண்டு இருபதாண்டுதான் முன்னுக்குப்பின் முரணாக வருகிறதே தவிர கிறிஸ்து பிறப்புக்கு முன் கொண்டு செல்லுகிற வாய்ப்பே இல்லை. எட்டாம் நூற்றாண்டு அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் அவர் என்று ஒரே குரலில் வரலாற்றாசிரியர்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். சங்கர மடம் மட்டுமே கிறிஸ்துவுக்கு முன் னால் ஹாக்கிப் போடுகிறது. அவ்வாறே. காஞ்சி மட்டத்தை அவர் ஸதாபித்தார்' என்றும் சரித்திர ஆசிரியர்கள் சொல்லவில்லை. இவர்களாகவே சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

மும்பையில் உள்ள "பாரதீய வித்யா பவனம்" உலகப் புகழ் பெற்றது. அதையொரு இடதுசாரி அமைப்பு என்று எவரும் கூற மாட்டார்கள் மிகப் பிரபலமான சரித்திர ஆசிரியர்களைக் கொண்டு "இந்திய மக்களின் வரலாறு மற்றும் பண்பாடு" என்கிற மிகப் பெரிய தொகுப்பு நூலை அது வெளியிட்டுள்ளது. முதல் தொகுதிக்குப் பெயர் "வேத காலம்" கிட்டத்தட்ட கிறிஸ்து பிறப்பு வரையிலான காலம். அதில் சங்கரர் அந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறவில்லை. இரண்டாவது தொகுதிக்குப் பெயர் "செவ்வியல் காலம்" அதாவது கி.பி. 320 முதல் கி.பி. 740 வரையிலான காலம். அதிலும் சங்கரர் அதைச் சார்ந்தவர் என்று கூறவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. சங்கரரின் பரமகுருவான - ஆசிரியரின் ஆசிரியரான கௌடபாதர் இந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கரரது குருவின் குருவே இந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் என்றால் சிடரின் சிடர் அதற்கும் பிந்திய காலத்தவர் என்பது சொல்லா மலே தெரியக்கூடியது. உண்மையில் அதற்குப் பிந்திய காலத்த வராகவே சங்கரர் பாரதீய வித்யா பவன் ஆசிரியர்களால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்

சரித்திர ஆசிரியர்களை சாட்சியம் கூற அழைத்து வந்தோம். சங்கரர் தத்துவ ஞானியாயிற்றே. தத்துவ ஆசிரியர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? இந்திய அரசால் சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ண னைத் தலைவராகக் கொண்டு பதிப்பிக்கப்பட பெரு நூல் "கீழே மேலே நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு" இதில் சங்கரர் என்கிற அத்தியாயத்தை எழுதியவரும் அந்தப் பெருமகனாரே. அவர் சங்கரர் மீது மிகுந்த பிரேரணை உள்ளவர். அவரின் நவீன காலச் சிடர் என்றே கூறலாம். அவர் கூறுவதைக் கேளுங்கள் -

"கி.பி. 8வது நூற்றாண்டில் சங்கரர் தோன்றியவர். கோவிந்தரது மாணாக்கர் எனச் சங்கரர் தன்னைக் கூறிக்கொள்ளு கிறார். கோவிந்தர், கௌடபாதரது மாணாக்கர் ஆவார்"

பாரதீய வித்யாபவனத்தின் கணிப்பும், சர்வபள்ளி இராதா கிருஷ்ணனின் கணக்கும் இணைந்து போவதைக் கவனியுங்கள். ஆசிரியரின் ஆசிரியர் காலம். அடுத்து ஆசிரியர் காலம். அடுத்து சங்கரரின் காலம். அது கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டு என்று வந்து சேருகிறது. ஆனால் சங்கர மடமோ குருவுக்கும் முன்னதாக, குருவின் குருவுக்கும் முன்னதாகச் சிடரின் காலத்தை வைக்கிறது! இதிலே மிகப்பெரிய வேடிக்கை என்னுடெவன்றால் சங்கரரின் குரு

கோவிந்தர் என்பதை. அவரது குரு கெளடபாதர் என்பதை காஞ்சி மட்டும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அது கூறுகிறது -

"ஸ்ரீகெளடபாதரின் உதடுகளிலிருந்து மகா பாஸ்யத்தைப் பெற்ற கோவிந்த பகவத் பாதாள் குகைக்குள் இருந்தார் வெளியில் நிற்பது யாரென்று கேட்டார். சங்கரரின் பதிலானது பத்து ஸ்லோகங்களாக அமைந்தது. சிறிது உரையாடலுக்குப் பிறகு கோவிந்த பகவத் பாதாள் சங்கரரைத் தனது சிடராக ஏற்றுக் கொண்டார்"

அப்படியெனில் சங்கரரின் காலம் மட்டும் எப்படி கி.மு. 509 ஆக இருக்க முடியும்? கி.பி.யில் பிறந்தவரைக் குருவாகக் கொண்டவர் கி.மு.வில் பிறந்தாராம்! வேடிக்கை செய்வதற்கும் ஓர் அளவு வேண்டாமா! கேட்டால் கெளடபாதரும் கோவிந்தரும் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வாழ்ந்தவர் என்று கூறுவார்களோ? அப்படியும் கூறவில்லை. சங்கரரை மிகவும் தொன்மையானவர் என்று சொல்லத்தான் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்களே தவிர. அவரது குருநாதர்களின் காலம் பற்றி. பிறந்த ஆண்டு - மாதம் பற்றியெல்லாம் ஏதும் கூறவில்லை. கதை கூறுவது என்று முடிவு செய்துவிட்ட பிறகு தர்க்கவியல் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வேத விரோத. வேத நம்பிக்கை யில்லாத மதப் பிரிவுகள் தோன்றியதாகவும். அவற்றை எதிர்த்தே சங்கர அவதாரம் நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுகிறார்கள். புத்த - சமண மதங்களையே இப்படி வருணிக்கிறார்கள் அவையே வேதங்களை நிராகரித்தலை. அவற்றை எதிர்த்து கட்டேயே செய்துகொடுக்கிறார்கள் அவையே சமண மதத்தை தோற்றுவித்த மகாவீரரும் புத்த மதத்தை தோற்றுவித்த புத்தரும்கூட கி.மு. 500களில் வாழ்ந்தவர்களே அதாவது அவர்களும் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையவர்கள் அவர்கள் பிறந்தவுடனேயே சங்கரரும் பிறந்துவிட்டார்! அவர்கள் பிறந்தவுடனேயே அவர்கள் தோற்றுவித்த மதங்கள் இந்தத் துணைக்கண்டத்தில் பரவி விட்டது! பிரளையமாகக் கிளம்பி சகலத்தையும் மூழ்கடித்தது விட்டது! அதை முறியடிக்க இவரும் பிறந்துவிட்டார்! வேடிக்கை யாயில்லை!

மகாவீரரும். புத்தரும் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பு தொன்மையான வர்கள் என்பதால் சங்கரரையும் அந்தக் காலத்துக்கு தூக்கி பிருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஏதுமில்லை. இதிலே விந்தை என்னவென்றால் அவர் சிவனின் அவதாரமாம். அதிலும் முழு

அவதாரமில்லை. பாதி அவதாரம்! அது ஏன்? எடுத்தது எடுத்தார் முழுசாக எடுக்க வேண்டியதுதானே. ஏன் அரைகுறையாக அவதாரம் எடுத்தார்?

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவதாரம் எடுத்துவிட்டார் என்றால் 33 நாயன்மார்களில் ஒருவராக சங்கரர் ஏன் கருதப்படவில்லை? 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேக்கிமாரால் எழுதப்பட்ட பெரிய புராணத்தில் ஏன் சங்கரர் வரவில்லை? 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பரஞ்சோதி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட திருவிளையாடல் புராணத்தில் ஏன் சங்கரர் வரவில்லை?

முழுக்க முழுக்க தத்துவ நூல் நீலகேசி. சமணரால் எழுதப்பட்டது. இதர சமயங்களை எல்லாம் வாதுக்கு இழுத்து வெல்லுகிறாள் நீலகேசி. வேத சமயத்தைச் சார்ந்த புதிகள் என்பானையும் வெல்லுகிறாள். ஆனால் அதைவதி எவருமில்லை. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு படைக்கப்பட்ட நீலகேசியில் ஏன் சங்கரர் வரவில்லை?

விந்தை என்னவென்றால் அப்பர். சம்பந்தர். சுந்தரர் என்கிற மூவர் பாடிய தேவாரத்திலும் சங்கரர் இல்லை. அவர்கள். பவுத்தத்தையும். சமணத்தையும் அடியோடு வெறுத்தவர்கள் அதிலும் சம்பந்தர் வாதிலே சமணர்களை வென்று அவர்களைக் கழுவிலே ஏற்றிய புண்ணியவாளர் சங்கரரும் பவுத்தத்தை எதிர்த்தவர் பவுத்தத்தைக் கொண்டே பவுத்தத்தை எதிர்த்தவர். திருத்தராஷ்டிர ஆவிங்கனம் என்பார்களே அப்படி. வரணாஸ்ர மத்தை பவுத்தம் எதிர்த்த காரணத்தால் அதன் கதையை முடித்து மீண்டும் வரணாஸ்ரமத்தை நிலைநாட்டியவர். பேரா ஆர்.சத்தியநாதம்யர் கூறியிருக்கிறார் - "பவுத்தத்தின் எதிர்மறைப் போக்கினை எதிர்த்து முறியடித்தவர்" அப்படிப்பட்டவர் பற்றி சம்பந்தர் தனது பாடல்களில் கூறாதது ஆச்சரியமாக இல்லையா?

அவர் இவரைப் பாடவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. இவர் அவரைப் பாடியிருக்கிறார். ஆம்! சங்கரர் சம்பந்தரைப் பாடி யிருக்கிறார்! 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து மறைந்தவர் 7ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த சம்பந்தரைப் பாடியிருக்கிறார்! சங்கரரின் சௌந்தர்ய லஹரியைக் கேள்வுகள். 75வது ஸ்லோகம் கூறுகிறது -

"மலையரசன் பெண்ணே! உன்னுடைய முலைப்பால் இருதயத்திலிருந்து உதித்த அமிருதப் பிரவாகம் போலும். அதை

வாக்தேவதையான சரஸ்வதியே அவ்வுருக் கொண்டு வந்தாற்போலும் பெருக்கிறது. உனது பாலை அருந்தி திராவிடசிக் தலைசிறந்த கவிகளுக்குள்ளும் நெஞ்சைக் கவரும் கவிஞராக ஆகிவிட்டான் அன்றோ!"

குழந்தையாயிருந்தபோது பார்வதியின் முலைப்பாலை அருந்தியவர் சம்பந்தர் எனகிற புராணக் கதை சங்கரருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. அதிலும் "தரவிடசிக்" என்று அன்பொழுக அழைத்திருக்கிறார். ஆனால், சங்கரர் பற்றி சம்பந்தருக்குத் தெரியவில்லை!

அதற்கான காரணம் எனிமையானது. சங்கரர் தொன்மையானவருமல்ல. அவரை சிவனின் அவதாரமாக சைவ மதத்தவர் நம்பவுமில்லை. சகலமும் இப்போதுதான் காஞ்சி மடத்தவரால் இட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயொரு கதை இலாகா இயங்கியிருக்கிறது.

3. காலதியாரின் காலதி காஞ்சியில் பட்டதுண்டா?

பிறந்த காலத்தை முன்னோக்கிப் போட்டது மட்டுமல்ல. சங்கரரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையே தங்களின் இஷ்டத்திற்கும். தேவைக்கும் ஏற்ப வளைத்து. ஒடித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். கைலாசத்தில் கிடைத்த ஜந்து விங்கங்களில் ஒன்றை தனக்காக மட்டுமல்ல "காஞ்சியில் தனது வாரிசகளின் வழிபாட்டிற் காகவும்" வைத்துக் கொண்டாராம்! காஞ்சியில் வாரிசகள் வருவார்கள் என்று அப்போதே சங்கரருக்கு தெரியுமாம்!

சுகி சிவம் அவர்கள். "ஆதிசங்கரர்" என்றொரு நூல் எழுதியிருக்கிறார் காஞ்சி மடத்தின் கதை இலாகா தயாரித்த சரக்கையே மீண்டும் பரிமாறியிருக்கிறார். ஆனால், அவரை அறியாமலேயே கீழ்வரும் உண்மையைப் போட்டு உடைத்திருக்கிறார் -

"கயிலையிலிருந்து கொணர்ந்த ஜந்து விங்கங்களை எங்கெங்கு ஸ்தாபித்தார் என்று சங்கர விஜயநூல்களிலும். சிவரஹஸ்யம் என்ற நூலிலும் குறிப்பு இல்லை. ஆனால், மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதையில் காணப்படுகிறது"

சங்கர விஜய நூல்கள் என்பவை அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள். அப்படிப் பல நூல்கள் உள்ளன. அவை எவற்றிலும் இந்த விபரம் இல்லையாம். அதாவது காஞ்சியில் ஒரு விங்கத்தை சங்கரர் ஸ்தாபித்த விபரம் இல்லையாம். மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதை என்கிற நூலில் மட்டும் இருக்கிறதாம்! சங்கரரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு முக்கிய நிகழ்வு அவரது வரலாற்று நூல்களில் இல்லையாம். வேறு ஏதோ நூலில் இருக்கிறதாம்! இதிலிருந்தே ஏதோவொரு பிற்காலத்திய இடைச்செருகல் வேலையை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இதிலெல்லாம் மகா கில்லாடி கள் காஞ்சி மடத்தவர்.

உண்மையில், காலதியில் பிறந்த சங்கரரின் காலதி காஞ்சியில் கூறுகின்றது.

பட்டதற்கு எவ்வித சரித்திரச் சான்றும் இல்லை. காஞ்சிசியின் வரலாறு மிக விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அகச் சான்றுகளோடும், புறச்சான்றுகளோடும், வெளிநாட்டவர், எழுதி வைத்த குறிப்புகளோடும் அது மீண்டும் நம் கண்முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரலாடு-ற்றின் அகண்ட வெளியில் சங்கரரைத்தான் காணோம்.

தாக்டர் மா இராசமாணிக்கனார் எழுதிய “பஸ்லவர்ஸ் வரலாறு” என்கிற நூல் மிகப் பிரபலமானது. சரித்திர யானவெர்கள் கற்றுத் தெளிகிற பாடநூல். அதில் காஞ்சியின் பழை குத்தித்து அவர் கூறியிருக்கிறார். கீழ்க் கங்கை என்கிற சின யாத்திரிகள் கி.பி. 640 காலவாக்கில் காஞ்சி வந்திருக்கிறான். அதுபற்றி எழுதி வைவத்திருக்கிறான். காஞ்சியைச் சுற்றியுள்ள நாட்டை திராவிடம் என்று அவன் குறிப்பிட்டுள்ளான். ஆரியம், திராவிடம் என்பதெல்லாம் வெறும் மாயை அல்ல, வரலாற்று உண்மை. திரு ஞானசம்பந்தத்தை சங்கரரே திராவிட சிச எனச் சொல்லியிருப்பது இங்கி மீண்டும் நினைவுகூரத்தக்கது. அந்த யாத்திரீகள் கூறியிருக்கின்றான்—

“இந்நாட்டில் 100 சங்கிராமங்கள் (பெளத்த மங்கள்) உள்ளன. பதினாயிரம் பெளத்த துறவிகள் இருக்கின்றனர். ஏ சைவ, வைணவ, சமணக் கோவில்கள் ஏற்றதாழ 80 இருக்கின்றன. திகம்பர சமணர் பலர் திராவிட நாட்டில் இருக்கின்றனர்”

இவற்றை சொன்னவன் சங்கரர் பற்றியோ. அத்வைவாட்டுகள் பற்றியோ. காஞ்சி சங்கர மடம் பற்றியோ. காமாடி கோஷாயில் பற்றியோ ஏதும் சொல்லவில்லை. அந்தச் சின யாத்திரீகள் மட்டுமல்ல. அதற்குப் பிறகும் காஞ்சி மடம் பற்றி எந்தவரலாாற்றுக் குறிப்பும் இல்லை.

பல்லவர் காலம் கி.பி. 250 முதல் துவங்குகிறது. பத்துதாம் நூற்றாண்டு வரை அவர்கள் கொடி கட்டிப் பறந்திருக்கிறார்கள். மாமல்லபுரம் அமைத்த மகேந்திரவர்மனின் காலம் ஏதுமாம் நூற்றாண்டு. அவன் சமணனாயிருந்து திருநாவங்கரச்சரால் சைவத்திற்கு மாற்றப்பட்டவன். திருப்பாதிரிப்புவிலிழருந்த சமணப் பள்ளிகளையும், பாழிகளையும் இட்டது அக்ரகல்ளைக் கொண்டது திருவதிகையில் ஒரு சிவன் கோவில்க் கட்டி குணபரம் ஈச்சரம் என்று அதற்கு தன் பெயரை வைத்த புண்ணியவாளன்! சைவத்திற்கு மாறியவுடன் கடப்பாரை-யைத் தூக்கியிருக்கிறான்! அவ்வளவு விரிந்த மனதைத் தாஞ்சுக்கீர்த்து. இவர்கள் நடத்திய மதமாற்றம்!

இவன் "மத்த விலாசப் பிரகசனம்" என்கிற நாடக நூலை வட மொழியில் இயற்றியிருக்கிறான் இதில் அவன் காலத்திய பெளத்தம், காபாலிகம், பாசுபதம் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் பெளத்தம் படு கிண்டலடிக்கப்பட்டுள்ளது. சமணமும் இடித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக, செயலிலும் சரி, எழுத்திலும் சரி அந்த மன்னன் மதச்சார்பாளனாக இருந்திருக்கிறான். அப்படியும் அவன் சங்கரர் பற்றியோ. அவரது அதவைதம் பற்றியோ ஏதும் கூறவில்லை!

இன்னும் விசித்திரம் என்னவென்றால், காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் பற்றி மத்தவிலாசத்தில் வருகிறது. ஆனால், காஞ்சி காமாட்சியைக் காணோம்! காஞ்சி சங்கர மடத்தையும் காணோம்! ஆனாலும் என்ன, சங்கரர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவர்! நம்புங்கள் காஞ்சி மடத்தை! பகுத்தறிவை மட்டும் அவர்களிடம் அடகு வைத்து விடுங்கள்!

காஞ்சி காமாட்சி பற்றி எப்போது வருகிறது தெரியுமா? டாக்டர். இராசமாணிக்கனார் கூறுகிறார் -

"காஞ்சி நகராண்மைக் கழகம் கிபி. 1865ல் அமைக்கப்பட்டது. அக்காலத்திற்கு முன் இன்று காமாட்சி அம்மன் சந்திதி தெரு என்னும் பெயர் கொண்டுள்ள தெரு புத்தர் கோவில் தெரு என்று வழங்கப்பெற்றது. அத்தெருவின் இப்பண்டைப் பெயரைப் பணை ஒலைப் பத்திரங்களில் பார்த்த முதியவர் (திருவாளர். பாலகிருட்டின முதலியார்) இன்னும் அத்தெரு வில் இருக்கின்றார். 30 ஆண்டுகட்கு முன் அவரது இல்லத்திற்கு எதிரில் நான்கைந்து வீடுகளுக்குப் பின்னுள்ள தோட்டத்தில் புத்தர் சிலைகள் இரண்டு அகப்பட்டன.... சில ஆண்டுகட்கு முன் காமாட்சி அம்மன் கோவிலிலிருந்து புத்தர் சிலைகளைத் திருவாளர் கோபிநாதராயர் கண்டெடுத்ததை ஆராய்ச்சி உலகம் நன்கறியும் அன்றோ?"

புத்தர் கோவிலைக் கைப்பற்றி காமாட்சி கோவிலாக ஆக்ஷியிருக்கிறார்கள். அதுவும் மிகவும் பிற்பட்ட காலத்தில். ராமர் கோவில் இருந்த இடத்தில் மதுதி கட்டப்பட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால் அத்தகைய வேலைகளை இவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருக்குதாளத்தைச் செய்துவிட்டு. அதை வரலாற்றின் கண்களிலிருந்து துடைத்தெறிய ஆதிசங்கரரை இதில் மிழுத்து விடுகிறார்கள். 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே காஞ்சிக்கு ஈடுவார்.

வந்து காமாட்சி கோவிலையும், சங்கர மடத்தையும் அமைத்ததாகக் கூச்சமில்லாமல் கூறுகிறார்கள் இதற்கெல்லாம் ராஜசேனா என்கிற காஞ்சி மன்னன் சங்கரருக்கு உதவியதாகவும் சர்வ நிச்சயமாகப் பகர்கிறார்கள்.

சரித்திரப் பேராசிரியர் இராசமாணிக்கணாரின் 'பல்லவர் வரலாறு' நூலில் அப்படியொரு மன்னன் பெயரையே காணோம்! கி.பி. 250 துவங்கி பல்லவ மன்னர்களை வரிசையாக அடையாளம் கண்டு அடுத்தடுத்து கூறியிருக்கிறார். அங்கே ராஜசேனாவைக் காணோம்! காணவே காணோம்! காணவில்லை என்று விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். காஞ்சி மடத்தவர்கள் தயவு செய்ய வேணும். அவனைக் கண்டுபிடித்து தரவேணும்!

அவன் எப்போது வாழ்ந்தான்? எப்போதாவது வாழ்ந்தானா? அதற்கு சரித்திரச் சான்று உள்ளதா? இருந்தால் அதை வெளியிட வேண்டும் சங்கர மடம்.

தங்களது மடத்திற்கு ஒரு புராதனத் தன்மையைக் கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் பாமர பக்தர்களை நன்கு ஏமாற்ற முடியும் என்பதற்காகத் தமிழக வரலாற்றையும். சங்கரரது வாழ்க்கையையும் இஷ்டம்போல எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சங்கர மடத்தவர்.

இது உள்ளுக்குள்ளேயே இடிக்கவும் செய்தது. காஞ்சி சங்கர மடத்தின் இந்தக் கதைகளை இதர சங்கர மடங்கள் ஏற்கவில்லை. அவர்கள் ஏற்ற தத்துவமும் அதவைதமே. அவர்களின் குருவும் ஆதிசங்கரரே. ஆனால், அவரது காலத்தை இப்படி முன் தேதியிட்டுச் சொல்லவில்லை அவர்கள். சொல்ல வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு இல்லை. ஓரிஜினல்களுக்கு பொய்யிறை தேவைப்படவில்லை. போலிகளுக்கே அது தேவையாக இருந்தது.

4. காஞ்சியை ஏற்காத சிருங்கேரி!

சிருங்கேரி சங்கர மடமும் இணையதளத்தில் தன்னைப் பற்றி சுயமாகப் புகழ்ந்து கொள்கிறது. அதற்கு ஒரு தன் வரலாறு இருக்கிறது. அது கூறுகிறது—

“இங்குதான் அதவைத் தத்துவத்தை உருவாக்கிய ஸ்ரீஆதி சங்கராச்சாரியார் சனாதன தர்மத்தைப் பரப்புவதற்காக தென்பிராந்தியத்திற்கான மையத்தை (சிருங்கேரி மடம்) அமைத்தார். இங்கு வழிபடப்படுவது சாரதா தேவியாதலால் இது சாரதா பீடம் என்று அறியப்பட்டுள்ளது. இந்தியா முழுக்க யாத்திரை செய்த போது தனது ஆன்மீக மையங்களாகச் சிலவற்றைத் தேர்வு செய்தார் ஸ்ரீசங்கரர். அவற்றில் முக்கிய மானது சிருங்கேரி. இதர மையங்கள் பூரி, துவாரகா, பத்ரிநாத, காசி, கேதர்நாத ஆகியவை. தன் வாழ்வில் அதிக காலத்தை சிருங்கேரியில் கழித்தார் ஸ்ரீசங்கரர். இங்குதான் அவர் தனது முக்கியமான நூல்களை எழுதினார்.”

சங்கரர் அமைத்த மடங்களின் பட்டியலில் காஞ்சியைச் சேர்க்கவில்லை சிருங்கேரி மடத்தவர் என்பதை நோக்குங்கள் காஞ்சி மடத்தை உருவாக்கியவர் சங்கரரே என்று. அங்குதான் சங்கரர் தனது கடைசி காலத்தைக் கழித்தார் என்றும். அங்கு தான் சமாதியானார் என்றும் சொல்லி வரும் காஞ்சி மடத்தவர் முதலில் சிருங்கேரி மடத்தவரை இதுவிஷயத்தில் சம்மதிக்க வைக்கட்டும்.

ஒவ்வொரு மடமும் தனது குரு பரம்பரையைச் சொல்லுவது வழக்கம். காலச்சங்கிலி அறுபடாமல் தாங்கள் தொடர்ந்து இயங்குவதாகச் சொல்லிக்கொள்வதில் ஒரு பெருமை. சிருங்கேரி மடமும் அப்படித் தனது பரம்பரையைப் பட்டியலிட்டுள்ளது. அது இவ்வாறு துவங்கி இவ்வாறு முடிகிறது—

1. ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாள் (788-820)
2. ஸ்ரீ சுரேஸ்வராச்சாரியார் (813-834)

36. பூர்வ பாரதி திருத்தர் (1974 தற்போதைய சுவாமிகள்)"

ஆதி சங்கரர் கி.பி.8ம் நூற்றாண்டில் பிறந்தவரே என்று சிருங்கேரி மடம் ஒப்புக்கொள்வதைக் கவனியுங்கள். அவர் துவங்கி இன்று வரை 36 சங்கராச்சாரியார்கள் சிருங்கேரி மடத்திற்கு தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்கள். 1200 ஆண்டுகளுக்கு 36 பேர் தலைமை தாங்கியது என்பது இயல்பானதே. இயற்கையானதே. இதில் இரண்டாவதாக வருகிற சுரேஸ்வராச்சாரியாரைக் குறித்துக்கொள்ளுங்கள். இவர் சங்கரரின் நேரடிச் சிடர் தனது வாரிச என சிருங்கேரிக்கு சங்கரராலேயே நியமிக்கப்பட்டவர் எனவே. அவருக்கு அடுத்து இவர் வருகிறார் இதை சுகிசிவமும் ஒப்புக்கொள்கிறார். "சிருங்கேரி பீடத்தில் முதல் பீடாதிபதியாக சுரேஸ்வராச்சாரியாரை நியமித்தார்" என்று எழுதியுள்ளார்.

காஞ்சி மடத்திற்கு இங்கே வந்தது பெரும் சிக்கல். சங்கரர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தவர். அப்போதே அவர் காஞ்சி மடத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டார் என்றதும் அத்துணை நீண்ட காலத்திற்கும் குரு பரம்பரை சொல்ல வேண்டிய சிக்கல்! அவர்கள் குரு பரம்பரை கூறுகிற அழகைக் கவனியுங்கள்-

"1. பூர்வசங்கர பகவத்பாதாள்

2. பூர்வ சுரேஸ்வராச்சாரியார் (கி.மு.407)

68. பூர்வ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் (1907)

69. பூர்வ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் (1954)

70. பூர்வ சங்கர விஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் (1983)"

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவங்கப்பட்டது காஞ்சி மடம் என்றால் அன்றிலிருந்து இன்று வரை 70 சங்கராச்சாரியார்கள் இருந்ததாகக் கணக்கு கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம். அதற்காக சமஸ்திருத நூல்களில் தட்டுப்படுகிற பெயர்களை எல்லாம் எடுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அனைவரும் பிராமணர்கள் அல்லது "திராவிட பிராமணர்கள்" எனச் சொல்லிக்கொள் வதில் மட்டும் தனிக்கர்வம் தெரிகிறது.

இதிலே இன்னொரு பிரச்சனை. காஞ்சி மடத்தைத் துவக்கியது

சங்கரர்தான் என்றால் அவர் தனது அடுத்த வாரிசாக அந்த மடத்திற்கு ஒருவரை நியமித்திருக்க வேண்டுமல்லவா. அவர் யார்? அவர்தான் ஸ்ரீசுரேஸ்வராச்சாரியார் என்றும், அவரது காலம் கி.மு.407 என்றும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். விஷயம் என்னவென்றால் இதே ஸ்ரீசுரேஸ்வராச்சாரியார்தான் தங்கள் மடத்திற்கு சங்கரரால் நியமிக்கப்பட்ட வாரிச என்றும், அவரது காலம் கி.பி.813-834 என்றும் சிருங்கேரி மடத்தவர் திட்ட வட்டமாகக் கூறுகிறார்கள். அதாவது, சிருங்கேரி மடத்தின் சங்கராச்சாரியாரைத் தங்களவர் என்று பொய்யாக உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள் காஞ்சி மடத்தவர்.

இதற்கான காரணத்தை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். சங்கரர் தென்திசையில் அமைத்தது சிருங்கேரி மடம் மட்டுமே என்கிற உண்மையை ஒழித்துக்கட்ட அந்த மடத்தின் தலைவரையே தங்களவராகச் சித்தரித்துவிட்டார்கள் இதற்காக அவரது காலத்தை 1200 ஆண்டுகள் முன்னால் தூக்கிப் போடவும் காஞ்சி மடத்தார் சிறிதும் கூச்சப்படவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் “நடமாடும் தெய்வங்கள்” அவர்களுக்கு ஆயிரம் வருஷம் என்பதெல்லாம் கைசொடுக்கு நேரமே!

70 ஆச்சாரியார்கள் காஞ்சிமடத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய சமாதிகள் எங்கே என்கிற கேள்வி எழுகிறது. அதைக்கூட பராமரிக்காமல் அவர்களுடைய வாரிசகள் இருந்திருக்க முடியாதல்லவா? அதிலும் ஆதிசங்கரர் தனது கடைசி காலத்தை காஞ்சியிலே கழித்து, சமாதி ஆனார் என்றும் கூறுகிறார்கள். அப்படியெனில் அவருடைய சமாதி எங்கே?

அது காஞ்சி காமாட்சி கோவிலில் இருப்பதாகச் சொல்லி வந்தார்கள் ஒரு இடத்தைக் காண்பித்து இதுதான் “சங்கரரின் சமாதி” என்றார்கள். கோவிலுக்குள் “சமாதி” இருக்க முடியாது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டதும் அதை “சந்நிதி” என்று மாற்றி விட்டார்கள்.

அடுத்த ஆச்சாரியார்களின் சமாதிகள் எங்கே? சங்கரமடம் கூறுகிறது-

“மூன்று ஆச்சாரியார்கள் (61வது, 63வது, 64வது) கும்ப கோணத்தில் பரமபதம் அடைந்தார்கள். அவர்களது பிருந்தாவனங்கள் (சமாதிகள்) கும்பகோணத்தில் உள்ள சங்கர மடத்தின் கொல்லைப்புறத்தில் உள்ளது என்பது

குறிக்கத்தக்கது... 65வது ஆச்சாரியார் தமிழகத்தின் ராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள இளையாத்தான்குடியில் சித்திய டெந்தார். அடுத்த இரண்டு ஆச்சாரியார்களின் (66வது, 67வது) பிருந்தாவனங்கள் காஞ்சியிலிருந்து 20 மைல் தொலைவில் உள்ள கலவையில் உள்ளது.”

மற்ற ஆச்சாரியார்களின் சமாதிகள் பற்றி ஏதும் சொல்லப் படவில்லை. அவர்கள் எந்த வருஷம், எந்த நாளில், எந்த நேரத்தில் இறந்தார்கள் என்றெல்லாம் “தூல்லியமாகக்” சூறுகிறவர்களால் இதை மட்டும் கூற முடியாமல் போனது விந்தெத்தான். இருக்கிற சமாதிகளும் காஞ்சியில் இல்லாமல் கும்பகோணத்தில் இருப்பது அதைவிட விசித்திரம் அல்லவா!

காஞ்சிக்கும் கும்பகோணத்திற்கும் அப்படி என்ன சம்பந்தம்? அது என்ன தனிக் கதை? தனிக் கதையல்ல. அதுதான் உண்மைக் கதை. இவர்களது ஜென்ம பூமியைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்றால் நாம் காவிரி தீரத்திற்குப் போயாக வேண்டும்.

5. கும்பகோணம் காஞ்சியானரு!

கும்பகோணத்தில் நெல் மட்டுமல்லாது புராணங்களும் விளைந்தன. அதற்கு காவிரி நீர் தேவைப்படவில்லை. கற்பனையே வேண்டியிருந்தது. அங்கே நிறைய பண்டிதர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் அது இருந்தது. அவர்கள் புராணங்களைப் பாது காத்தார்கள் பாதுகாப்பது என்ற பெயரில் தங்களுக்கு ஏதுவான கருத்துக்களை இடைச்செருகலாய் எழுதியும் வைத்தார்கள். வேத தர்மம் - சனாதன தர்மம் என்ற பெயரில் வர்ணாஸ்ரமத்தை - வைத்திக்கத்தை சாதியத்தைக் கட்டிக் காப்பதே அவர்களின் தலையாய கடமையாக இருந்தது. இந்த வேத விற்பனைர்களுக்கு ஒரு தலைமை பீடம் வேண்டியிருந்தது. தென்னிந்தியாவிலிருந்த ஒரே வேதமடம் சிருங்கேரி மட்டுமே. அது உதவிக்கு வந்தது. கும்பகோணத்தில் தனது கிளை மடத்தை துவக்கியது. அது அனேகமாக இன்றைக்கு சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்திருக்கலாம். இதற்கு தக்க அகச்சான்று உள்ளது. காஞ்சி சங்கரமடத்தின் ஆச்சாரிய பரம்பரை இப்படிக்கூறுகிறது-

“பிற்கால ஆச்சாரியார்களில் காஞ்சியின் 62வது ஆச்சாரி யாரான ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரர் (கி.பி.1745-1783) கர்நாடக யுத்தக்காலத்தின் போது காஞ்சியைச் சுற்றியிருந்த பகுதியில் நிலவிய நிச்சயமற்ற அரசியல் தழவின் காரணமாக தமிழ் பிராந்தியத்தின் தெற்கு தீவில்லாக்களுக்கு இடம் மாற வேண்டியதாயிற்று... கி.பி.1760வாக்கில் தஞ்சாவூரின் மராத்திய மன்னர் ராஜா பிரதாப்பின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தஞ்சாவூருக்குச் சென்றார். ஓராண்டுக்குப் பின்னர், ராஜா பிரதாப சிம்ஹனின் உத்தரவின்படி தஞ்சாவூரின் மந்திரி டபீரபந்த கும்பகோணத்தின் காவேரிக் கரையில் கட்டிய புதிய மடத்தில் தங்கத் துவங்கினார்.”

ஏதோ காஞ்சி மடத்திலே காலங்காலமாக சங்கராச்சாரி யார்கள் இருந்து ஆண்டு வந்தது போலவும், 18ம் நூற்றாண்டில் தான் அதை விட்டுக் கிளம்பி கும்பகோணம் வந்ததாகவும் கூறிக் கொள்கிறார்கள். கர்நாடக யுத்தங்கள் எனப்பட்டவை ஆற்காடு

மற்றும் அதை ஒட்டிய பகுதியில் நடந்தவை. ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியர், ஃபிரெஞ்சுக்காரர்கள், நவாபுகளுக் கிடையே நடந்த மோதல்கள் இவர்கள் யாரும் இந்து மதத் தலைவர்களைத் தாக்கியதில்லை. இந்து மடாதிபதிகள் இருக்கவே முடியாத அரசியல் தழும் அன்று காஞ்சியில் இருந்ததாக நிச்சயம் கூறமுடியாது. அதுமட்டுமல்ல. அப்படியிருந்ததாக வாதத்திற்கு வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்காகக் காஞ்சியிலிருந்து தஞ்சாவூருக்கு மாறுவதால் பலனிருந்திருக்காது. புதிய அரசியல் பாதுகாப்பு கிட்டியிருக்காது. காரணம், அங்கும் அப்போதே கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியர் கால் பதித்திருந்தனர் 1770களில் எல்லாம் “தஞ்சையில் கம்பெனியார் மிகப்பெரும் செல்வாக்கை செலுத்தி வந்தனர்” (ஆதாரம் - பேரா. கே.ராஜம்யன் எழுதிய “நவீன தமிழ்நாடு - வரலாறு, சமூகம் மற்றும் பண்பாடு”). எனவே, காஞ்சியிலிருந்து சங்கரமடம் கும்பகோணம் வந்தது என்கிற வருணனை ஏற்படுத்தைக் கிடையவே. கும்பகோணம் மடம் என்கிற அழியா உண்மையை அழிக்கவே இப்படியொரு சரித்திரத் திருக்கல் வேலை செய்யப்படுகிறது.

இதுவே இவர்களுக்கு எதிரான சாட்சியமாகவும் ஆகியுள்ளது. அவர்களை அறியாமலேயே கும்பகோணம் மடத்தின் தோற் றத்தை - அந்தக் காலத்தை - ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். அது மிகவும் பிற்காலத்தியது. அதாவது, அவர்களைப் பொறுத்தவரை 18ம் நூற்றாண்டு.

உண்மை என்னவென்றால் அதற்கும் பிந்திய காலத்திலேயே கும்பகோண மடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. வித்யாசங்கர் சுந்தரேசன் என்பார் “காஞ்சிமடத்தின் உண்மை வரலாறு” எனும் கட்டுரை (இந்து 3.9.94) எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் கூறுகிறார்:

“ராஜா பிரதாப சிம்ஹாஸ்தியின் காலம் கி.பி.1821. அவனது காலத்தில்தான் சிருங்கேரி மடத்தின் ஒரு கிளையாக கும்பகோணம் மடம் துவங்கப்பட்டது. 1821 என்று கும்பகோணம் மடம் கட்டடத்திலேயே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கும்பகோணம் மடத்தின் முத்திரை கண்ட மொழியில் உள்ளது. அதில் சாரதாமடம் என்றுள்ளது.”

காஞ்சி காமகோடி மடத்திலிருந்து இங்கு அகதுகளாக வந்தவர்கள் என்றால் அவர்களின் முத்திரை காஞ்சிமடம் என்றோ. காமாட்சி மடம் என்றோதானே இருக்க வேண்டும்! சிருங்கேரியில் குடியிருக்கும் சாரதாதேவி கும்பகோணம் மடம்

முத்திரையில் வந்தது எப்படி? இதிலிருந்தே கும்பகோணம் மடம் சிருங்கேரி மடத்தின் ஒரு கிளை என்பது பட்டப்பகல் வெளிச்ச மெனத் தெளிவாகிறது.

ஒரு சக்கரவர்த்தி பலவீனப்படும் போது உள்ளூர் ராஜாக்கள் கூயேட்சை அரசர்களாக ஆகிவிடுவது போல காஞ்சிமடத்தின் தலைவர்களும் தங்களை ஆக்கிக்கொண்டார்கள். சிருங்கேரி மடத்திலிருந்து சுதந்திரப் பிரகடனம் வாசித்துக் கொண்டார்கள். இதை இன்றளவும் சிருங்கேரி மடத்தவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால்தான் இவர்களை அவர்கள் அங்கிரிப்பதுமில்லை.

திருவானைக்கா அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு தாடங்கப் பிரதிஷ்டை செய்ய 1844ல் அப்போதைய காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் முயன்றபோது அந்த உரிமை அவர்களுக்கு கிடையாதென்றும், தங்களுக்கு மட்டுமே உண்டு என்றும் கூறி சிருங்கேரி மடத்தவர் இவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுத்தார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

காஞ்சியிலிருந்து இவர்கள் கும்பகோணம் வரவில்லை. கும்பகோணத்திலிருந்தே காஞ்சிக்கு போனார்கள். கும்பகோணமே காஞ்சியானது. அதற்கு முக்கிய காரணம். தாங்கள் புதிதாகப் பெற்ற சுதந்திரத்தை சாசுவதமாக நிலைநிறுத்திக் கொள்வதாகும். கும்பகோணம் மடம் அவர்களுக்கு சிருங்கேரியை நினைவுபடுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. தொட்டுப்புள்கொடியை அறுத்துப் போட்டவர்கள் புதிய தொட்டுப்புள் கொடியைக் கட்டிக் கொண்டார்கள்.

காஞ்சிபுரத்திலிருந்த காமாட்சி கோவிலுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்யத் தங்களுக்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கி.பி.1839ல் அப்போதிருந்த ஆங்கிலை கலெக்டரிடம் மனு போட்டது கும்பகோணம் மடம். அப்படியே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சொந்தம் கொண்டாடியதில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அரசாங்கத்தால் கும்பகோணம் மடத்தின் தலைவர் காமாட்சி கோவிலின் ஒரே டிரஸ்டியாக நியமிக்கப்பட்டுவிட்டார். இது நடந்தது 1842ல். இதன்காரணமாக காமாட்சி கோவிலின் ஒரிஜினல் பூசாரிகள் தங்களின் உரிமைகளை இழந்தார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத் தாரிடம் மனு கொடுக்க. இவர்கள் பதில் மனு கொடுக்க ஒரு காகித யுத்தம் நடந்திருக்கிறது. அந்த ஆவணங்கள் இப்போதும் உள்ளன என்கிறார் வித்யாசங்கர் சுந்தரேசன். இப்படியாக 1842லிருந்து அதன்

தான் காஞ்சி மடம் இயங்கத் துவங்கியது என்பது அவரின் திட்டவட்டமான கருத்து.

ஆக, காஞ்சி சங்கர மடத்தின் வரலாறு வெறும் 160 ஆண்டுகளைக் கொண்டதுதான். இதற்குத்தான் 2500 ஆண்டுகால வரலாற்றை - இட்டுக்கட்டிய வரலாற்றை - கதையை - உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள். கோவிலுக்கு புராணம் கட்டுவது போல மடத்திற்கும் கட்டியிருக்கிறார்கள் இதற்காக ஆதிசங்கரரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையே மாற்றியமைக்கவும். பழைய நூல்களில் இடைச்செருகல்கள் செய்யவும் அவர்கள் சிறிதும் தயங்கவில்லை. தங்கள் நலனுக்கு எதைச் செய்தாலும் அது அவர்களுக்கு தர்மமே. தர்மம் என்று தனியாக இருப்பதாக அப்பாவிகளே நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

6. புரமாச்சராயியார் காலத்தில் தீருத்தல் வேலை!

ஆதிசங்கரரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுகிற நூல்களுக்கு “சங்கரவிஜயம்” என்று பெயர் பல சங்கர விஜயங்கள் உள்ளன. இதிலே மிகப்பழமையானது என்று எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள் எப்படுவது “மாதவ்ய சங்கர விஜயம்” 14ம் நூற்றாண்டில் இது எழுதப்பட்டது. இது முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

இதன்படி சங்கரர் சிருங்கேரி உள்ளிட்ட சில இடங்களில் மடங்களை நிறுவியதாகவும். காஷ்மீரில் உள்ள சர்வகஞ் பீடத்தின் தலைவராக ஆனதாகவும். தனது கடைசிகாலத்தை இமாலயத்தில் கழித்ததாகவும் உள்ளது. இதில் காஞ்சி சங்கர மடம் பற்றி ஏதுமில்லை. தங்களுக்கு 2500 ஆண்டுகால வரலாறு இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் பற்றி 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட சங்கர விஜயத்தில்கூட குறிப்பிடப் படவில்லை.

சித்விலசிய சங்கர விஜயம் என்பது 15ம் நூற்றாண்டுக்கும் 17ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டது. இதிலேயும் சிருங்கேரி, துவாரகா, பூரி, பத்ரிநாத் ஆகிய நான்கு மடங்களைச் சங்கரர் ஸ்தாபித்தார் என்றுதான் உள்ளது. காஞ்சி மடம் இல்லை.

அனந்த ஆனந்தகிரிய சங்கர விஜயத்தில்தான் காஞ்சி மடம் பற்றி வருகிறது. அதனுடைய 19ம் நூற்றாண்டு பதிப்புகளில் சிருங்கேரி மடம்தான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே தவிர காஞ்சி மடம் குறிப்பிடப்படவில்லை. 1971ல் வெளியிடப்பட்ட சென்னைப் பதிப்பில்தான் சிருங்கேரிக்கு அருகில் ஒரு “ஆஸ்ரமம்” இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டு. காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ‘மடம்’ பற்றி விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிருங்கேரியை வெறும் ஆசிரமம் என்றும். காஞ்சியை மடம் என்றும் வருணித்திருப்பதிலேயே அந்தச் சாய்மானத்தை உணரலாம். 19ம் நூற்றாண்டு பதிப்பில் இல்லாத மடம் 20ம் நூற்றாண்டுப் பதிப்பில் விரிவாக விவரிக்கப்படுகிறது என்றால். இது பச்சையான இடைச்செருகல் என்பது நிச்சயமாகிறது. இந்தப் பதிப்புக்கு தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர் டி.எம்.பி.மகாதேவனை விட்டு முன்னுரை வழங்க வைத்து அனுமதி

அதற்கொரு அதிகாரபூர்வத்தன்மையை ஏற்படுத்த முயன்றிருக் கிறார்கள். அவரோ 13ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டு, இப்போது கிடைக்காமல் போய்விட்ட “ஆனந்தகிரிய சங்கர விஜயமே” இந்த அனந்த ஆனந்தகிரிய சங்கர விஜயம் என்று அந்த முன்னுரையில் எழுதியிருக்கிறார் இது மிகப்பெரிய தவறு என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். பெயர் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட சித்துவேலை. உதாரணமாக எச்.எச்.வில்சன் என்பவர் கூறுகிறார்-

“இந்த நூலின் (அனந்த ஆனந்தகிரிய சங்கர விஜயத்தின்) ஆசிரியர் கடைந்தெடுத்த பொய்யர் சிருங்கேரி மடத்துடன் தொடர்புகளைத் துண்டித்துக்கொண்ட தெற்கத்திய மடத்தின் நலன்களுக்காகவே இது எழுதப்பட்டுள்ளது.”

இப்படி 1970களில் பழைய நூல்களை. எல்லாம் காஞ்சி மடத்திற்கு ஆதரவாகத் திருத்துகிற வேலை நடந்தபொழுது அங்கே சங்கராச்சாரியாராக இருந்தவர் “காஞ்சி மாழுனிவர்” எனப் போற்றப்பட்ட பரமாச்சாரியார் சந்திரசேகரேந்திரர் இவர் காலத்தில்தான் பெற்ற தாயை மறுக்கிற வேலை. பிறந்த மண்ணை மறைக்கிற வேலை. கும்பகோணத்தை தலைமுழுகிற வேலை கன ஜோராக நடந்தேறியது. இதற்கு இன்னொரு ஆதாரமும் உள்ளது.

“அபிதான சிந்தாமணி” என்பது தமிழின் கலைக் களஞ்சிய மாகும். இதைத்தொகுத்தவர் ஏ.சிங்காரவேலு முதலியார் “சற்றேறக்குறைய 1890ம் வருடத்திற்கு முன் இதைத் தொடங்கி ணென்” என்று அவர் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் அப்படியொரு பழமையான நூல். அந்த நூலில் சங்கராச்சாரியார் பற்றிய பகுதியில் காஞ்சி சங்கர மடம் இல்லை. காஞ்சி பற்றிய பகுதியிலும் இல்லை. ஆனால், சிருங்கேரி பற்றிய பகுதியில் அங்கே சங்கரரால் மடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்று வருகிறது. இதிலி ருந்தே 19ம் நூற்றாண்டில்கூட காஞ்சி மடம் பிரபலமாகியிருக்க வில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எல்லாம் 20ம் நூற்றாண்டில் நடந்த வேலை. 20ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் தான் பரமாச்சாரியார் சந்திரசேகரேந்திரர் ஆச்சாரியார் ஆகிறார். அவர் காலத்தில்தான் இவ்வளவு இட்டுக்கட்டல் வேலை களும் நடைபெற்று மடத்தைச் சுற்றி ஒரு ஞான வட்டம் போடப்பட்டது. அதன் சிரசில் ஒரு சரித்திர கிர்டம் தூட்டப்பட்டது.

பிற சங்கர மடங்களுக்கும் அத்வைதம் என்கிற மாயாவாதமே. அந்தப் பிறபோக்குத் தத்துவமே அடிப்படைக் கொள்கையாக

இருந்தது. அதன் பெயரைச் சொல்லித்தான் அவர்களும் வரணாஸ்ரமத்தைக் காத்து நின்றார்கள். எனினும். அவர்களுக்கென்று ஒரு மெய்யான சரித்திரப் பின்னணி இருந்தது. ஒரு மெய்யான ஆச்சாரிய பரம்பரை இருந்தது. ஆனால், பொய்யையும், புனைசுருட்டையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட மடம் எதுவென்றால் அது காஞ்சி மடமே.

குரு எனப்படுவரின் முதல் தகுதி சத்தியம் உரைத்தல். சத்தியத்தை தேடுகிற முயற்சியில்தான் அவர் சந்தியாசத்தை ஏற்றிருக்க வேண்டும். இவரோ சத்தியத்தைக் குழிதோன்டிப் புதைக்கிற வேலையைத் திட்டமிட்டுச் செய்திருக்கிறார். இவர் எப்படி உண்மையான குருவாவார? இவர்களது மடம் எப்படி நடுவு நிலையோடு இயங்குமென்று எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆனாலும். இவரைப்போல உத்தமர் இந்த லோகத்திலேயே பிறந்ததில்லை என நம்புகிறவர்கள் இப்போதும் பல வட்டாரங்களில் இருக்கிறார்கள். இது இவர்களது பிரச்சார மகிழமையை உணர்த்துகிறது.

மடம். ஆசிரமம். சந்தியாசம் என்பதெல்லாம் உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு ஒதுங்குவதைக் குறிப்பதாகவே நம்பப் படுகிறது. லௌகிகங்களைத் துறந்து ஆன்ம விசாரத்தில் மூழ்குவதாகவே கூறப்படுகிறது. அதிலும் மாயாவாதிகள் அப்படித்தானே இருக்க வேண்டும்? ஆனால் காஞ்சி சங்கரமடம் பரபரப்புக்குப் பெயர் போனது!

7. காசியில் ஒரு சப்பைக்கட்டு!

ஆதிசங்கரர் நான்கு மடங்களை ஸ்தாபித்து. தனது சிடர்கள் நால்வரை அவற்றிற்கு வாரிசுகளாக நியமித்தார் அவர்கள் அனைவரும் பிராமணர்கள். சங்கரருக்கு உலகம் மாயை என்றாலும் பிராமணியம் மட்டும் நித்திய உண்மை. அன்று முதல் இன்று வரை பிராமண குலத்தில் பிறந்தவர்கள் மட்டுமே சங்கராச்சாரியார்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள் இதை 1972ல் தனது தீர்ப்பு ஒன்றில் உச்சநீதிமன்றமே சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. அது -

“தெற்கே சிருங்கேரி மலையில் சிருங்கேரி மடம், மேற்கே துவாரகா, வடக்கே பத்ரிநாத் மடம், கிழக்கே பூரியில் கோவரத் தன மடம் என்று இந்தியாவின் நான்கு மூலைகளில் மத பீடங்களாக நான்கு மடங்களைச் சங்கரர் நிறுவினார் பொதுவாக சங்கராச்சாரியார் என்கிற பெயரோடு ஒவ்வொரு மடத்திற்கும் ஒரு சந்தியாசி தலைவராக இருந்தார். சங்கரருக்கு நான்கு பிரதான சிடர்கள் இருந்ததாகவும், அவர்கள் அனைவரும் பிராமணர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. வைத்திக் கிந்து வேறு யாரையும் சந்தியாசிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்.”

உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலும் சங்கரர் நிறுவிய மடங்களின் பட்டியலில் காஞ்சி இல்லை. ஆனாலும் இவர்கள் தங்களைச் சங்கராச்சாரியார்கள் என்றே அழைத்துக் கொள்கிறார்கள் பிராமண குலத்தில் பிறந்தவரையே சங்கராச்சாரியாக நியமித்துக் கொள்கிறார்கள் பழைய நூல்களில் திருத்தல் வேலைகளைச் செய்தவர்கள் இதில் மட்டும் எந்தத் திருத்தமும் செய்யாமல் கறாராகக் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள்.

இவர்களது (பொய்) கணக்கின்படி 31வது சங்கராச்சாரியராக சந்திரசேகரேந்திரர் 1907ம் ஆண்டு தனது 13வது வயதில் பீடம் ஏறினார். சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளுக்கும் மகாலட்சுமி அம்மையாருக்கும் பிறந்த கவாமிநாதனே இவர். கன்னடத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஸ்மார்த்த பிராமண வகுப்பைச் சார்ந்தவர்

இவரை அடுத்த பீடாதிபதியாகத் தேர்வு செய்திருந்தவர் வீவது சங்கராச்சாரியார் என்றும், இவர் அவரிடம் போய்ச் சேருவதற்குள் அவர் உலகத்தை விட்டே சென்றுவிட்டாராம். தனது மரணத் தறுவாயில் அவர் 18 வயதே நிரம்பிய லட்சமி காந்தன் என்பவரை 67வது சங்கராச்சாரியாராக நியமித்து விட்டார் என்பது உண்மை. அவரோ பீடம் ஏறிய ஏழாவது நாளிலேயே இயற்கை எய்திவிட்டார் தெய்வப்பிறவி எனப் பட்டோர் இப்படி அல்ப ஆயுசில் போன்று எப்படி. அதை மூத்த சங்கராச்சாரியாரால் முன்கூட்டியே உணர முடியாமல் போன்று எப்படி என்றெல்லாம் எவரும் கேட்கவில்லை. சுவாமிநாதனை 68வது சங்கராச்சாரியாராக நியமித்துக் கொண்டார்கள்.

13 வயதுச் சிறுவனை இப்படிச் சந்நியாசியாக மாற்ற எப்படிச் சட்டம் அனுமதிக்கிறதென்று தெரியவில்லை. மத அனுஷ்டானங்களில் அருசு தலையிடக்கூடாது என்ற போர்வையில் இங்கே சாதியமும் பாதுகாக்கப்படுகிறது. சிறுவர்களின் வாழ்வும் திசை திருப்பப்படுகிறது. அவர்கள் வயதுக்கு வந்த பிறகு அவர்களாகவே முடிவெடுத்தால் அது வேறு விழையம்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இவர் மௌராக இருந்த காரணத்தால் மடத்தின் சொத்துக்களை நிர்வகிக்கிற விஷயத்தில் சட்டச் சிக்கல் வந்து விட்டது. மடத்திற்கு வேங்கட் ரமண ஜயர் என்பவர் நீதிமன்ற உத்தரவின்படி கார்டியனாக நியமிக்கப் பட்டார் அவர் நிர்வாகத்திலேயே மடம் 1915ம் வருடம் வரை இருந்தது. சங்கர மடத்திற்கு கார்டியன் போட வேண்டிய கட்டாயம்! அந்த கார்டியனும் பிராமண குலத்தவர். மெய்யாலும் மடத்தின் முக்கிய நிர்வாகஸ்தர்களாக அந்தச் சாதியினரே இருந்தார்கள்.

1915ம் வருடத்தில் சந்திரசேகரேந்திரருக்கு 21 வயது பூர்த்தி யானதால் சட்டப்படி நிர்வாகம் அவர் கைக்கு வந்தது. அந்த ஆண்டு சங்கர ஜயந்தி படுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது மட்டுமல்ல. “ஆர்ய தர்மம்” என்கிற மாதப் பத்திரிகையை சந்திரசேகரேந்திரர் துவக்கிவைத்தார். தங்களின் தர்மம் பொது தர்மம் அல்ல. ஆரிய தர்மமே என்பதைத் தெளிவாக அறிவித திருந்தார்கள் “புத்யபூர்ண மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு”¹ கூறுகிறது-

“சிஞ்சர்களின் நன்மையின் பொருட்டுப் பல மொழிகளில் மடத்தின் சரித்திரம் வெளியிடப்பெற்றது. மடத்திலுள்ள தாமிரப்பட்டயங்கள் திருவனந்தபுரம் திலாசாஸன பரிசோதகர் அனுமதி

ஸ்ரீ டி.கே.கோபிநாதராவ் அவர்களால் பரிசுவனை செய்யப் பட்டு புத்தக வடிவமாக வெளிவந்தது.”

மடத்தின் சரித்திரம் என்றால் இவர்கள் இட்டுக்கட்டிய சரித்திரம். அது புத்தம்புது சரித்திரம் அல்லவா! அதை பரப்ப வேண்டிய அவசியம் நேருகிறது. எனவே, பல மொழிகளில் வெளி யிடுகிறார்கள். இதில் கோபிநாதராவ் என்பவரின் கைங்கரியமும் சேர்ந்து கொள்கிறது.

“தக்ஷணாம் நாய பீடம் சிருங்கேரியா? காஞ்சியா?” என்ற நூலை மதுரையின் அனைத்திந்திய பகவத் பாத சிஷ்யர்கள் சபை 1977ல் வெளியிட்டது. இதிலே காஞ்சி மடத்தவர் செய்த சரித்திர தில்லுமுல்லுகள் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளன அதிலே ஒன்று—

“பாரத தேசத்தில் ஆங்காங்கு சர்க்கார் உத்தியோகம். அதிகாரம். செல்வாக்கு உள்ள மடத்து சிஷ்யர்கள் மூலம் மடத்துக்குச் சலுகைகள். ஆதரவுகள். பிரச்சாரங்கள். பண வசதிகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பது (மத ராஸ் சர்க்கார் மூலம் வியாஸாசலீய சங்கர விஜயம். அனந்த ஆனந்த கிரிய சங்கர விஜயம் வெளியிடச் செய்தது இந்த வகையில் அடங்கும்)”

இந்தக் குற்றச்சாட்டும். அதிகாரபூர்வ வாழ்க்கை வரலாற்றின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் இணைந்து போவதைக் காணமுடிகிறது. தாங்கள் திருத்திய வரலாற்றை பிறரை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்கிற வேலையை சந்திரசேகரேந்திரர் விடாமல் செய்து வந்தார்.

1935ல் காசி சென்றார் சந்திரசேகரேந்திரர். அங்கே காசி பண்டிதர்களின் மகாசபை ஒன்று கூட்டப்பட்டதாம். எதற்காக? சுவாமிகளின் வரலாறு செப்புகிறது -

“இப்படிப் பண்டிதர்களும். சந்தியாசிகளும் அடங்கிய மாபெரும் சபையில் பலவகையான கிரந்தங்களின் அடிப் படையில் ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீசங்கராசார்யாரது முக்கிய பீடமென்பதாக முடிவு செய்து. அந் முடிவை கலோகங்கள் மூலமாக எழுதி மேற்கண்ட யாவும் கையெழுத்து இட்டு ஸ்வாமிகள் முன் சமர்ப்பித்தனர். இதைப் போன்றே, கல்கத்தாவில் உள்ள வங்காள பிராமண மகா சபையின் ஆதரவில் வங்கத்தில் பிரசித்தி பெற்ற நூற்று முப்பது பண்டிதர்களுக்கு மேல் கூடி ஸ்ரீகாமகோடி சங்க மடம் ஸ்ரீ

ஆதிசங்கர பகவத் பாதாளினால் ஏற்படுத்தப் பட்டு, அவர்களே முதல் ஆச்சார்யார்களாகத் திகழ்ந்த பீடமென்று தீர்மானித்து, அதனை ஒரு பத்திரத்தில் எழுதி, அதில் அந்தப் பண்டிதர்கள் கையெழுத்திட்டு ஸ்வாமிகளிடம் சமர்ப் பித்தனர்”

பொய்மை பிறப்பிலேயே உண்மானது, அதற்குத் தொடர்ந்து சப்பைக்கட்டு கட்டிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். காசிக்குப் போய் அந்த வேலையைத்தான் செய்திருக்கிறார். காசிப் பண்டிதர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்களாம் - காஞ்சி மடமே முக்கிய மடம் என்று! வங்காள பிராமண சபையினரும் கையெழுத்துப் போட்டார்களாம் - இவருடையதே ஒரிஜினல் என்று!

காசிப் பண்டிதர்களும், கல்கத்தா பிராமணர்களும் என்ன சரித்திர ஞானிகளா? அல்லது ஆதி சங்கரருடன் கூட வாழ்ந்த வர்களா? அவர்கள் சொல்வதால் இது எப்படி உண்மையாகும்? காஞ்சி மடமே முக்கியமானது, ஒரிஜினலானது என்று சிருங்கேரி, பத்ரிநாத், பூரி, துவாரகா மடங்களின் சங்கராச்சாரியார்கள் அல்லவா சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், இவர்களாகச் சொல்லிச் சொல்லி பொய்யை மெய்யாக்கினார்கள் அந்த வகையில் கோயாபல்ஸ் தோற்றான்!

1. “புத்யஸ்ரீ மகா ஸ்வாமிகள் வரலாறு” - இரு தொகுதிகள் - ஆசிரியர்கள் ஸ்ரீ சாம்பாரதத்து சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ குப்புஸ்வாமி அய்யர், சொல்லின் செல்வன் பி.என்.பரசராமன் - வெளியீடு : அல்லையன்ஸ் நிறுவனம் - ஜயேந்திரரின் ஏற்பாட்டில்தான் நூல் வந்திருந்தது - சங்கரமடத்தின் ஆசியுரையும் உண்டு.

8. காஞ்சி யட்டு வைத்திக்கு ஒகூட்டையும்!

காஞ்சி மடம் வைத்திக்குத்தைக் காக்க உருவான கோட்டையே என்பதை சந்திரசேகரேந்திரரின் வாழ்க்கை வரலாறு முழுக்க உணர்த்தி நிற்கிறது. எந்தக் கட்டத்திலும் இதில் இடைவெளி யில்லை. இடைவேளை விடவுமில்லை.

இவர் பொறுப்புக்கு வந்த அடுத்த ஆண்டே - அதாவது 1916ல்-கும்பகோணம் மடத்தில் (இவர் வெகுகாலம் கும்பகோணம் மடத்திலிருந்துதான் செயல்பட்டிருக்கிறார்) நவராத்திரி விழாவானது பெரிதாகக் கொண்டாடப்பட்டது. “இந்த ஒன்பது நாள்களிலும் அம்பிகைக்கு லட்சார்ச்சனை செய்யப்பட்டது. நெய்யினால் லட்ச விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டும். லட்சம் பிராமணர் களுக்கு அன்னம் அளிக்கப்பட்டும் இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது” என்கிறது இவரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல். லட்சம் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்திருந்தால் புரிந்து கொள்ளலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினருக்கு மட்டும் அன்னதானம் என்பது பிராமணியமின்றி வேறு ஏது?

1917ல் கும்பகோணம் அத்வைத் சபையின் வருடாந்திரக் கூட்டம் முடிந்ததும் ஒரு விதவத் சபையைக் கூட்டியிருக்கிறார் இவர் இதில் “அக்காலத்தில் மஹாவித்வான்களாக விளங்கியவர் களுக்கு ஸாஸ்தர ரத்னாகரம் எனும் பட்டத்தை வழங்கி” கௌரவ வித்திருக்கிறார் அன்று முதல் இன்றுவரை அந்தப் பட்டத்தை வாங்கியோரின் பட்டியலைப் பார்த்தால் எல்லாம் சாஸ்திரிகள். தீட்சதர் என்றே இருக்கிறது. “இவர்கள் யாவரும் ஸ்வாமிகளால் அவ்வப்போது நன்கு கௌரவிக்கப்பட்டு. மடத்திலிருந்து தகுந்த சன்மானங்களையும் அடைந்திருக்கிறார்கள்” என்று புள்காங்கி தத்தோடு பகர்கிறது அவரின் வரலாறு. அதென்ன வித்வான்கள் எனப்படுவோரெல்லாம் ஒரே சாதிக்காரர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்! வேறு சாதியில் வித்வான்களே இல்லையா? அல்லது விவரது கணகளுக்குப் படவில்லையா?

சமஸ்கிருத வித்வான்களே இவருக்கு வித்வான்களாக பிராந்திருக்கிறார்கள் சமஸ்கிருதமே இவரின் உயிர் முச்சாக

இருந்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் எழுந்த தமிழனர்வு கண்டு அவவப்போது தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை என்று பேசிக்கொண்டாலும் சமஸ்கிருதத்தை காக்கவே தாங்கள் பிறந்திருக்கிறோம். காஞ்சி மடம் பிறந்திருக்கிறது என்பதை அவர் எந்நானும் மறந்ததில்லை. நூறாண்டு காலம் வாழ்ந்த அவர் கடைசி காலம் வரை அதற்காகவே பாடுபட்டார். வேதங்களைப் பாதுகாப்பதும் சமஸ்கிருதத்தைப் பாதுகாப்பதும் அவரைப் பொறுத்தவரை ஒரே விஷயமாகவே இருந்தது.

1942ல் “வேததர்ம பரிபாலன சபை” என்பதை அமைத்தார் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக அது இயங்கி வருகிறது. அன்றே நான்கு லட்ச ரூபாயில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தச் சபை வேத விற்பனீர்களில் சிறந்தோருக்கு ஆயுள் முழுவதும் நிதி உதவி செய்கிறது. இதற்காக நிரந்தர விதவான்களும் காஞ்சி மடத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதே நோக்கத்திற்காக “கலவை பிருந்தாவன ட்ரஸ்டு” ஒன்றும் உள்ளது. இதிலிருந்தும் வேத விற்பனீர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் பெருந்தொகையானது சன்மானமாகத் தரப்படுகிறது. இப்படித் தந்தால் இவரை ஏன் “நடமாடும் தெய்வம்” என்று அந்தக் கோஷ்டியினர் போற்ற மாட்டார்கள்!

கும்பகோணம் அத்வைத சபையின் பொன்விழா 1945ல் நடைபெற்றது. இந்த சபையை 1894ல் துவக்கியவர் அப்போதிருந்த 66வது சங்கராச்சாரியார் அவர்களது செயல்பாடுகள் கும்பகோணத்தைச் சுற்றியே அப்போதும் இருந்திருப்பதை இதுவும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இந்தப் பொன்விழாவின்போது 108 பண்டிதர்களுக்கு பொன் மோதிரம் பரிசுவித்தார் சந்திரசேகரேந்திரர் பண்டிதர்கள் என்றால் அனைவரும் சமஸ்கிருத பண்டிதர்கள், பிராமண பண்டிதர்கள்!

அந்தக் காலத்திலேயே சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் என்பார் இவருக்கு ஆயிரத்தெட்டு ரூபாய் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார் “அத்தொகை ஸமஸ்கருத மொழியின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டுச் செலவிடப்படுமென ஸ்வாமிகள் கூறினார்கள்” என்று பெருமிதமாகச் சொல்லுகிறது அவரின் வரலாறு.

1949ம் ஆண்டு திருவிடைமருதூரில் அதிருத்ர ஹோமம் நடைபெற்றது. அப்போது வேதத்தை நன்று கற்றவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு “வேதத்தில் கலவைத்த வாரம்” எனும் பரீட்சை நடத்தினார் ஸ்வாமிகள். அதில் தேறியவர்களுக்குப் பகுதை

பொன் நாணயங்களும் பொன் ஆபரணங்களும் பரிசளித்தார்! வேதங்களின் சாரம் கடைசியில் பார்த்தால் பொன்னுக்குள் இருந்தது!

காஞ்சியில் வேத விற்பன்னர்கள் சபை ஒன்றை 1955ல் கூட்டினார். தீட்சத்தர்களும் சாஸ்திரிகளுமாய் வந்து கூடினர். “இந்த விதவான் களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமிகள் மதிப்புமிக்க ஸ்வாமானங்களை அளித்தார்கள்”. அதே ஆண்டில் பண்டித சபை ஒன்றும் காஞ்சியில் நடத்தப்பட்டது. வேதம், வேதாந்தம், நியாயம், வியாகரணம், மீமாம்ஸை முதலியவற்றில் பரீட்சைகள் நடைபெற்றன “சபையில் பங்குகொண்ட பண்டிதர்களுக்கு ஸ்வாமிகள் தக்க வெகுமானங்களை அளித்தார்கள்”

அத்வைத சபையின் வைர விழா 1956ல் காஞ்சியில் நடைபெற்றது. “அந்த விழாவில் கலந்து கொண்ட பண்டிதர்கள் சிலருக்கு வைரம் பதித்த தங்கத் தோடாக்களையும் பலருக்கு வைரம் பதித்த மோதிரங்களையும் ஸ்வாமிகள் பரிசாக வழங்கி னார்கள். மேலும் பிரதி வருடம் கொடுக்கும் சம்பாவனையைப் போல் இரு மடங்கு சம்பாவனையை அவ்வருடம் பண்டிதர் களுக்குக் கொடுக்க ஸ்வாமிகள் கட்டளையிட்டார்கள்” பேசியது அத்வைதம்! கிடைத்தது தங்கத் தோடா! பேசியது மாயாவாதம்! கிடைத்தது வைர மோதிரம்! பேசியது முக்கி! கிடைத்தது கூடுதல் சம்பளம்!

இதற்கெல்லாம் ஒரு முத்தாய்ப்பு இருக்கிறது. மத்திய அரசானது “சமஸ்கிருத கமிசன்” ஒன்றை நியமித்திருந்தது. அதன் நோக்கம் நாட்டில் சமஸ்கிருதத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கான வழிவகை ளைக் காண்பது. தமிழ் உள்ளிட்ட மக்கள் மொழிகளை வளர்ப் பது பற்றி அக்கறை காட்டாத மத்திய அரசு தேவ பாஷையாகிய சமஸ்கிருதத்திற்கு அன்று தனி கமிசனே போட்டது. தேவ பாஷையை தேவன் பார்த்துக் கொள்வான் என்று விட்டிருக்க வேண்டியதுதானே!

இந்தக் கமிசனின் தலைவரும், உறுப்பினர்களும் 1957ம் ஆண்டு சந்திரசேகரேந்திரரைச் சந்தித்து அவரது ஆலோசனை களை வேண்டினர். அவரது முக்கிய ஆலோசனை என்ன தெரி யுமா? “ஜ.ஏ.எஸ். பரீட்சைக்கு மனு செய்து கொள்ளுகிறவர்கள் சிறிது ஸ்மஸ்க்ருதப் பயிற்சியளவர்களாக இருக்க வேண்டும்” அதாவது, பிராமண சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே இந்த நாட்டின் பெரும் அதிகாரிகளாக வரவேண்டும் என்று மிகவும் குயக்கியாக

ஆலோசனை வழங்கியிருக்கிறார்.

அப்போது பக்தவத்சலம் உள்துறை அமைச்சராக இருந்தார் அவருடைய மருமகன் வரதராஜன் அன்பளிப்பாக வழங்கிய பத்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் சந்திரசேகரேந்திரர் அமைத்தது “ஸமஸ்கிருத வித்யா ஸமிதி” 1960ல் நடைபெற்ற அதன் துவக்க விழாவில் கலந்து கொண்டு சமஸ்கிருதத்தில் உரையாற்றி காஞ்சி மடத்தின் நிதியிலிருந்து பத்தாயிரம் ரூபாயும் வழங்கினார் கவாமிகள்.

1962ல் “ஹிந்து கலாச்சார மாநாட்டை” நடத்தினார் சந்திரசேகரேந்திரர். இந்தியக் கலாச்சார மாநாடு அல்ல, ஹிந்து கலாச்சார மாநாடு! இதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது எதற்கு என்பதற்கு அதன் இன்னொரு பெயர் சாட்சியமாய் நிற்கிறது. அது “முதல் வியாஸபாரத - ஆகம - சிலப கலாதி ஸதஸ்”! சகலமும் சமஸ்கிருத மயம்! சமஸ்கிருத கலாச்சாரமே இவருக்கு இந்து கலாச்சாரம்! இதில் சிவாச்சாரியார்கள், பட்டாச்சாரியார்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. சமஸ்கிருத தெலுங்கு கீர்த்தனைகள் பாடுகிற கலைஞர்கள் போற்றப் பட்டார்கள் ஆண்டுதோறும் இதை நடத்தினார்.

1965ல் சென்னையில் “அகில பாரத வேத சம்மேனனம்” கூட்டினார் இதற்காக நாடு முழுவதிலுமிருந்து ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட வேத விற்பனைர்களை அழைத்தார். மகாநாட்டின் ஒரே அம்சம் வேத பாராயனம்! இதற்கு தலைமை தாங்கியவர் பட்சிதீர்த்தம் பிரம்மபூரீ வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்! “வேத ரகஷன நிதி” என்கிற ஒன்றும் இருந்திருக்கிறது. வேத பாராயனம் என்ற பெயரில் சமஸ்கிருத காப்புக்காக பல்லாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேதங்களை தூத்திரர் களுக்கும், பஞ்சமர்களுக்கும் கற்றுத்தர மாட்டார்கள்! அதிலிருந்தே ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினருக்காகவே இவ்வளவு ஏற்பாடும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

சமஸ்கிருதத்திற்காகவே வாழ்ந்தவர் இவர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் காணலாம். இவரின் வரலாறு கூறுகிறது -

“நமது தமிழ்நாடு அரசு ஸமஸ்கிருத மொழிப் பயிற்சியை பள்ளிக்கூடங்களில் ரத்து செய்துவிட்டதன் காரணமாக அம்மொழியைக் கற்க விரும்பும் மாணவர்களுக்கு வசதி அளிக்க கல்வித்துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த சில நிபுணர் களுடன் பூர்சு ஆசார்யார்கள் கலந்து ஆலோசித்தார்கள். அதன் அடுத்து

வினாவாக நாட்டின் சில இடங்களில் ஓரியன்டல் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன”

ஆக. அரசாங்கமே கை விட்டாலும் இவர் விடமாட்டார். இவர் களது இருப்பின் அஸ்திவாரமே அதுதான் என நினைக்கிறார்கள். இதே ஆண்டில் நடந்த மற்றொரு நிகழ்ச்சியையும் பதிவு செய்வோம். ஆந்திர அரசாங்கம் பண்டைய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஆலோசனை கூற ஒரு கமிசனை அமைத்தது. அது சந்திரசேகரேந்திரரைச் சந்தித்து சமஸ்கிருத அபிவிருத்திக்கான ஆலோசனைகளைக் கேட்டது. யாரிடம் எதைக் கேட்க வேண்டுமென்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்! அதற்கு அவர் கூறினார் -

“ஓவ்வொரு பஞ்சாயத்து சமிதியிலும் ஆஸ்தான விதவா னாக ஒரு ஸமஸ்கிருத பண்டிதரை நியமனம் செய்ய வேண்டும். ஓவ்வொரு கல்லூரியிலும் பள்ளியிலும் கட்டாயமாக ஸமஸ்கிருத ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். தனியார் நடத்தி வரும் ஸமஸ்கிருத தேர்வுகள் அங்கிகரிக்கப்பட வேண்டும்.”

கோடிக்கணக்கான மக்கள் பேசுகிற தமிழ் உள்ளிட்ட தேசிய மொழிகள் குறித்து அவருக்கு அக்கறையில்லை. ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்தால் அவை தள்ளாடி நிற்பது குறித்தும் அவருக்கு கவலையில்லை. கிடப்பது கிடக்கட்டும் கிழவளைத் தூக்கி மனையில் வை என்ற கதையாய் பிராமணர்கள் மட்டுமே படிக்கிற மொழியாகிப்போன சமஸ்கிருதத்திற்கு முட்டுக் கொடுக்க அரசாங்க கஜானாவைத் திறந்துவிடச் சொல்லுகிறார் சங்கராச்சாரியார்.

தென்னகத்தில் மட்டுமல்ல இந்தியா முழுக்க சமஸ்கிருதத்தை ரட்சிக்கிற வேலையைத் தன் தலை மேல் சுமந்து கொண்டார். வங்காளம் - பீகாரில் உள்ள பிராமணர்கள் யாவரும் அனேக மாக சாம வேதிகளாம். ஆனால், அங்கே அந்த வேதத்தைப் பயில்விக்கவும், பயிலவும் சரியானபடி ஏற்பாடுகள் இல்லையாம். இதனால் மனம் நொந்த சுவாமிகள் 1967ல் கலகத்தாவில் ஜம்பதாயிரம் ரூபாய்க்கு இடம் வாங்கி, கட்டடமும் கட்டி “வேதபவனம்” துவக்கினார்.

சந்திரசேகரேந்திரருக்கு 1984ல் வயது 90. வெகுகாலம் இதர மாநிலங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்துவிட்டு அப்போதுதான் காஞ்சிக்குத் திரும்பியிருந்தார். வந்தவுடன் அவர் கலந்து கொண்ட மாநாடு “எட்டாவது தமிழ்நாடு ஸமஸ்கிருத மஹா நாடு” இது

காஞ்சி மடத்திலேயே நடந்தது. “மஹாநாட்டின் இரண்டாவது நாள் மாலையில் ஸ்ரீபெரியவர்கள் ஸமஸ்கருத மொழியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசி மஹாநாட்டில் பங்கு கொண்ட அனைவரையும் ஆசிரவதித்தார்கள்”

1986ல் “கச்சிமுதூர் டிரஸ்ட்” என்ற ஒன்றை ஆரம்பித்தார் சவாமிகள் இதன்மூலம் “சிறுகோவில்களில் பூஜை செய்யும் சிவாச்சாரியார்களுக்கும், பட்டாச்சாரியார்களுக்கும், கிராம தேவதைக் கோவில்களில் பூஜை செய்யும் பூசாரிகளுக்கும் பூஜைகளைச் சரிவரச் செய்யும் பயிற்சி எனிக்கப்பட்டுள்ளது.” அதைவது, சிறு கோவில் வழிபாடு தற்போது தமிழ் மொழியாம் நமங் தாய்மொழியில் நடைபெறுகிறதல்லவா. அதையும் சமஸ்கிருதமயமாக்குகிற ஏற்பாடு! இதற்காக பல லட்ச ரூபாய் இந்த டிரஸ்டில் குவிந்துள்ளது. இவர்கள் சொல்லித் தருகிற பூஜை முறையைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் பணமும் தரப்படுகிறது. இந்த பூஜை முறை பிராமணர்களுக்கே எனிதாக வழம் என்கிற காரணத்தால் சிறு கோவில்களில்கூட அவர்களே பூசாரிகள் ஆகிவிடுகிற ஆபத்தும் உண்டு.

மொத்தத்தில் காஞ்சிமடம் என்பது வைதீகத்தின்-பிராமணி யத்தின் கோட்டையே. அதைத் தகர்க்க முடியாத பாதுகாப்பு அழியாக அவர்கள் சமஸ்கிருதத்தைக் கருதுகிறார்கள் எனவே. அதைக் காலம்தோறும் அகலப்படுத்தியும், ஆழப்படுத்தியும் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பரமாச்சாரியார் எனப்பட்ட சந்திர சூக்ரேந்திரர் தன் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை இதற்காகவே செலவிட்டிருக்கிறார் சமஸ்கிருத பண்டிதர்களும் பிராமணிய பாதிகளும் அவரை தெய்வத்திற்குச் சமமாக வைத்துப் புகழ் வதன் காரணம் இதுவே. இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவர் களோடு செர்ந்து வேறு சிலரும் அவரைப் போற்றுகிற விபரீதம் தமிழ் மண்ணில் நடப்பது தனித்த சோகமாகும்.

7. ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசம்

- அவருக்கு ஹரியரை!

காஞ்சி மடம் வைத்திதின் கோட்டையாகத் திகழ்கிறது என்று கூறுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் பிராமண சமூகத்திற்கு மாத்திரம் சேவை செய்வதைத் தலையாய் குறிக்கொள்ளக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால் மட்டுமல்ல. இதர சமூகத்த வருக்கு துரோகம் இழைக்கிறார்கள். வர்ணாஸ்ரம நோக்கேடு அவர்களை ஒடுக்கி வைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுமானும். இதைப் பல நேரங்களில் சாதுரியமாகவும் சில நேரங்களில் வெளிப்படையாகவும் செய்கிறார்கள்.

சந்திரசேகரேந்திரர் காஞ்சி மடத்தின் தலைவராக இருந்த காலம் சதந்திரப் போராட்டம் தீவிரமாக நடந்த காலமாகும். ஒரு துறவி என்ற முறையில் அவர் அரசியல் போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்க வேண்டுமென்று எவரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். ஆனால், அப்போது நடந்த சமூக சீர்திருத்; நடவடிக்கைகளிலாகிலும் அவர் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டுமல்லவா குறிப்பாக காந்தித் துறையில் ஹரிஜன இயக்கத்தில் இவரின் பங்கு என்னவாக இருந்தது? இந்துக்கள் அனைவரும் ஒன்றே திண்டாமையை இந்து மதம் ஏற்கவில்லை என்று இந்துத்துவாவாதிகள் வாய்ப்பறை கொட்டுகிறார்கள். ஆனால், நடந்தது என்ன? “பிரமம் ஒன்றே” “சகலரிலும் இருப்பது அந்த பிரமமே” என்று வேதாந்தம் பேசிய சங்கராச்சாரியார்கள் திண்டாமையை ஒழிக்க எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இவர்கள் எடுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. ஹரிஜன இயக்கம் கண்டதற்காக காந்திஜியையும் எதிர்த்தார்கள். அந்த திடுக்கிடும் உண்மையைக் கேளுங்கள்.

“புஷ்யபூ மஹாஸ்வாமிகள் வரலாறு” 1927ல் நடந்த காந்திஜி-சந்திரசேகரேந்திரர் சந்திப்பு பற்றி கீழ்வருமாறு கூறுகிறது

“ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேச விஷயத்தில் சாஸ்திரங்களை

யும். பழைய பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பி இருப்பவர்கள் நம் நாட்டில் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள் என்றும். அவர்களுடைய மனம் நோகும்படி செய்யும் எந்த மாறுதலும் ஹிமசைக்கு ஒப்பாகும் என்பதே தம் முடிவு என்றும் ஸ்வாமிகள் காந்தியடிகளிடம் தெரிவித்தார்கள்”

இந்தக் கொடுரத்தைக் கண்ணர்களா! நாடார்கள் தலித் மக்களை கோவிலுக்குள் நுழைய விடாதது ஹிமசை இல்லையாம்! அதனால் அவர்கள் காலம் காலமாக மனம் நொந்தது ஹிமசை இல்லையாம்! அவர்களை ஆலயத்திற்குள் அனுமதிப்பதால் சனாதனிகள் மனம் வலிக்கிறதே அதுதான் ஹிமசையாம்! இவர் யாருடைய பிரதிநிதி என்பதை இதிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தச் சந்திப்பின்போது இன்னொரு அகங்காரமான செயலும் நடந்தேறியது. காந்திஜியிடம் சமஸ்கிருதத்தில் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார் சங்கராச்சாரியார் அவரோ தனக்கு சமஸ்கிருதம் பேச வராது. சில வார்த்தைகளே புரியும் எனச் சொல்லியிருக்கிறார் அப்படியிருந்தும் சங்கராச்சாரியார் சமஸ்கிருதத்திலேயே பேசியிருக்கிறார். காந்திஜி இந்தியிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார். இவரின் சமஸ்கிருத வெறி எந்த அளவுக்கு இருந்திருக்கிறது பாருங்கள்!

காந்திஜிக்கும் அம்பேத்கருக்கும் 1932ல் ஏற்பட்ட பூனா ஒப்பந்தத்தின்படி ஆலய நுழைவுப் போராட்டத்தை திவிரப் படுத்தத் துவங்கினார் காந்திஜி. சங்கராச்சாரியாரின் உபதேசத்தையெல்லாம் அவர் கிஞ்சித்தும் மதிக்கவில்லை. அதனால்தான் அவர் மகாத்மா.

குருவாயூர் கோவிலை ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிட வேண்டுமென்று பெரும் போராட்டம் வெடித்தது. காங்கிரஸ் தலைவர் கேள்ப்பன் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இயக்கம் திவிரமானது கண்டு பதறிப்போன சங்கராச்சாரியார் நேரடியாகக் களத்தில் குதித்தார் - போராட்டத்தை எதிர்த்து! இவரின் வரலாறு கூறுகிறது - “நம் ஸ்வாமிகளின் பரிபூரண ஆசியைப் பெற்ற ஸநாதனிகளின் கோஷ்டி ஒன்று 1932ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் பத்தாமத்தேதி மலையாளத்திற்குச் சென்றது. இந்த ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தை மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்துப் பேசினர்”

இவரின் இந்த வெளிப்படையான எதிர்ப்பு கண்டு நொந்து போன காங்கிரஸ் தலைவர்கள் - இவர் மீது பக்தி கொண்ட அனுசாரி

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் - இவரைச் சந்தித்து இவரது மனதை மாற்ற முனைந்தனர். பாடு ராஜேந்திர பிரசாத், சக்ரவர்த்தி ராஜ்கோபாலாச்சாரியார், கே.பாஷ்யம், வரதாச்சாரி போன்ற பெரும் தலைகள் அவர்கள். ஆனாலும் காரியம் பலிக்கவில்லை. “அந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளால் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி முடிவு ஒன்றும் காண முடியவில்லை” என்கிறது வரலாறு. அதாவது தனது ஆலயப் பிரவேச எதிர்ப்பிலிருந்து சங்கராச்சாரியார் துளியும் விலகவில்லை.

“ஆகம சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாய் ஹரிஜனங்களை ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிப்பது பாவமென்பதாகவே ஸ்வாமிகள் வெளிப்படையாக அபிப்ராயம் தெரிவித் தார்கள்” என்று இன்னொரு இடத்தில் திட்டவட்டமாகக் கூறிச் செல்கிறது வரலாறு. ஆகம சாஸ்திரங்கள் என்று இவர்களாக எழுதி வைத்துக் கொண்டு, இவர்களாகவே அவற்றை மீற முடியாது என்று கூறிக் கொண்டார்கள்.

ஆகம சாஸ்திரங்கள் என்ன வைதீகர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களா, மீறாமலிருக்க? இவர்களுக்கு இடைஞ்சலாகும்போது மட்டும் மீறிக் கொண்டார்கள். பிராமணர்கள் கடல் தாண்டிப் போகக்கூடாது என்று தான் சாஸ்திரம் சொல்லியது. போகாமலிருக்கிறார்களா? டாலர் கிடைக்கிறது என்றவுடன் சாஸ்திரம் மறந்துபோனதே! சங்கராச் சாரியார்கள் ஆங்கிலம் படித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எந்த ஆகமம் சொன்னது? அதைப் படித்து வைத்துக் கொண்டு ஆங்காங்கே அதைக் கலந்து பேசி, தான் சகலகலாவல்லவர் என்பது போலக் காட்டிக் கொள்ளவில்லையா? அப்போது எங்கேபோனது இவர்களின் ஆகமங்களும், சாஸ்திரங்களும்?

துத்திரர்களையும் பஞ்சமர்களையும் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கும் போது மட்டும்தான் இவர்கள் ஆகமங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் தூக்கிப் பிடித்தார்கள். பிராமணியத்தின் ஆதிக்கத்தை வலுவாய்த் தகர்த்தெறிய முனைந்த முதல் அரசியல் நடவடிக்கை கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் இட ஒதுக்கீடு என்பது. அதை இந்த சங்கராச்சாரியார் ஆதரித்ததேயில்லை. ஆதரித்தால் இவரை “நடமாடும் தெய்வம்” என்று கூறியிருக்க மாட்டார்கள். 1932ல் “பிராமண சமூகத்தின் நலனுக்காகச் சில உபதேசங்களை செய்தார்கள்” என்கிறது வரலாறு. அது ஏன் இந்த “லோககுரு” ஒரு சமூகத்திற்கு மட்டும் உபதேசம் செய்தார்? அப்படி

செய்கிறவர் எப்படி “லோககுரு” ஆவார்? செய்த உபதேசமும் என்ன தெரியுமா?

“இப்பொழுது படித்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைப்ப தில்லை. ஜாதியைப் பொறுத்தே உத்தியோகம் கிடைக்கிறது. முதலில் பிராமணனுக்கு வேலை இல்லையென்று சொன்னார்கள் பிறகு எல்லோருக்குமே வேலை இல்லை என்றாகி விட்டது”

இடதுக்கிட்டிற்கு எதிரான பச்சையான குரல் என்பது தெளிவாகிறதல்லவா? அனைவருக்கும் கல்வி, அனைவருக்கும் வேலை என்றால் நியாயமே. பிராமணர்கள் உள்ளிட்ட சகலருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்ட பிரச்சனை இருக்கவே செய்கிறது. அது குறித்து அவர் பேசினால் நியாயமே. ஆனால், அவரது தொனியோ இடதுக்கிட்டிற்கு எதிராகமட்டுமே உள்ளது. அதுவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு காரணம் என்பது போலிருக்கிறது. முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பே அதற்குக் காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாததுபோல் பிராமண சமூகத்தவரை இதர சமூகங்களுக்கு எதிராகக் கிளப்பி விடுகிறார். ஒரு மடாதிபதிக்கு இது அழகா?

10. பெண்ணடியைத்தனுத்தை ஆதரித்து “திருமுகம்”!

பிராமணியத்தின் இன்னொரு கூறு பெண்ணடிமைத்தனம். அதையும் காலமெல்லாம் நியாயப்படுத்தி வந்திருக்கிறார் சந்திரசேகரேந்திரர். 1948ல் மாயூரத்தில் இவர் உபந்நியாசம் செய்தபொழுது “ஒவ்வொரு பிராமணனும் சிறிதாவது வேதம் கற்க வேண்டும். வேதம் கற்பதற்கு சமஸ்கிருத மொழி இன்றியமையாததாகும்” என்று புத்திமதி சொன்னது மட்டுமல்லாது. இதையும் கூறினார் –

“குடும்பப் பெண்களுக்கு நாட்டியம் கற்றுக் கொடுத்து. வயது வந்த அவர்களைப் பல ஆண்கள் முன்னிலையில் ஆட வைப்பது தவறு என்றும். ஆகையால் குழந்தைகளுக்கு நாட்டியம் பயில்விக்க வேண்டாமென்றும் ஏச்சரிக்கை செய் தார்கள்”

குடும்பப் பெண்களுக்கு நாட்டியம் கற்றுத்தரக் கூடாதாம்! அப்படியெனில் நாட்டியக் கலையைக் காப்பாற்ற என்ன வழி? கலையின் எதிரியா சங்கராச்சாரியார்? அதெல்லாம் இல்லை. இவரே பல கலைஞர்களை ஆதரித்து வந்திருக்கிறார். அவர்களில் பெரும்பாலோர் பிராமணர்கள் என்பது தனிக் கதை. விஷயம் என்னவென்றால். நாட்டியக் கலையை தாசிகள் மூலம் காப்பாற்ற வேண்டுமே தவிர குடும்பப் பெண்கள் மூலமாக அல்ல என்பது அவரின் கருத்து. அதனால்தான் இவர் தாசி ஒழிப்பு இயக்கத்தை ஆதரித்ததேயில்லை.

அந்தக் காலத்தில் Hindu Code எனப்பட்ட புதிய இந்து திருமணச் சட்டம் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. இந்துப் பெண்களுக்கு இதுவரை மறுக்கப்பட்டு வந்த சில உரிமைகளை அது வழங்க முயற்சித்தது. அது கண்டு பொறுக்கவில்லை சங்கராச்சாரியாருக்கு. வரலாறு கூறுகிறது “ஹிந்து சட்டத் தொகுப்பு சம்பந்தமாய் மக்கள் தங்கள் ஆகேஷபணைகளைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயமாகவும் அன்று ஆலோசனைகள் நடைபெற்றன. ஸ்வாமிகளின் ஆலோசனையின்படி நாடெங்கும் ஸநாதனிகளின் பொதுக்கூட்டம் கூட்டி. அந்த மசோதா சம்பந்தமான மக்களின் அபிப்ராயத்தைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது”

கண்ணடி

சனாதனிகளைக் கூட்டி முற்போக்கான அந்தத் திருமணச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார் சங்கராச்சாரியார். மக்களின் சிவில் வாழ்க்கையில் தலையிடுகிற உரிமையைத் தானாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் காஞ்சி மடத்தின் தலைவர். பெண்கள் காலம் காலத்திற்கும் மனு(அ)தரம் சாஸ்திரத்தினபடி அடிமைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறார் அதற்காக சனாதனிகளைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறார். தூண்டிவிட்டதுமட்டுமல்ல இவரே நேரடி யாகத் தலையிட்டிருக்கிறார். வரலாறு மேலும் கூறுகிறது -

“பாரத நாட்டின் அனைத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் மத்திய சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் நமது தர்மத தையும். கலாச்சாரத்தையும் காப்பாற்ற வகை செய்யும் பொருட்டு ஸ்வாமிகள் ஒரு திருமுகத்தை அனுப்பியிருந்தார்கள். மக்களின் வாழ்க்கையைச் சம்பந்தப்படுத்திச் சட்டங்கள் இயற்றும்பொழுது நமது பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத சட்டம் எதையும் நிறைவேற்றலாகாதென இந்த அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளையும் ஸ்வாமிகள் விடுத்தார்கள்.”

சங்கராச்சாரியாரைக் கடவுளாக நம்புகிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இருந்தார்கள் அவர்களுக்கு இவரின் “திருமுகம்” வெறும் கடிதமாகத் தோன்றியிருக்காது. கடவுளின் ஆணையாகப் பட்டிருக்கும். சில முற்போக்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வர நேரு. அம்பேத்கர் போன்றவர்கள் முயன்று கொண்டிருந்த தூழிலில் இந்தக் கடிதம் எவ்வளவு பெரிய எதிர் நடவடிக்கையாக இருந்திருக்கும் என்பதை ஹகித்துக் கொள்ளலாம். சட்டமந்திரியாக இருந்த அம்பேத்கர் மத்திய மந்திரி சபையிலிருந்து விலகிய தையும் இந்தச் தூழிலேயே புரிந்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது.

1952ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் தமிழ் நாட்டின் பிரபல ஆங்கில, தமிழ்த் தினசரிகளில் “குருவார விளம்பரம்” ஒன்றை வெளியிட்டார் சந்திரசேகரேந்திரர்.

“ஹிந்து. மெயில். எக்ஸ்பிரஸ். சுதேசமித்திரன். தினமணி இவைகளின் உரிமையாளர்கள் அவரவர்களின் பத்திரிகைகளில் அவ்விளாம்பரங்களைக் கட்டணம் எதுவும் பெறாமல் சில வியாழக் கிழமைகளில் தொடர்ந்து வெளியிட்டனர்” என்கிறது வரலாறு. இவருக்கும், தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கும் இடையிலுள்ள வலுவான். அனுக்கமான உறவை இது அடையாளம் காட்டுகிறது. நிற்க. அந்த விளம்பரத்தில் இருந்த செய்தியைக் காண்க

10. பெண்ணாடியைத்தனுத்தை ஆதரித்து “திருமுகம்”!

பிராமணியத்தின் இன்னொரு கூறு பெண்ணாடிமைத்தனம். அதையும் காலமெல்லாம் நியாயப்படுத்தி வந்திருக்கிறார் சந்திரசேகரேந்திரர். 1948ல் மாயூரத்தில் இவர் உபந்நியாசம் செய்தபொழுது “இவ்வொரு பிராமணனும் சிறிதாவது வேதம் கறக் வேண்டும். வேதம் கற்பதற்கு சமஸ்கிருத மொழி இன்றியமையாததாகும்” என்று புத்திமதி சொன்னது மட்டுமல்லாது. இதையும் கூறினார் -

“குடும்பப் பெண்களுக்கு நாட்டியம் கற்றுக் கொடுத்து. வயது வந்த அவர்களைப் பல ஆண்கள் முன்னிலையில் ஆட வைப்பது தவறு என்றும். ஆகையால் குழந்தைகளுக்கு நாட்டியம் பயில்விக்க வேண்டாமென்றும் ஏச்சரிக்கை செய் தார்கள்”

குடும்பப் பெண்களுக்கு நாட்டியம் கற்றுத்தரக் கூடாதாம்! அப்படியெனில் நாட்டியக் கலையைக் காப்பாற்ற என்ன வழி? கலையின் எதிரியா சங்கராச்சாரியார்? அதெல்லாம் இல்லை. இவரே பல கலைஞர்களை ஆதரித்து வந்திருக்கிறார். அவர்களில் பெரும்பாலோர் பிராமணர்கள் என்பது தனிக் கடை. விஷயம் என்னவென்றால், நாட்டியக் கலையை தாசிகள் மூலம் காப்பாற்ற வேண்டுமே தவிர குடும்பப் பெண்கள் மூலமாக அல்ல என்பது அவரின் கருத்து. அதனால்தான் இவர் தாசி ஒழிப்பு இயக்கத்தை ஆதரித்ததேயில்லை.

அந்தக் காலத்தில் Hindu Code எனப்பட்ட புதிய இந்து திருமணச் சட்டம் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. இந்துப் பெண்களுக்கு இதுவரை மறுக்கப்பட்டு வந்த சில உரிமைகளை அது வழங்க முயற்சித்தது. அது கண்டு பொறுக்கவில்லை சங்கராச்சாரியாருக்கு. வரலாறு கூறுகிறது “ஹிந்து சட்டத் தொகுப்பு சம்பந்தமாய் மக்கள் தங்கள் ஆகேஷபணைகளைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயமாகவும் அன்று ஆலோசனைகள் நடைபெற்றன. ஸ்வாமிகளின் ஆலோசனையின்படி நாடெங்கும் ஸநாதனிகளின் பொதுக்கூட்டம் கூட்டி. அந்த மசோதா சம்பந்தமான மக்களின் அபிப்ராயத்தைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது”

கண்ணாடி

சனாதனிகளைக் கூட்டி முற்போக்கான அந்தத் திருமணச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார் சங்கராச்சாரியார். மக்களின் சிவில் வாழ்க்கையில் தலையிடுகிற உரிமையைத் தானாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் காஞ்சி மடத்தின் தலைவர். பெண்கள் காலம் காலத்திற்கும் மனு(அ)தரம் சாஸ்திரத்தின்படி அடிமைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறார் அதற்காக சனாதனிகளைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறார். தூண்டிவிட்டது மட்டுமல்ல இவரே நேரடி யாகத் தலையிட்டிருக்கிறார். வரலாறு மேலும் கூறுகிறது -

“பாரத நாட்டின் அனைத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், மத்திய சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் நமது தர்மத் தையும், கலாச்சாரத்தையும் காப்பாற்ற வகை செய்யும் பொருட்டு ஸ்வாமிகள் ஒரு திருமுகத்தை அனுப்பியிருந்தார்கள். மக்களின் வாழ்க்கையைச் சம்பந்தப்படுத்திச் சட்டங்கள் இயற்றும்பொழுது நமது பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத சட்டம் எதையும் நிறைவேற்றலாகாதென இந்த அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளையும் ஸ்வாமிகள் விடுத்தார்கள்.”

சங்கராச்சாரியாரைக் கடவுளாக நம்புகிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இருந்தார்கள் அவர்களுக்கு இவரின் “திருமுகம்” வெறும் கடிதமாகத் தோன்றியிருக்காது. கடவுளின் ஆணையாகப் பட்டிருக்கும். சில முற்போக்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வர நேரு, அம்பேத்கர் போன்றவர்கள் முயன்று கொண்டிருந்த தழுவில் இந்தக் கடிதம் எவ்வளவு பெரிய எதிர் நடவடிக்கையாக இருந்திருக்கும் என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம். சட்டமந்திரி யாக இருந்த அம்பேத்கர் மத்திய மந்திரி சபையிலிருந்து விலகிய தையும் இந்தச் தழுவிலேயே புரிந்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது.

1952ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் தமிழ் நாட்டின் பிரபல ஆங்கில, தமிழ்த் தினசரிகளில் “குருவார விளம்பரம்” ஒன்றை வெளியிட்டார் சந்திரசேகரேந்திரர்.

“ஹிந்து, மெயில், எக்ஸ்பிரஸ், சுதேசமித்திரன், தினமணி இவைகளின் உரிமையாளர்கள் அவரவர்களின் பத்திரிகைகளில் அவ்விளம்பரங்களைக் கட்டணம் எதுவும் பெறாமல் சில வியாழக் கிழமைகளில் தொடர்ந்து வெளியிட்டனர்” என்கிறது வரலாறு. இவருக்கும், தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளுக்கும் இடையிலுள்ள வலுவான். அனுக்கமான உறவை இது அடையாளம் காட்டுகிறது. நிற்க. அந்த விளம்பரத்தில் இருந்த செய்தியைக் காண்க

“ஆடவர் பள்ளிகளில் படிக்கும் காலம் வரையாகிலும் பெண்கள் எப்போதுமே சினிமாக் காட்சிகளுக்குப் போகாமல் இருப்பது நலம்... கலப்பு படிப்பு வேண்டாம். வயது வந்த பெண்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் வீட்டிலேயே முடிந்த வரை கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம். வயது வந்த பிறகு கல்யாணமாகும் வரை பெண் குழந்தைகளைக் கண்டபடி வெளியில் விடாமல் காப்பாற்றுவது”

பெண் கல்வியின் பெரிய எதிரியாக இருந்திருக்கிறார் சந்திரசேகரேந்திரர். பெண்ணை வீட்டுக்குள்ளேயே முடக்கிப் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு விளம்பரம் கொடுத் திருக்கிறார் என்றால், அதையும் பத்திரிகைகள் இலவசமாக வெளியிட்டிருக்கின்றன என்றால் ஜம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு வரைகூட தமிழகம் எத்தகைய இழிநிலையில் இருந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

11. ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் பூர்யாச்சாரியார்!

காஞ்சி ஜயேந்திரர் இப்போது ஆர்.எஸ்.எஸ்.பரிவாரத்தோடு தன்னை நேரடியாக இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் அவருடைய அமைப்புகளுக்கெல்லாம் விதியம் செய்கிறார். இவர்தான் இப்படியே தவிர “மகாப்பெரியவர்” சந்திரசேகரேந்திரர் அப்படிப்பட்டவரல்ல என்று அப்பாவித்தனமாக நினைப்பவர் கள் இப்போதும் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு அடுத்து வருவது அதிர்ச்சி தரலாம். “பூஜ்யரீ மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு” இவருக்கும் சங் பரிவாரத்திற்கும் இடையிலான நெருக்கம் பற்றி ஆங்காங்கே சொல்லிச் செல்கிறது. முதல் செய்தி-

“14.3.1959 அன்று மாலை ராஷ்ட்ரீய ஸ்வயம் சேவக சங்கத்தின் (ஆர்.எஸ்.எஸ்.) தொண்டர்கள் மயிலாப்பூர் ஸமஸ்க்ருத கல்லூரி மைதானத்தில் அணிவகுத்து நின்று இரு ஆசார்யர்களுக்கும் வந்தனம் செலுத்தினார்கள்.”

சரிதான்! ஒரு இந்துமதத் தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் வணக்கம் செலுத்தினால் இவர் என்ன செய்ய முடியும்? வணக்கம் செய்கிறவர்களை மறித்து அனுப்ப முடியாதல்லவா என்று இப்போதும் சிலர் நினைக்கலாம். அவர்களுக்காக இரண்டாவது செய்தி -

“8.1.1966மதேதி நெல்லூர் ராஷ்ட்ரீய ஸ்வயம் சேவக சங்கத்தின் ஆதரவில் கூடிய மிகப்பெரிய கூட்டத்தில் ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் மற்ற மதத்தினர்களை ஒப்பிடும்போது ஹிந்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதாயும். அதற்கு ஒரு காரணம் மதமாற்றம் என்றும். பிற மத ஸ்தாபனங்கள் கல்வி, உணவு, வைத்தியம் முதலான வசதிகளைக் காட்டி ஹிந்துக்களை மத மாற்றம் செய்து வருவதாகவும். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் ஹிந்து மதத்துக்கும் தேச ஒற்றுமைக்கும் அபாயம் நேரிடலாம் என்றும். இதைத் தடுக்க கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் தர்ம ரட்சன சங்கங்கள் நிறுவ வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்”

அப்படியே ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் விஷம்ப் பிரச்சாரத்தையும்.

நிகழ்ச்சி நிரலையும் கிஞ்சித்தும் பிசிறின்றி எதிரொலிக்கிறார். இந்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதாகப் பொய்க் கணக்கு எழுதுகிறார். இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவர்கள் இந்திய மக்கள் தொகையில் உள்ள சதவீதம் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அனேகமாக அப்படியேதான் உள்ளது. இதற்கு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புகள் சாட்சியமாக உள்ளன. ஹர்க்குருவிக்கு தன் பாட்டே வேதமாம். இவரோ சொந்தக் கணக்கை வாசிக்கிறார்.

பிற மத ஸ்தாபனங்கள் வசதிகளைக் காட்டி மதமாற்றம் செய்வதாகக் குற்றம் கூற இவருக்கென்ன அருக்கை இருக்கிறது? இவரும்தான் கனகாபிழேகம். சொர்னாபிழேகம் என்று பக்தர்களிடமிருந்து லட்சக்கணக்கில் நிதி சேர்த்தார். அதெல்லாம் வேதங்களின் பெயரால் பிராமண சமூகத்தினரின் நலனுக் காகவே செலவழிக்கப்பட்டது பட்டியல் போட்டுக் காட்டப் பட்டுள்ளது. துதிர்களும், பஞ்சமர்களும் ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டார்கள். ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டார்கள்.

பொருளாதாரர்தியில் மட்டுமல்லாது சமூகர்தியிலும் அடக்கி வைக்கப்பட்டார்கள். ஹரிஜன் ஆலயப் பிரவேசத்தையே ஒப்புக்கொள்ளாதவர் இவர் என்பதையும் கண்டோம். இப்படி பட்டியில் அடைக்கப்பட்ட ஆடுகள் போல இதர சாதியினரை வைத்திருந்தால் அவர்கள் ஒருநாள் வேலி தாண்டத்தான் முயலுவார்கள்.

மதமாற்றத்திற்கு மூலகாரணம் இந்து மதத்தில் உள்ள வர்ணாஸ்ரமக் கொடுரேமே என்பதை இவர் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. மாறாக, வர்ணாஸ்ரமக் கொடுமை இருக்கத்தான் செய்யும், ஆனாலும் மதம் மாறாதே. மதம் மாற்றாதே என்று உத்தரவு போடுகிறார். அந்த உத்தரவை நிறைவேற்ற ஹர் தோறும் “தர்மரட்சன சங்கம்” அமைக்குமாறு ஆர்.எஸ். எஸ்.சைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார். அவர்கள் சம்மாவே ஆடு வார்கள், இவரோ உறுமி கொட்டியிருக்கிறார். இதுதான் இவரின் வரலாறு. இதிலே ஏதேனும் சந்தேகம் வந்துவிடக்கூடாது என்று சந்திரசேகரேந்திரர் ஆர்.எஸ்.எஸ். கூட்டத்தில் பேசுகிற புகைப் படம் இவரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதிலே ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் இந்தியாப் படமும் உள்ளது. அதாவது அகண்ட பாரதபடம். பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், இலங்கை உள்ளிட்ட ஏகபாரதம்! இந்தத் துணைக்கண்டத்தில் இப்பொழுதும் பதட்டத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் இந்த

லட்சியமும் இவருக்கு உடன்பாடே என்பது தெளிவாகிறது. (இந்தப் புகைப்படம் இந்த நூலின் கடைசியில் தரப்பட்டுள்ளது)

2003 பிப். 8, 9 தேதிகளில் திருச்சியில் நடைபெற்ற விஸ்வ ஹிந்து பரிஷுத்தின் இளைஞர் மாநாடு பற்றி பத்திரிகைகளில் எல்லாம் விரிவாகச் செய்து வந்திருக்கிறது. “கல்கி” பத்திரிகை கூட தனது தலையங்கத்தில் குழுறியிருக்கிறது. இதனை “மதவெறி மாநாடு” என்றே வருணித்திருக்கிறது. அங்கே வி.எச்.பி.யின் பெருந்தலைகளில் ஒருவரான பிரவீண் தொகாடியா பேசிய பேச்சை “இந்தியா டுடே” (26.2.03) கொடுத்துள்ளது. அது-

“நான் எப்போதுமே குஜராத்திகளைக் கிண்டல் செய்வேன். ஆனால், இதே குஜராத்தி இந்துக்கள் 50 லட்சம் பேர் கோத்ரா சம்பவத்தின்போது பழிவாங்குவதற்காக வீதிக்கு வந்தார்கள்.”

இப்படிப் பெருமையோடு பகன்றிருக்கிறார். ஆக, குஜராத்தில் நடந்த பயங்கரங்கள் அனைத்தும் உண்மை. அங்கே மதரீதியான இனப்படுகொலை நடத்தப்பட்டது உண்மை. அதை நரேந்திர மோடி அரசு வேடிக்கை பார்த்தது உண்மை. அப்படி மக்களை மதரீதியாகப் பின்நேதே அவர் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வர முடிந்தது என்பதும் உண்மை. இது இவர்களுக்கு கேவலமாகத் தெரிய வில்லை. மாறாக, பெருமிதமான விஷயமாக இருக்கிறது என்பதும் உண்மை.

அதுமட்டுமல்ல இதே தொகாடியா இதே “இந்தியா டுடே” ஏட்டுக்கு கொடுத்துள்ள பேட்டியை நோக்குங்கள் -

“கே தமிழ்நாட்டில் கோத்ரா சம்பவம் நடந்தால்?

ப குஜராத்தில் எப்படி இந்துக்கள் ரியர்க்ட் செய்தார் களோ அது போலவே தமிழ்நாட்டிலும் செய்வார்கள்”

தமிழ்நாட்டையும் குஜராத் ஆக்குவதே, ஏன் இந்தியா முழுவதையும் குஜராத் ஆக்குவதே வி.எச்.பி.யின் திட்டம். இத்தகைய வி.எச்.பி.யின் திருச்சி மாநாட்டில் காஞ்சி சங்கராச் சாரியார் ஜயேந்திரர் கலந்து கொண்டு அருளாசி வழங்கியுள்ளார்! ஆதிசங்கரரின் அத்வைத்தில் இதற்கும் இடமிருக்கிறது!

இந்த அளவுக்கு வி.எச்.பி. மாநாட்டிற்கெல்லாம் பரமாச் சாரியார் சந்திரசேகரேந்திரர் போயிருக்க மாட்டார் என்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். உண்மை என்னவென்றால் இதற்கும் அச்சாரம் போட்டுக் கொடுத்தவர் அவரே. அவரின் வரலாறு கூறுகிறது :

“விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத்தின் ஆந்திர தேசக் கிளையின் முதலாவது மஹாநாடு ராஜமகேந்திரபுரத்தில் 17.9.1967ல் நடை பெற்றது. பரிஷத்தின் பொதுக் காரியதாரி எஸ்.எஸ்.ஆப்தே பிரார்த்தனை கிதம் பாடினார். மஹாநாட்டின் ஆரம்ப உரையில் ஸ்ரீ ஆசார்யார்கள் இலங்கை, பர்மா, மலேயா, சிங்கப்பூர், தென் ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் ஹிந்துக்களுக்கும் பல பிரச்சனைகளும், கஷ்டங்களும் இருந்து வருகின்றன. அவற்றைத் தீர்க்க விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பரிஷத்தின் கிளைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். இரு ஆசார்யார்களும் ராஷ்ட்ரீய ஸ்வயம் சேவா சங்கத் திற்கும் விதையம் செய்தார்கள்”

வி.எச்.பி.யின் கிளை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்ட “பெரிய உள்ளம்” பரமசாச்சாரி யாருடையது! இதனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மதக் கலவரம் பரவுமே என்பது பற்றியெல்லாம் அவர் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. குழந்தையை முதன்முதலில் கைவிரலைப் பிடித்துக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு போய்விடுகிற தகப்பனைப் போல ஜயேந்திரரை இந்த ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரத் தில் கொண்டு சேர்த்தவரே பரமாச்சாரியார் சந்திர சேகரேந்திரர்தான்!

12. சங்கராச்சாரியாரின் படைவரிதசு!

சந்திரசேகரேந்திரர் ஒரு கடைந்தெடுத்த வர்ணாஸ்ரமவாதி என்ற போதிலும், ஆள் பிடிக்கும் கலையில் வல்லவர் என்பதும் உண்மையாகும். இது விஷயத்தில் அவருக்கு முந்திய சங்கராச் சாரியார்கள் எவரும் சாதிக்காததை இவர் சாதித்தார் எனலாம். அவரது சமகாலத்து இதர சங்கராச்சாரியார்களையும் இது விஷயத்தில் அவர் தோற்கடித்தார் அதனால்தான் சங்கரர் ஆரம்பிக்காத இந்தச் சங்கர மடம் சங்கரர் ஆரம்பித்த இதர சங்கர மடங்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளியது.

தத்துவ விசாரணைக்கும், சமூகப் பிரச்சனைகள் ஆய்வுக்கும் மனிதர்கள் துறவிகளைத் தேடிப் போகிறார்கள் என்பது மிக மிக அபூர்வமே. போகிறவர்களில் ஆகப்பெரும்பாலோர் தங்கள் சொந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு வழி கிடைக்குமா என்று தேடியே போகிறார்கள். கடவுளிடமும் இதற்கே போகிறார்கள். சாமியார் களிடமும் இதற்கே போகிறார்கள் இந்த உளவியலை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தவர் சந்திரசேகரேந்திரர். “பூஜ்யரீ மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு” கூறுகிறது

“1984 மே மாதம் முதல் 1993 ஜூவரி மாதம் வரை சுமார் ஒன்பது ஆண்டுகள் காஞ்சி சங்கரமடத்திற்கு அன்றாடம் ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் ஸ்ரீமஹா பெரியவர்களைத் தரி சிப்பதற்காக வந்து கொண்டிருந்தார்கள் அநேகமாக ஒவ்வொரு நாளும் உயர்தர அரசாங்க ஹஸ்தியரோ, மந்திரிகளோ, நீதிபதிகளோ, வினாக்களிகளோ, விதவானிகளோ, அயல் நாட்டு அறிஞர்களோ ஸ்ரீமகா ஸ்வாமிகளைத் தரிசித்து அவர்களிடம் தங்களைப் பற்றி விக்ஞாபனம் செய்து கொள்ளவும் அல்லது தங்களுக்குரிய சில பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணவோ காஞ்சிக்கு வந்து ஸ்ரீமஹா ஸ்வாமிகளைத் தரிசித்து அனுக்கிரஹம் பெற்றுப் போனார்கள்”

காஞ்சி மடத்தின் மகிழ்ச்சுக்கும், பிரசித்திக்கும் பின்னாலிருந்த மர்மம் இதுதான். வேதாந்த முகமூடிக்குப் பின்னால் காரியங்கள் அனுபவம்

நடத்தித் தரப்பட்டன. பலரும் இவரைக் காண வரும்போது ஒருவர் காரியத்தை இன்னொருவர் மூலம் செய்து தந்து. அது தனது அனுக்கிரகத்திலேயே நடந்தது என்று சொல்ல முடிந்தது. அது மற்ற இருவருக்கும்கூட வசதியாகவே இருந்தது. மடத்திற்கு வந்தவர்கள் “வேதக் கிருக்குகள்” என்பதைவிடக் “காரியக் கிருக்குகள்” என்னாம். இது சங்கராச்சாரியார்களுக்கும் தெரிந்தே இருந்திருக்கும். எனினும், வர்ணாஸ்ரமப் பாதுகாப்பு வேலைக்கு இதெல்லாம் தேவையாக இருந்த காரணத்தால் செய்து கொடுத்தார்கள். பக்தர்கள் மூலம் சங்கராச்சாரியார்கள் பிரபலம் அடைந்தார்கள். சங்கராச்சாரியார்கள் மூலம் பக்தர்கள் பலன் அடைந்தார்கள். பலன் எனப்பட்டது பதவி உயர்விலிருந்து வழக்குகளில் சமுகமான தீர்வு வரை எதுவாகவும் இருக்கலாம்!

சந்திரசேகரேந்திரரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் இவர் மீது பக்தி கொண்ட பெரிய மனிதர்கள் நிறைய வந்து போகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பட்டியலிட்டு பார்த்தால் பிரமிப்பாக இருக்கிறது. ஒரு கட்சியில் அதன் தலைவரைச் சுற்றி நிறைய பேர் இருப்பார்கள் ஆனால் ஒரு மத்த தலைவரைச் சுற்றி பல கட்சிகளின் தலைவர்களும் இருந்த விசித்திரம் இங்கே நடந்தது. அது மட்டுமா? பல பெருந்தனக்காரர்கள். மத்திய - மாநில அரசு அதிகாரிகள். நீதிபதிகள். கலைஞர்கள் என்று அந்த வட்டம் நானும் பெருகிக் கொண்டே போயிருக்கிறது. அது சுருங்கவேயில்லை.

இவருக்கும் அவர்களுக்கும் இடையிலான உறவு பலதரப் பட்டதாய். பல மட்டத்தில் அமைந்ததாய் இருந்திருக்கிறது. மரியாதை நிமித்தம் சந்தித்தவர்கள். காணிக்கை கொடுக்க வந்தவர்கள். உபதேசம் பெற வந்தவர்கள். சன்மானம் பெற வந்தவர்கள். விருதுகள் - பட்டங்கள் வாங்க வந்தவர்கள். தத்துவம் பேச வந்தவர்கள். அரசியல் - சமூகம் குறித்துப் பேச வந்தவர்கள் என்று விதவிதமாய் இருந்திருக்கிறது. குறிப்பாக நேரு காலத்திற்குப் பிந்திய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மத்திய அரசில் இவரது செல்வாக்கு கொடிகட்டிப் பறந்தது நிதர்சனமாய்த் தெரிகிறது. வரலாற்றை ஒரு புரட்டு புரட்டினால் -

* 1921ம் வருடத்து மகாமகத்தின் போது கும்பகோணம் வந்த சதந்திரப் போராட்ட வீரர் சுப்பிரமணிய சிவம் - தொழு நோயால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையிலும் - சங்கராச் சாரியாரைப் பார்க்க மக்கள் கூட்டத்தில் காத்து நின்றார். அவரைக் கண்டுவிட்ட ஆச்சார்யார் ஆள் அனுப்பி அருகே வரச்

சொன்னார் சிவம் அப்போது காவி உடையில் இருந்தார் அவருக்கு ஆசிர்வாதம் செய்தார்.

* பிரபல மிராசதாரரான குன்னியூர் சாம்பசிவ ஜயர் அவர்களின் விருப்பப்படி குன்னியூரில் சுவாமிகள் சில காலம் தங்கியிருந்தார்

* 1922ல் காங்கிரசிலிருந்து விலகி சுயராஜ்யக் கட்சி அமைத்த சித்தரஞ்சன்தாஸ் சுவாமிகளை தரிசிக்க ஆசைப்பட்டார். தமது விருப்பத்தை காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியழூர்த்தியிடம் அவர் தெரிவித்தார் அவரும் இந்தச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

* 1924ல் காங்கிரசின் முக்கிய தலைவர்களுள் ஒருவராக இருந்த புருஷோத்தமதாஸ் தண்டன் சுவாமிகளை தரிசித்துக் கொண்டார்

* 1925ல் ஹிந்து பத்திரிகை ஆசிரியர் ஏ.ரங்கஸ்வாமி ஜயங்காரும், தஞ்சை ஸ.துரிய நாராயண ஜயரும் சுவாமிகளை தரிசிக்க வந்தனர். அவர்கள் காந்தியடிகளின் சத்தியாகிரகத்தைப் பற்றி யும், நம் நாட்டில் அக்காலத்தில் நடைபெற்று வந்த சுதந்திரக் கிளர்ச்சிகள் பற்றியும் வெகு நேரம் சுவாமிகளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர் ரங்கஸ்வாமி ஜயங்கார் ஒப்பற்ற அரசியல் ஞானி காந்தியடிகளின் உள்ளத்தை நன்கு அறிந்தவர். சில முக்கியமான விஷயங்களில் சுவாமிகளின் கருத்தை அறியவே ஜயங்கார் அப்பொழுது வந்தார் சம்பாஷணைக்குப் பிறகு சுவாமிகள் அளித்த சில ஆலோசனைகளில் தாம் மிகவும் பயன் அடைந்த தாகவும், அந்த ஆலோசனைகளின்படி நடந்து கொள்வதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

* 1925ல் ஒரு நாள் பண்டிதமணி மு.கதிரேசன் செட்டியார் சுவாமிகளைத் தரிசிக்க வந்தார். செட்டியார் சமஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும் நல்ல புலமை வாய்ந்தவர். அவரது புலமையை மெச்சி அவருக்கு ஒரு பீதாம்பரம் அளித்து மரியாதை செய்தார்கள்.

* அதே ஆண்டில் காங்கிரஸ் தலைவர்களான எஸ்.சத்திய மூர்த்தி, டாக்டர் யு.ராமராவ் முதலானோர் சுவாமிகளைப் பேட்டி கண்டு சட்டசபைத் தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கலந்து கொள்ளப் போவதை அவர்களிடம் தெரிவித்து, அவர்களுடைய ஆசியைப் பெற விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

* தி.நா.முத்தையா செட்டியாருக்கு ‘தர்மபூஷணம்’ என்னும் பட்டத்தை சுவாமிகள் அளித்தார்கள்.

* வெநாகரம் ராமநாதன் செட்டியார் பெருந்தனக்காரர். மதுரை மீனாட்சி கோவில் டிரஸ்டி. தேவகோட்டைக்கு அடுத்த அமராவதிப் புதூரைச் சார்ந்தவர். அவர் சந்திரசேகரேந்திரரின் சிவிகையைத் தன் தோளில் சுமந்தார் (சம்பந்தரின் சிவிகையை நாவுக்கரசர் சுமந்த காலத்திலிருந்தே இது தொடர்கிறது)

* 1926ல் காங்கிரஸ் தலைவர் சேத் ஜமன்லால் பஜாஜ். ராஜாஜி. டாக்டர் சுவாமிநாத் சாஸ்திரி ஆகியோர் சுவாமிகளைச் சந்தித்தனர். ராஜாஜி ஸ்நானம் செய்து கொள்ளாமலிருந்ததால் இவரைச் சந்திக்கத் தயங்கியபோது அவரைப் போன்றவர்கள் எந்தச் சமயத்திலும் தன்னை சந்திக்கத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்றார் சுவாமிகள். (குளித்து சுத்தபத்தமாகத்தான் ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்குள் வரவேண்டுமென்று தற்போது நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார் ஜயேந்திரர் இதையும் அதையும் ஒப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை).

* அம்மையநாயக்கனுரூர் ஜமீன்தார் ராமசாமி நாயக்கர் சிறுமலையில் 300 ஏக்கர் நிலத்தை காஞ்சி மடத்திற்குத் தானமாக அளித்தார்.

* 1939ல் சுவாமிகள் ராமனாதபுரம் சென்றபோது சேதுபதி ராஜா அவருக்கு பாதபூஜை முதலிய மரியாதைகளைச் செய்தார் மானாமதுரை வழியாக சிவகங்கைக்கு விழயம் செய்தபொழுது சிவகங்கை ராஜாவும் பாதபூஜை முதலியவற்றைச் செய்தார் (ராஜாக்களைத் தன் கால் கழுவச் செய்திருக்கிறார்! தன்னை ராஜகுருவாகவே பாவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்)

* 1948ல் கொச்சி மஹாராஜாவுக்கு. அவரது வித்வத் திறனைப் பாராட்டி சுவாமிகள் தர்சனகலாநிதி என்னும் பட்டத்தை அளித்தார்கள். (ராஜாவுக்கு என்ன வித்வத் திறனை இருந்திருக்கும் என்றெல்லாம் நாம் யோசிக்கக்கூடாது. ராஜாவை வளைத்துப் போட ஒரு பட்டம் கொடுத்தால் என்ன மோசம்?)

* 1953ல் கபிஸ்தலம் பெரிய மிராசதார் ஆர்.கோவிந்தசாமி மூப்பனாரின் வேண்டுகோருக்கிணங்க அங்கே சில காலம் சுவாமிகள் தங்கினார்.

* 1955ல் சென்னை ராஜ்ய கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா சுவாமிகளை தரிசித்தார்.

* 1956ல் வினோபாபாவே சுவாமிகளை தரிசித்து வெகுநேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

● 1964ல் காஞ்சியில் நடைபெற்ற முன்றாவது வியாஸ - பாரத - ஆகம - சிலப ஸதளிற்கு மைதூர் மஹாராஜா ஜயசாமி ராஜ உடையார் தலைமை தாங்கினார். சென்னை ராஜ்ஜிய முதலமைச்சர் எம்.பக்தவத்சலமும் பங்கு கொண்டார்.

● 1966ல் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தின் துணைவேந்தராக நியமிக்கப்பட்டிருந்த தெ.பொ.மீனாட்சி கந்தரனார் கவாமிகளை சந்தித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றார். இதே ஆண்டில் கிரீஸ் நாட்டு ராணி ஃபிரடெரிகாவிற்கும் கவாமிகள் தரிசனம் தந்தார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தத்துவப் பேராசிரியர் டாக்டர் டி.எம்.பி.மகாதேவன் அந்த ராணியுடன் வந்து அவரை ஆசார்யர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார் (இந்த மகாதேவனே சங்கர விஜயத்தில் நடந்த திருத்தல் வேலைக்குத் துணை போனவர்).

● 1967ல் கவாமிகளின் வெரவிழாக் கொண்டாட்டம் நடந்த போது சென்னை மயிலாப்பூரில் நடந்த கூட்டத்தில் அமெரிக்க நாட்டுத் தூதர் (Consul) ஏ.பி.ஃபிராங்களின் ஸ்ரீபெரியவர்களிடம் தமக்குக் கிடைத்த சந்திப்புகளில் தாம் அடைந்த அனுபவங்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறி தம் அஞ்சலியை செலுத்தினார். (பிடித்தாலும் பிடித்தார் புளியங்கொம்பாகப் பிடித்தார்!)

● இதே ஆண்டில் நடைபெற்ற மற்றொரு விழாவில் மதுரை ஆதினகர்த்தர். ம.பொ.சிவஞானம், சௌந்தரம் கைலாசம் மற்றும் பல பெரியவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

● நவரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப் பெற்ற ஜம்பதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் பெறுமானமுள்ள தங்கக் கிரீடம் விஜயவாடா வில் தூட்டப்பட்டது. இதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தவர். ஆந்திரப் பிரதேச அமைச்சர் பி.வி.நரசிம்மராவ். (எல்லாம் துறந்தவருக்கு தங்கக் கிரீடம்!)

● 1968ல் ஆந்திரப் பிரதேச முதல்வர் காச பிரம்மானந்த ரெட்டி கவாமிகளை தரிசித்து ஒரு மணி நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

● 1969ல் பிரயாகையில் சங்கர விமான அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்றது. இதற்கு இடம் அளித்தது உ.பி. கவர்னர் கோபால் ரெட்டி. இதற்கான ஏற்பாடுகளில் உதவி செய்தது. சென்னை டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனி அதிபர் முருகப்ப செட்டியாரின் குடும்பம்.

● 1978ல் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் சவாமிகளை தரிசித்து தனிமையில் இருபது நிமிடங்கள் உரையாடினார்.

● அதே ஆண்டில் சில நாட்கள் கழித்து ராஷ்டிரபதி நீலம் சஞ்சிவரெட்டி தமது குடும்பத்துடன் ஹெலிகாப்டரில் வந்து சவாமிகளை தரித்து ஆசியைப் பெற்றுப் போனார். (நாட்டின் பிரதமரும், குடியரசுத் தலைவரும் அடுத்தடுத்து வந்து சந்தித்துப் போனதால் சங்கராச்சாரியாரின் அந்தஸ்து இமயத்தின் உச்சிக்கே போயிருந்திருக்கும் என்பதை உணரலாம். ஓட்டு வாங்கும்போதுதான் மக்கள் தயவு வேண்டும். பிறகு வேண்டியது சங்கராச்சாரியாரின் தயவே!)

● 1983ல் ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் உள்ள கஸ்தூர்பள்ளி என்ற கிராமத்திற்குச் சென்றார் சவாமிகள். ஆந்திரப்பிரதேச முதன் மந்திரி என்.டி.இராமாராவ் அவரை அந்த ஊரின் எல்லையில் நின்று வரவேற்றார்.

● 1984ல் நடந்த தமிழ்நாடு சமஸ்கிருத மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கும்படி அப்பொழுது தரிசனத்திற்கு வந்திருந்த இந்தியாவின் உச்சநிதிமன்ற நீதிபதியான ரங்கநாத மிஸ்ராவிற்கு சவாமிகள் உத்தரவிட்டார். (உச்சநிதிமன்ற நீதிபதிக்கே உத்தரவு!)

● இரண்டு கோவில்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். புதிதாக ஒரு கோவிலைக் கட்ட வேண்டும் என்று எம்.பி. பிர்லாவிடம் முன்பொருமுறை சொல்லியிருந்தார்கள் சவாமிகள். 1989ல் அந்தக் கோவில்களுக்கு கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. (பிர்லாவும் இவர் சொல்படி!)

● தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று உடல்நலம் பெற்ற பின் காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்து சவாமிகளைச் சந்தித்து ஆசி பெற்றுச் சென்றார்.

● 1986ல் ஐ.நா.சபையின் உதவிக் காரியதரிசியாக இருந்த சி.வி.நரசிம்மன், மத்திய மந்திரி அர்.ஐ.ஏ.ஏ.சிங் ஆகியோர் சவாமிகளை தரிசித்து அனுக்கிரஹம் பெற்றனர்.

● 1987ல் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி தன் குடும்பத்தினருடன் காஞ்சிக்கு வந்து சவாமிகளை தரிசித்து அனுக்கிரஹம் பெற்றார்.

● 1988ல் குவாலியர் ராஜமாதா சிந்தியா, தமிழ்நாடு ஆளுனர் பி.சி.அலெக்சாண்டர், உப ராஷ்டிரபதி சங்கர் தயாள் சர்மா ஆகியோர் காஞ்சி வந்து சவாமிகளை தரிசித்து அனுக்கிரஹம் பெற்றார்கள்.

● 1989ல் ஜனாதிபதி ஆர்.வெங்கட்ராமன் காஞ்சியில் சுவாமி களை தரிசித்தார் அதே ஆண்டின் இறுதியில் சென்னை உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி ஏ.எஸ்.ஆனந்த காஞ்சி வந்து சுவாமி களை தரிசனம் செய்தார்.

● 1990ல் மகாராஷ்டிரா ஆளுநர் சி.கப்பிரமணியம். ஆந்திரா ஆளுனர் கிருஷ்ணகாந்த.தலாய்லாமா. பிரதமர் சந்திரசேகர் ஆகியோர் சந்தித்து ஆசி பெற்றனர்.

● 1991ல் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் ராமஸ்வாமி.இரத்தின வேல் பாண்டியன். தமிழக ஆளுனர் பீஷ்ம நாராயண சிங். பாரத தலைமை நீதிபதி ரங்கநாத மிஸ்ரா. ரயில்வே மந்திரி ஜாஃபர் ஷீப். இந்திய ராஷ்டிரபதி சங்கர் தயாள் சர்மா ஆகிய முக்கிய பிரமுகர்கள் சுவாமிகளை சந்தித்து ஆசி பெற்றார்கள்.

● 1993ல் பிரதமர் பி.வி.நரசிம்மராவ் காஞ்சியில் சுவாமி களைச் சந்தித்து ஆசி பெற்றார்.

● 1994ல் சுவாமிகள் முக்தியடைந்தபோது பாரதப் பிரதமர் பி.வி.நரசிம்மராவ் அஞ்சலி செலுத்த காஞ்சிக்கு வந்தார்.

அடேங்கப்பா! எவ்வளவு பெரிய படைப்பட்டாளம்! உலகே மாயம் எனச் சொன்ன ஆதிசங்கரரின் சிடருக்கு உலகின் மேல்தட்டு வர்க்கமெல்லாம் சொந்தபந்தமாயிருந்திருக்கிறது! இந்த நீண்ட வரிசையில் தட்டுப்படாதவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களே. தி.க.. தி.மு.க. தலைவர்களே. அப்புறம் நேரு. காமராசர் போன்றவர்கள். மற்றபடி சகலரும் அவரது கை அசைவுக்காக காத்திருந்தது போல் தெரிகிறது.

இவ்வளவு பெரிய படை வரிசையை எதிர்த்து விடாது போராடி வந்த தந்தை பெரியார் என்றென்றும் நினைக்கப்படுவார் சந்திரசேகரேந்திரரும் பெரியாரும் ஒரே காலத்தவர். இருவரும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர்கள். தனது காலம் முழுக்க சந்திரசேகரேந்திரரின் வரணாஸரமக் கோட்பாடுகளை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார் பெரியார். அது மட்டும் நடவாதிருந்திருந்தால் தமிழகத்தில் சந்திரசேகரேந்திரரின் ராஜ் ஜியம் மகாராஜ்ஜியமாக விரிந்திருக்கும்.

13. ஒரே மடத்தில் முன்று சங்கராச்சாரியார்கள்!

சந்திரசேகரேந்திரர் புகழேணியில் வேகமாக ஏறிக் கொண்டிருந்த அந்த 1954ல் தனக்கொரு சீடரை நியமித்துக் கொண்டார். தஞ்சை ஜில்லா ஆதிக்கப்பூரத்தைச் சேர்ந்த மகாதேவ ஜயர் ரிக்வேதி. ஒளசத்ய கோத்திரத்தில் வடமர் பிரிவைச் சார்ந்தவர். பிராமணர்களிலும் ரிக்வேதியையே சங்கராச்சாரி யாராக நியமிக்க வேண்டும் என்கிற விதியைக் கறாராகக் கடைப்பிடித்து இவரது புதல்வர் சுப்ரமணியனைத் தேர்வு செய்தார். அவருக்கு ஜயேந்திரர் என்று நாமகரணம் செய்தார். அப்போது அவருக்கு வயது 18.

1954 முதல் 1970 வரை ஜயேந்திரர் தனது குருநாதருடனேயே இருந்தார். இவருக்கு அவர் சகலமும் சொல்லிக் கொடுத்தார். கூட இருந்தே அனுபவர்தியாகப் பலதையும் கற்றுக் கொண்டார் குருவுக்கேற்ற சீடர் ஆனார். முழுவதும் தயாராகிவிட்ட திருப்தி குருவுக்கு ஏற்பட்டதும் அவரை தனித்து யாத்திரைக்கு அனுப்பி னார். ஒன்பது ஆண்டுகளாக அவர் மேற்கொண்ட பயணத்தில் கண்ணியாகுமரி முதல் ஹிமாசலம் வரை சென்றார். நேபாளமும் சென்றார் அப்போதெல்லாம் சீடர் செய்த பணிகள் என்னவென்று குருவின் வரலாறு கூறுகிறது -

"அவர்கள் (ஜயேந்திரர்) விஜயம் செய்த சில முக்கிய இடங்களில் புதிதாக வேதபாட சாலைகளையும், சாஸ்திர பாட சாலைகளையும் நிறுவினார்கள்... தமிழ்நாட்டில் ஜநாரூக்கு மேற்பட்ட இந்து சமய மன்றங்களை நிறுவியுள்ளார்கள் ஆங்காங்கு வேத சாஸ்திர பண்டிதர்களின் சபைகளைக் கூட்டி, பண்டிதர்களின் திறமைக்குத் தக்கவாறு அவர்களுக்குச் சன்மானங்கள், சாலைவைகள் அளித்துக் கொரவித்தும் வருகிறார்கள்"

வேத சாஸ்திர பண்டிதர்களை நன்கு போசெயிப்பதே காஞ்சி மடத்தின் தலையாய குறிக்கோள் என்பதைத் தெளிவாக

உணர்ந்திருக்கிறார் சீடர். வேதம் கற்ற பிராமண திரேஷ்டர் களுக்கு சன்மானம் கொடுக்கிற வேலையைக் கச்சிதமாகச் செய்து வந்திருக்கிறார் இந்த வேலையைச் செய்தால்தான் தானும் இன்னொரு "நடமாடும் தெய்வம்" ஆக முடியும் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் குருவை மிஞ்சிய சீடராக சமஸ்கிருத பண்டிதர் கூட்டத்தை தன் பக்கம் ஈர்த்து வைத்துக் கொள்ளுகிற வேலையை தீவிரமாகச் செய்து வந்தார்.

இந்தக் கட்டத்தில் 1983 மே 20 அன்று நடந்தது. ஒரு நிகழ்ச்சி. மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சி. குரு ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் ஒரு பஞ்சாலையில் தங்கியிருந்தபோது நடந்த நிகழ்ச்சி. ஆனால். குருவின் வரலாறு அதை மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்லிச் செல்லுகிறது -

"ஸ்ரீஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் தமக்குப்பின் பீடத்தில் ஆச்சார்யராக அமர்வதற்காக தேர்ந்தெடுத்திருந்தவ ரான் சங்கர நாராயணன். ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்களின் அனுக்கிரஹத்தைப் பெறுவதற்காக அந்தப் பஞ்சாலைக்கு வந்து ஸ்ரீமஹா பெரியவர்களின் அனுக்கிரஹத்தைப் பெற் றஷ் சென்றார்கள். 1983ம் ஆண்டு மே மாதம் இருபத்தொன்பதாம் நாள் காஞ்சியில் ஸ்ரீஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீசங்கரநாராயணனுக்கு சந்தியாஸ தீட்சை கொடுத்து சங்கர விஜயேந்தர ஸரஸ்வதி என்ற சந்தியாஸ நாமாவையும் தூட்டி. தமக்குப் பின்னர் ஆசாரியராக நியமனம் செய்தார்"

காஞ்சி மடத்திற்கு ஒரு புதிய சங்கராச்சாரியார் கிடைத்தி ருக்கிற இந்த அதிமுக்கியமான நிகழ்வு குறித்து 868 பக்கங்கள் கொண்ட அந்த "பூஜ்யஸ்ரீ மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு" என்கிற பெரிய நூலில் இவ்வளவுதான் உள்ளது. ஜயேந்திரருக்கு தீட்சை வழங்கப்பட்டதை விரிவாகக் கூறியுள்ள அதே நூல் விஜயேந்திரர் நிகழ்ச்சியை மட்டும் இந்த அளவோடு முடித்துக் கொண்டது. அது மட்டுமல்ல. இந்த நிகழ்ச்சியில் சந்திரசேகரேந்திரர் பங்கு கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. என்ன காரணம்?

இந்த நியமனத்தின் மூலம் காஞ்சி மடத்தில் மகாப் பெரியவர். சின்னப் பெரியவர். பாலப் பெரியவர் என்று மூன்று சங்கராச்சாரியார்கள் ஒரே சமயத்தில் இருந்தார்கள். இப்படி மூவர் இதுவரை மடத்தில் இருந்ததில்லை. இதை சந்திரசேகரேந்திரர் விரும்பவில்லை என்கிற பேச்சு அப்போது பரவலாக அடிப்பட்டது. அதை

"மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறும்" அதையே உணர்த்துவதாகப் படுகிறது. இது முழுக்க முழுக்க ஜயேந்திரரின் ஏற்பாடு என்றும். இதன் மூலம் சந்திரசேகரேந்திரரின் அதிகாரத்தை அவர் வெட்டிவிட முயன்றார் என்றும் கூறப்பட்டது. அதாவது, இவருக்கும் கீழே இன்னொரு சங்கராச்சாரியார் என்றால் இவருக்கும் மேலே உள்ளவர் அதிகாரமற்றவர் என்று உணர்த்தப்பட்டது.

இதையும் சந்திரசேகரேந்திரர் தீரணித்துக் கொண்டார் என்றே படுகிறது. அந்த ஆண்டு ஜமலை மாதத்தில், தான் தங்கியிருந்த கல்லூரிக்கு வந்து தன்னோடு அவர்கள் இருவரையும் சேர்ந்திருக்க அனுமதித்தார் என்னதானிருந்தாலும் ஜயேந் திரர் தேர்வு செய்திருந்த பால சவாமிகளும் 14 வயது நிரம்பிய ரிக்வேத பிராமணரே. அதற்குப் பிறகு சந்திரசேகரேந்திரர் இறக்கும் வரை காஞ்சி மடத்திற்கு மூன்று சங்கராச்சாரியார்கள் ஒரே சமயத்தில் இருந்தார்கள்! இது எந்த ஆகமத்திற்கு உட்பட்டதோ? எந்த சாஸ்திரத்திற்கு உட்பட்டதோ? இவர்களின் வாய் வார்த்தையே ஆகமம்! இவர்களது செயல்பாடே சாஸ்திரம்!

14. காணாமல் போனார் ஜயேந்திரர்!

1987 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23 இரவில் ஜயேந்திரர் காஞ்சி மடத்திலிருந்து காணாமல் போய் விட்டார்! முத்தவரிடமும் சொல்லவில்லை. இளையவரிடமும் சொல்லவில்லை. எவரிடமும் சொல்லவில்லை. சங்கராச்சாரியார்களின் மேனியோடு எப்போதும் ஒட்டியிருக்க வேண்டிய தண்டம் என்கிற அந்த வேதாந்தச் செங்கோலையும் மடத்திலேயே விட்டுவிட்டு சுவாமிகள் மாயமாய் மறைந்துவிட்டார்!

பத்திரிகைகளில் எல்லாம் அடுத்த நாள் அதுதான் தலைப்புச் செய்தி. அரசியல் வட்டாரங்களில் மட்டுமல்ல மத்திய அரசிலேயே பெரும் பரபரப்பு. அப்போது ஜனாதிபதியாக இருந்தவர் ஆர்.வெங்கட்ராமன். காஞ்சி சங்கராச்சாரியார்களின் பரிந் துரையின் பேரில்தான் அவர் அந்தப் பதவிக்கே போனார் நன்றிக்கடன் பாதாதிகேசம் ததும்பி வழிந்தது.

ஜயேந்திரர் காணாமல் போனார் என்றதும் இந்த மாபெரும் நாட்டின் ஜனாதிபதியே தேடுதல் வேட்டையில் இறங்கினார். அவரைத் தேடச் சொல்லி அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் தாக்கிது பறந்தது. அதுமட்டுமா. ஜனாதிபதியானவர் தனது துணைவியார் ஜான்கி அம்மையாரை தனி விமானத்தில் காஞ்சிக்கு அனுப்பினார் இந்திய மக்களின் வரிப்பணம் எதற்கெல்லாம் செலவாகியிருக்கிறது!

எனினும். காணாமல்போன ஜயேந்திரர் பற்றி உடனே தகவல் கிடைக்கவில்லை. இப்போது காஞ்சி மடத்தின் பீடாதிபதி பதவி காலியாக இருக்கிறது என்று தமிழக அரசின் சட்டத்துறையினர் கருத்து தெரிவித்தனர். உடனே சந்திரசேகரேந்திர சுவாமிகள் அப்படியெல்லாம் காலியாக இல்லை. ஜயேந்திரர் நியமித்துள்ள விஜயேந்திரர் அந்தப் பதவிக்குத் தானாகவே வந்துவிட்டார் என்று அறிவித்தார். ஆகஸ்ட் 26 அன்று விஜயேந்திரரும் அந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட முறையில் முதன்முறையாக பக்தர்களுக்கு பிரசாதம் வழங்கினார்.

இந்த நிலையில் ஆகஸ்ட் 27 அன்று ஜயேந்திரர் கர்நாடகத்தில் காவேரி உற்பத்தியாகும் தலைக்காவேரியின் கைலாச ஆசிரமத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். பத்திரிகையாளர்களுக்கு பேட்டியும் கொடுத்தார். அது -

"நான் ஆசிரமவாசியாக இல்லாவிட்டாலும் சந்தியாச வாழ்வை விட்டு விடமாட்டேன். எனக்கு வாரிசாக ஒருவரை நியமித்து விட்டுத்தான் வெளியேறினேன். தண்டத்தைக் காஞ்சி மடத்திலேயே விட்டு வந்தது பற்றித் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதனுடைய முழுப்பலனையும் எனது உடம்பில் ஏற்றிக் கொண்டுள்ளேன். எனது வாரிசான விஜயேந்திர சரஸ்வதி மடத்து நிர்வாகத்தினைத் திறம்பட நடத்தி வருகிறார்."

(இந்து மற்றும் மக்கள் குரல் 28.8.87)

இதன்படி பார்த்தால் ஜயேந்திரர் சங்கராச்சாரியாரே அல்ல என்றாகிறது. அந்தப் பொறுப்பை அவரே கைவிட்டிருக்கிறார். சங்கராச்சாரியார்கள் சாதுர்மாஸ்ய விரத காலத்தின்போது ஓரிடத்திலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது கராராகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த விதிமுறை. அந்தக் காலத்தில் இவர் மடத்தை விட்டு வெளியேறியது என்பது அந்தப் பதவியை நிரந்தரமாகத் துறந்ததற்கான மற்றொரு அடையாளம்.

இவ்வளவு ஆன பிறகும் கடைசியில் என்ன நடந்தது? ஜயேந்திரர் ஆகஸ்ட் மாதக் கடைசியில் தலைக்காவேரியில் தண்டத்துடன் காட்சியளித்தார்! எப்படி என்றால் அவர் விட்டுப்போன தண்டம் காஞ்சியிலிருந்து அனுப்பி வைக்கப் பட்டது! அதன் முழுப்பலனும் இவரது உடம்பில் இருக்கிறது என்றால் மீண்டும் தண்டம் எதற்கு? செப்டம்பர் 8ம் தேதி அவர் தலைக்காவேரியிலிருந்து காஞ்சி மடத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார்!

அவரைத் திரும்பிவரச் செய்ய தூது போனவர் யார் தெரியுமா? இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஏடு (31.8.87) கூறியது -

"தஞ்சையின் காங்கிரஸ்காரரும் பெரிய நிலக்கிழாருமான குன்னியூர் சாம்பசிவ ஜயரின் மகன் தூர. கே.எஸ்.ராமசாமி ஜயேந்திரரைப் பார்த்து விட்டு திருச்சிக்குத் திரும்பியுள்ளார். செப்டம்பர் 7ம் தேதி மீண்டும் தலைக்காவேரிக்குச் சென்று அங்கிருந்து காரில் காஞ்சிபுரத்துக்கு தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு ஜயேந்திர சாமிகள் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார் என்றும் கூறினார்."

குன்னியூர் சாம்பசிவஜயரின் குடும்பம் ஒட்டுப்போடுகிற வேலை பார்த்திருக்கிறது. நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும். பிராமணையத்திற்கும் இடையிலான ஆத்மார்த்தமான உறவு இப்படியாக மீண்டும் வெளிப்பட்டது.

ஏன் ஓடிப்போனார்? ஏன் திரும்பி வந்தார்? ஓடிப்போனவர் திரும்பி வரலாமா? திரும்பி வந்தாலும் மீண்டும் பழைய பதவியைத் தரலாமா? சங்கராச்சாரியார் பதவி என்ன அரசாங்க உத்தியோகமா. ஐந்தாண்டு காணாமல் போனாலும் மீண்டும் வந்து உட்கார்ந்து கொள்ள? - இந்தக் கேள்விகள் அன்று பெரிதாக எழுப்பப்படவில்லை. சமூகத்திலும் அரசியலிலும் காஞ்சி மடத்திற்கிருந்த அளப்பரிய ஆளுகையின் காரணமாக சகலமும் அழுக்கப்பட்டன.

அதுமட்டுமல்ல. சந்திரசேகரேந்திருக்கும் ஜயேந்திரருக்கும் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவை அடிப்படையானவை அல்ல என்பதை இது உணர்த்தி நிற்கிறது. அதனால்தான் அவர் திரும்ப வந்து பதவி ஏற்றதை முத்தவரும் ஏற்றுக் கொண்டார். சொல்லப்போனால் அதற்குப் பிறகு இந்த இருவருக்குமிடையே உரசல் ஏதும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. முத்தவருக்கு அவரின் பிறந்தநாளில் மலர்க்கிரீடமும் கனகாபிழேகமும் செய்து வந்தார் ஜயேந்திரர் முற்றும் துறந்த அந்த மகா ஞானி. மாயாவாதி அதையும் புன்னகையோடு ஏற்றுக் கொண்டார்! பத்திரிகைகளில் புகைப்படங்கள் எல்லாம் வந்தன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் ஜயேந்திரரின் இந்த மிரட்டல் வேலை பலிக்கவே செய்தது எனலாம். சந்திரசேகரேந்திரர் பிறகு அவரது வழிக்கு குறுக்கே வரவேயில்லை. ஆனால். சந்நியாசம் என்பதை நினைத்தால் கழட்டிக் கொள்கிற. நினைத்தால் மீண்டும் மாட்டிக் கொள்கிற உடுப்பு போல இவர்கள் பாவிப்பதைக் கண்டு உலகம் உள்ளூர் திரிக்கவே செய்தது.

காஞ்சி மடத்தில் நடந்த இந்த திடுக்கிடும் சம்பவம் குறித்து "பூஜ்யபூர்ண மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு" ஏதும் கூறவில்லை. சுத்தமாக இருட்டடிப்புச் செய்துவிட்டது. வரலாற்றை திருத்து வார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. முற்றிலுமாக மறைக்கவும் செய்வார்கள் என்பதை இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

15. அவரின் வாக்கு "தெய்வ வாக்கு"!

மடத்தை விட்டு ஒடிப் போய் மீண்டும் வந்து சேர்ந்த ஜயேந்திரரின் வாக்கு "தெய்வவாக்கு!" அந்தத் தலைப்பால்தான் அவரது உரைகள். எழுத்துக்கள் அச்சாகியுள்ளன. சந்திரசேக ரேந்திரரின் வாக்கு "தெய்வத்தின் குரல்". இவரது வாக்கு "தெய்வ வாக்கு" தெய்வத்திற்கு குறைந்து இவர்கள் தங்களை பாவித்துக் கொள்வதில்லை. இதன் மூலம் தெய்வம் தாழ்த்தப் படுவதை பக்தர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தலைப்புத்தான் இப்படி. உள்ளேயுள்ள சரக்காகிலும் உயர்ந்ததாக இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. பிறபோக் குத்தனமான சிந்தனைகள் மிகுந்த சாதுரயத்தோடு முன்வைக் கப்படுகின்றன. அது விஷயத்தில் குருவுக்கும். சிடருக்கும் மிகுந்த ஒற்றுமை. சந்தேகப்படுகிறவர்கள் நான் எழுதியுள்ள "மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுதலை" எனும் நூலைப் பார்க்கவும். அதில் "தெய்வத்தின் குரல்" பற்றி தனி அத்தியாயமே உள்ளது. இங்கே சில "தெய்வ வாக்குகள்" கேள்வுகள் -

1. "கலியுகம் பிறந்து 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாட்டில் உள்ள தூழ்நிலையை அனுசரித்து கயிலையில் வசிக்கும் பர மேஸ்வரன் ஸ்ரீசங்கரராக கேரள நாட்டில் காலடி என்ற ஹரில் அவதரித்தார். கடைசியாக காஞ்சி காமாட்சி கோயி வில் யந்தர ஸ்தாபனம் செய்தார், சர்வக்ஞபீடம் ஏறினார்"

பாரத யுத்தம் நடந்ததே கலியுகத்தின் துவக்கம் என்பதும். அது நடந்தது இன்றைக்கு சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்பதும் பெளராணிகர்களின் கூற்று. அதிலிருந்து 2000 ஆண்டுகளைக் கழித்து இன்றைக்கு சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தவர் சங்கரர் என்கிறார் சவாமிகள். இது வெறும் கற்பனை என்பது ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அதே தரத்தில் வைக்க வேண்டியதுதான் சங்கரர் காஞ்சி மடத்தை - காஞ்சியில் சர்வக்ஞ பீடத்தை - நிறுவினார் என்பதும். சர்வக்ஞ பீடம் என்பது காஷ்மீரில் உள்ளது. தங்களது வெளியீடுகளில்

என்ன கதை விடுகிறார்களோ அதையே ஜயேந்திரரும் ஊர் தோறும் பேசி வருகிறார்.

2. "வேதம் யாராலும் உண்டாக்கப்படவில்லை. அது தானாகவே உண்டாயிற்று. வேதங்களைச் சொல்லச் சொல்லத் திமைகள் விலகி நன்மைகள் பெருகும்"

வேதங்களைக் கடவுளுக்குச் சமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். தானாகவே உண்டாயிற்று என்றால் அதுதானே அர்த்தம்! அவற்றைச் சொன்னால் நன்மைகள் பெருகுமாம்! அப்படி யெனில் ஏன் அவற்றை அனைத்து சாதியினருக்கும் சொல்லித்தர மாட்டேன் என்கிறார்கள்? தானாக உதித்ததை ஏன் ஒரு சாதியின் சொத்தாக வைத்திருக்கிறார்கள்? வேதங்களால் நன்மை பெருகும் என்றால் ஏனிங்கே வெளி தேசத்தவரின் ஆட்சி வந்தது? ஏன் அதைத் தடுக்க முடியாமல் போயிற்று இந்த வேதங்க ஓால்? இவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல மாட்டார்கள்.

3. "சமஸ்கிருதத்தின் மூலம் இறைவனை வழிபட்டால் நல்ல ருள் கிடைக்கும். உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இம்மொழி உள்ளது. தமிழ்மொழி இதன் மூலம்தான் வந்தது. எந்த ஒரு மொழியிலும் இல்லாத இலக்கண இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ளன"

தமிழில் குடமுழுக்கை ஜயேந்திரர் ஏன் எதிர்க்கிறார் என்பது புரிகிறதா? சமஸ்கிருதத்தில் வழிபட்டால்தான் இறைவன் அருள் கிடைக்கும்! இப்படி இறைவன் சொன்னால் அவன் இறைவன் ஆக மாட்டான். மொழிகளில் பேதம் பார்ப்பவன் எப்படி இறைவன் ஆவான்? இவர் சொல்லுகிறார். அதே நேரத்தில் அந்த சமஸ்கிருதத்தை. அதிலுள்ள வேதங்களை பிராமண சாதியினருக்கு மட்டுமே சொல்லித் தருவார். அதன் காரணமாய் அவர்களே சாமிக்கும் ஆசாமிகளுக்குமிடையே நிரந்தர முகவர் களாக இருப்பார்கள்! பிராமணியத்தைக் காக்கவே இந்த சமஸ்கிருதத் துதி. இதிலே கொடுமையிலும் கொடுமை தமிழே அதிலிருந்துதான் வந்தது எனச் சொல்லுகிற அகந்தை. சமஸ்கிருதமும் தமிழும் தனித்தனி மொழிக் குடும்பங்கள் என்கிற மொழியியலாளரின் கருத்தை சற்றும் சட்டை செய்யவில்லை சங்கராச்சாரியார். சரித்திரவியலாளருக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இவர்களுக்கும். சமஸ்கிருதத்தில் உள்ளது போல இலக்கணமும் இலக்கியமும் எந்த மொழியிலும் இல்லையாம்! தமிழிலும் இல்லையாம்! சங்க இலக்கியங்களையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் அழைக

வள்ளுவத்தையும் கம்பராமாயனைத்தையும் இழிவுபடுத்துகிறார்.

4. "சிவபூஜை செய்வதற்காகவே தோன்றியவர்களான சிவா சாரியார்கள்தாம் பகவானைத் தொட்டுப் பூஜை செய்யலாம். மற்றவர்கள் பகவான் எழுந்தருளியிருக்கும் கர்ப்பகிரகத்தில் கூட நுழையமுடியாது. நுழையக்கூடாது... சிவாசாரியார்கள் பிறப்பாலேயே கோயில்களில் பூஜை செய்யும் உரிமை பெற்றவர் களாயினும் சிவதிட்சை பெற்று. முறைப்படி வேதம் பயின்று. ஆகம முறைகளை நன்கு கற்றுணர்ந்து பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகம பாடசாலைகள் ஆங்காங்கு நடத்தப் படுகின்றன"

அங்கே கர்ப்பகிருக்கத்திற்கு வெளியே தமிழை நிறுத்தினார். இங்கே தமிழர்களையும் நிறுத்திவிட்டார் பிறப்பாலேயே ஒரு சாதியினருக்கு மட்டும் அரச்சகராகிற உரிமை கிடைத்து விடுகிறது என்கிறார் அதற்கு மேல்தான் வேதக் கல்வி. வேத பாடசாலைகளில் அந்த சாதியார் மட்டுமே சேர்க்கப்படுவார்கள் என்பது சொல்லாமலேயே விளங்கும். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் "வடநாட்டில் உள்ள கோயில்களில் உள்ள மூர்த்தியை யார் வேண்டுமானாலும் தொட்டுப் பூஜிக்கலாம்" என்பதை இவரே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். தென்னாட்டில்தான் இந்தக் கொடுமை வடக்கே யாரவேண்டுமானாலும் விக்ரகத்தை திண்டலாம். தீட்டு இல்லை. தெற்கேயோ தொட்டால் சாமிம் ஓடிவிடும். கடவுளுக்கே திசைக்கு ஒரு பழக்கமா?

5. "ஏழைமக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்டது தான் பிடி அரிசித் திட்டம்.. இவ்வரிசி காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள வேதபாட சாலைகளுக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது"

எல்லா சாதியினரும் கொடுக்கும் அரிசி பிராமண சாதியினர் மட்டும் படிக்கிற வேதபாடசாலைகளுக்குப் போகிறது. சங்கர மடமும். சங்கராச்சாரியார்களும் ஏதற்காக இருக்கிறார்கள் என்பதை இது தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

6. "பெண்ணினுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் கணவனுடைய ஷேஷத்தைப் பொறுத்தே அமைகிறது. ஒரு பெண் செய்யக்கூடிய நல்லது. கெட்டதனுடைய பலனெல்லாம்கூட பூரணமாகப் பெண்ணுக்கே உரித்தாகி விடுகிறதில்லை. அது அவர்களது கணவனைத்தான் சேருகிறது."

பெண்ணுக்கென்று சுயமே கிடையாது என்கிறார். அவளுடைய செயல்பாடுகளின் பலனெல்லாம் அவளுக்கு கிடையாது என்றால் அவளோரு அடிமையே. இதையே நியாயம் என்கிறார் கவாமிகள். பிராமணியம் பெண்ணியத்திற்கு நேர் எதிரானது.

7. "ஆண்களுக்குப் போட்டியாகப் பெண்கள் சம்பாதிக்கப் போவதைக் காட்டிலும், பழங்கலாம் முதல் இருந்து வரக் கூடிய ஆண்கள் சம்பாத்தியத்தைக் கொண்டு சிக்கனமான முறையில், தன் பரிபூரணமான சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி, தன் கணவனுக்கு அடுத்த மாதம் கடன் வராமல் குடும்பம் நடத்தும் பணியே பெரும் பணி"

பொருளாதாரர்தியாகப் பெண்கள் ஆண்களையே சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் குறியாக இருக்கிறார். இதற்காகப் பழங்கால முறைக்கு திரும்பச் சொல்கிறார். ஆண் சம்பாத்தியத்தைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்துவதில் பெண்களுக்கு "பரிபூரண சுதந்திரம்" உண்டாம! ஆஹா. இதுவன்றோ உண்மை சுதந்திரம்! வேலைக்குப் போகின்ற பெண்களின் ஒழுக்கம் கேள்விக்குரியதாகும் எனச் சொன்னவரும் இவரே என்பதை நினைவுப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

8. "பெண்களைக் கவரச் செய்த சுதந்திரப்போராட்டகால கோடைங்கள் - பெண்களுக்குப் பூரணமாகக் கல்வி வசதி, உத்தியோகங்களுக்கு வழிவகை செய்வது. ஆண்களுக்குச் சமமாக எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்களைக் கொண்டு வருவது. விதவைகளின் மறுமணத்திற்கு - மறுமலர்ச்சிக்கு - ஏற்பாடு செய்வது. சிறுவயதுக் கல்யாணத்தை தவிர்ப்பது போன்றவை. தற்காலத்தில் ஒரளவு பொது மக்களே இவற்றுக் குக் தயாராகி விட்டார்கள் அந்தச் சூழ்நிலை இன்று உருவாகி விட்டது. ஆனால், அதனால் வந்த பலனைப் பார்க்கும் பொழுது அது மிகவும் குழப்பமாகவே ஆகிக் கொண்டு வருகிறது"

பெண் விடுதலையின் சகல கூறுகளையும் வெறுக்கிறார் இவையெல்லாம் குழப்பத்தையே கொண்டு வந்திருக்கிறது என்கிறார் பெண்கள் விஷயத்தில் இவர் சுத்தமான மடிசஞ்சி. விதவைப் பெண்கள் தரிச நிலம் போன்றவர்கள், அவர்களுக்கு இந்து சமூகத்தில் மதிப்பு இயல்பாகவே இருக்காது என்று திருவாய் யலர்ந்தருளியவரும் இவரே விதவைகள் தரிச நிலங்கள் என்றால் நந்தியாசிகளும் தரிச நிலங்கள் அல்லவா? இதைக் கருவாகக் கொண்டு "தரிச" என்று ஒரு சிறுக்கை எழுதியிருக்கிறேன்.

9. "ஹரிஜனங்களாக வாழ்வதில் தமக்குச் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று கருதி மதம் மாறியிருக்கின்றனர். நாம் ஹரிஜனங்களை, இறைப்பற்று கொண்டவர்களாக, எல்லோருமே கடவுளின் குழந்தைகள் என்று எண்ணிச் செயற்பட்டால் இந்நிலை ஏற்பட்டிராது"

இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள உருப்படியான ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் இது. ஆனாலும் இந்தப் பாதையில் அவர் நடைபோடவில்லை. இந்து மதத்தை திருத்துவதற்குப் பதிலாக "மதமாற்றத் தடைச் சட்டம்" என்று சட்டத்தின் தயவு நாடுகிறார் சுத்தமாக வாருங்கள். சூட்டமாக வராதீர்கள். தலித் என்கிற பெயரோடு வராதீர்கள் என்று கோவில் நுழைவிற்கு இப்போதும் அவர்களுக்கு நிபந்தனைகள் போடுகிறார்

10. "கடந்த காலங்களை நாம் சிறிது எண்ணிப் பார்ப் போமேயானால் -முகமதியர்களும் கிறிஸ்தவர்களும்-நம்மை-நம் இந்துமதத்தை வளரவிடாமல் வெட்டிக் கொண்டே வந்தவர்கள். காசுக்கு ஆசைப்பட்ட இந்துக்களும் நம் மதத்தை விட்டு பிறமதத்தில் ஓட்டிக் கொண்டு சென்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சென்றாலும் இந்துமதம் இன்னும் இந்து மதமாகத் தான் சிறப்புடன் விளங்குகிறது."

இந்து மதத்திலிருந்த திண்டாமைதான் மதமாற்றத்திற்கு காரணம் என்று ஒரிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டவர். இங்கே காசுக்கு ஆசைப்பட்டு ஓட்டிக் கொண்டவர்கள் என்று சாடுகிறார் இந்து மதத்தைப் பிற மதங்கள் வளரவிடாமல் செய்யப் பார்த்தன என்று அவற்றின் மீது வெறுப்பு விதையைத் தூவுகிறார் உலகின் வேறெந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத அபூர்வமான நான்கு வேதங்கள் இருந்தும் இது எப்படி நடந்தது என்று இவர் ஆத்மசோதனை செய்து கொள்வதை விடுத்து அவர்கள் மீது பாய்கிறார். இந்தக் கண்ணேர்க்காட்டம்தான் இவரை அயோத்தி பிரச்சனையிலும். இதர விஷயங்களிலும் ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரத்தோடு கொண்டு சேர்க்கிறது.

16. காஞ்சி வித்யாலயாவில் நடந்தது ஏன்ன?

தனது குருவின் பெயரால் “ஸ்ரீசந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் விஸ்வ மகாவித்யாலயா” என்கிற மிகப்பெரிய கல்வி நிறுவனத்தை ஐயேந்திரர் 1994ல் ஆரம்பித்தார். காஞ்சிக்கு சில கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள சனத்தூரில் நூறு ஏக்கர் நிலத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பணத்திற்கு பஞ்சமில்லை. அரசின் செல்வாக்கிற்கும் பஞ்சமில்லை. பிறகென்ன. நிகரநிலைப் பல்கலைக்கழகமாக அங்கிரிக்கப்பட்டு விட்டது.

இங்கு ஆதிகாலத்திய வேதங்களும் சொல்லித் தருகிறார்கள். நவீன படிப்புகளாகிய பி.இ. எம்.பி.ஏ. எம்.சி.ஏ போன்றவற்றையும் சொல்லித் தருகிறார்கள் “கடிகாஸ்தானம்” மற்றும் “அன்ன பூரணி” என்ற இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் இருந்தன. வேதங்கள் படிக்கிற மாணவர்களுக்காக கடிகாஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. வேதங்கள் படிக்க பிராமணரல்லாத மாணவர்களுக்கு அனுமதி கிடையாது என்பதால் அது முழுக்க முழுக்க பிராமணர்கள் ஹாஸ்டலாக இருந்தது. பெரிய அறைகளுடனும், அனைத்து வசதிகளுடனும் அது இருந்தது. அவ்வளவு வசதிகள் இல்லாத அன்னபூரணியில் இதர படிப்புகள் படிக்கிற அனைத்து மாணவர்களும் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் “விசாலாட்சி” என்கிற புதிய ஹாஸ்டல் கட்டப்பட்டது. அதன் தரை தளம் கல்வியாண்டின் மத்தியில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட போது அனைத்து சாதிகளையும் சேர்ந்த மாணவர்கள் தங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். கோடை விடுமுறை முடிந்து மாணவர்கள் திரும்பி வந்த போது அதிரச்சி காத்திருந்தது.

கடிகாஸ்தானம் மூடப்பட்டு அங்கிருந்த மாணவர்கள் எல்லாம் இந்தப் புதிய ஹாஸ்டலுக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தனர். இங்கேயிருந்த பிராமணரல்லாத மாணவர்கள் எல்லாம் அன்னபூரணிக்கு போகச் சொல்லப்பட்டார்கள். அங்கிருந்த பிராமண மாணவர்கள் மட்டும் இங்கு வரச் சொல்லப்பட்டார்கள்.

அதாவது விசாலாட்சி பிராமணர்களின் ஹாஸ்டல் ஆனது அன்னபூரணி பிராமணர்ல்லாதாரின் துத்திரர்களின் ஹாஸ்டலானது!

புதிய ஹாஸ்டல்-விசாலாட்சி பெரிய அறைகளுடனும், சலவைக்கல் பதிக்கப்பட்ட குளியலறைகளுடனும், 24 மணி நேர தண்ணீர் வசதியுடனும் இருந்தது. இரண்டு ஹாஸ்டல்களிலும் தனித்தனி சமையல் கூடமும், சாப்பாடு கூடமும் இருந்ததால் சம பந்தி போஜனமும் இல்லாமல் போனது!

இந்த ஹாஸ்டலிலிருந்து அந்த ஹாஸ்டலுக்கு அவ்வளவு எனிதில் யாரும் போய்விட முடியாது. பத்து காவலாளிகள் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்கள். மொத்தத்தில் அங்கு வசிக்கும் சுமார் 600 மாணவர்களும் கறாரான வரணாஸ்ர பாகுபாட்டில் அடைக்கப் பட்டார்கள். இது கண்டு வெறுத்துப் போன மாணவர்கள் சிலர் ஹாருக்குள் வீடு பிடித்து தங்கினார்கள். இதுவெல்லாம் அந்த மாணவர்களே தந்திருக்கிற தகவல்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, பிராமணர்ல்லாத மாணவர்களிடம் கொழுத்த நன்கொடை வாங்கப்படுவதாகவும். அதைக் கொண்டு பிராமண மாணவர்களுக்கு மாண்யம் தரப்படுவதாகவும் குற்றச்சாட்டு உள்ளது. ஹாஸ்டல் வாடகையில்கூட இப்படி இரண்டு வித வாடகை உண்டாம். கல்வி நிறுவனத்தின் திரை அனைத்து வாய்ப்பு வசதிகளிலும் இந்த வெறுபாடு துருத்திக் கொண்டு தெரியுமாம். மாணவர்கள் பொருமுகிறார்கள்.

நன்கொடை மடத்தின் பெயரால் வதுவிக்கப்படுவதாகவும். அதற்கு வருமான வரிச்சட்டத்தின் கீழ் விலக்கு உள்ளதால் இதையெல்லாம் நிருபிப்பது கடினம் எனவும் கூறப்படுகிறது. எந்த மாணவராவது இந்த அந்திகளை எதிர்க்கத் துணிந்தால் இன்டர்னெல் மதிப்பெண்ணில் கைவைத்து விடுவார்களாம்! பயந்து போயிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். மாணவர்கள் (ஆதாரம்- www.ambedkar.org.dalit e forum home)

1920களில் சேரன்மாதேவி குருகுலத்தில் வ.வே.ச. ஜயர் சாதிக்க முடியாததை இப்போது காஞ்சி சங்கரச்சாரியார்கள் சாதித்து விட்டார்கள்!

ஜயேந்திரரைக் கேட்டாலோ பல்கலைக்கழகத்தை அதற்கென் றுள்ள ஒரு டிரஸ்ட் நிர்வாகிப்பதாகவும். அதற்கும் தனக்கோ. காஞ்சி சங்கரமடத்திற்கோ சம்பந்தமில்லை என்றும் பேட்டு

கொடுத்திருக்கிறார் ஆனால். காஞ்சி மடத்தின் பெருமையிகு செயல்பாடுகளில் ஒன்றாக அந்த நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகமும் இணையதளத்தில் பட்டியலிடப்படுகிறது. பிரச்சனை என்று வந்துவிட்டால் சம்பந்தமில்லை. அப்படி ஏதும் இல்லை என்றால் பெருமையிகு சாதனை!

வர்ணாஸ்ரமம் எனும் பிராமணியத்தைப் பாதுகாக்கவே சங்கரமடம் பிறந்தது என்பதை இந்தப் பல்கலைக்கழக விவகாரமும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இவரை "லோககுரு", "ஐகத்தகுரு" என நம்புகிறவர்களும் இருக்கிறார்களே என்பதுதான் வேத ணையான விஷயம். தாங்கள் நடத்துகிற ஒரு கல்வி நிறுவன ததில் கூட நடுநிலைமேயோடு நடந்து கொள்ளாதவர்கள். சாதிக்கொரு நீதி வைத்திருப்பவர்கள் அயோத்தி பிரச்சனை போன்றவற்றில் எப்படி நடுநிலைமேயோடு நடந்து கொள்ளவார்கள்? இல்லாமியரும் கிறிஸ்தவதரும் மட்டுமல்ல. இந்துக்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும். பிறபடுத்தப்பட்ட மக்களும்கூட இவர்களை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பணத்தையாவது பறி கொடுக்கலாம். அறிவைப் பறி கொடுத்து விடக்கூடாது.

இப்படிப் பச்சையாகப் பாகுபாடு காட்டுவர்களா என்று சந்தேகப்படுகிறவர்கள் "அருந்தொன்டு ஆற்றிய தயிழக அந்தணர்கள்" எனும் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் ஜயேந்திரர் பேசிய பேச்சை நினைவுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நூலைக் கொண்டுவந்தது தமிழ்நாடு பிராமணர்கள் சங்கம். வெளியிட்டவர்கள் ஜயேந்திரர், விஜயேந்திரர், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ரெங்கராமானுஜ தேசிகன் ஆகியோர்! நூலைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் சந்தரம் பைனான்ஸ் நிறுவனத் தலைவர் (டி.வி.எஸ்.) ஜி.கே.ராமன் மற்றும் வீல்ஸ் இந்தியா இயக்குநர் டி.டி.ரங்கசுவாமி!

ஒரு சாதிச் சங்க விழாவில். சாதி அடிப்படையில் சாதனையாளர்களைத் தொகுத்த விழாவில் சங்கராச்சாரியார்கள் கலந்து கொண்டதே அவர்களது முகவிலாசத்தைக் காட்டுகிறது என்றால். அங்கே ஜயேந்திரர் பேசிய பேச்சு அவர் பிராமணியத்தின் காவலரே என்பதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது. அவர் பேசினார்-

"அந்தக் காலம் முதல் எல்லா ராஜாக்களும் அந்தணர் சொல்படிதான் நடந்து வந்தனர். அனைவருக்கும் வழிகாட்டு பவர்கள் அந்தணர்கள். எந்தக் கோபத்துக்கும் ஆளாகலாம். அதைக்

ஆனால் அந்தணர் கோபத்துக்கு ஆளானால் நாடு தாங்காது என்று தமிழ் நூல்களே சொல்லியுள்ளன. அவர்கள் மனதில் கூட பிறருக்கு கெடுதல் நினைக்காதவர்கள், யாருக்கும் கெடுதல் செய்யாத குலம் அந்தணர் குலம்."

(தினமணி 10-11-2002)

இதற்கு விளக்கம் தேவையில்லை. நடப்புகால ராஜகுரு வாகவே தன்னை நடத்தச் சொல்கிறார் ஜேயேந்திரர். சாதி அடிப்படையில் நல்லவர், கெட்டவர் என்று பிரிக்கிற கொடுமை இந்த நவீன காலத்திலும் நடக்கிறது என்றால் ஹாஸ்டலில் மட்டும் பாகுபாடு இருக்காதா? சொல்லப் படுவதைவிட நிலைமை மோசமாகவே இருந்திருக்கும் என்று கருதினால் தவறே இல்லை.

காஞ்சி வித்யாலயாவில் காட்டப்படும் பாகுபாடுகள் குறித்து தலித்திய இணைய தளங்கள் அம்பலப்படுத்தின. இரு கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளும், தி.க.வும், த.மு.எ.ச.வும் அப்போதே இவற்றை எதிர்த்து காஞ்சியில் இயக்கம் நடத்தின. இப்போதாகிலும் நிலைமை மாறியிருக்குமா?

திருச்சியில் நடந்த விஸ்வ இந்து பரிஷத்தின் மாநாட்டில் ஒரு விஷயத்தை நாணயமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் இஸ்லாமியர்கள். கிறிஸ்தவர்களை மட்டுமல்ல மதச்சார்பின்மை பேசும் இந்துக்களையும் தாங்கள் எதிர்த்து நிற்பதாக அவர்கள் பகிரங்கமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

பிரவீண் தொகாடியாவுக்கு பரிசனிக்கப்பட்ட துலாயுதத்தின் மூன்று முனைகள் இந்த மூன்று பிரிவினரையும் ஒழிக்கத் துடிப்பதே என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொண்ட தொகாடியாவும் மதச்சார்பின்மை பேசுவோரைத் தூக்கிலே போட வேண்டும் என்று மிகுந்த கருணையோடு கூறியிருக்கிறார் வாய்ப்பு கிடைத்தால் இதையும் செய்யக் கூடியவர்களே. என்னொயிரம் சமனார்களை மதுரையில் கழுவில் ஏற்றிக் கொன்றவர்களின் பரம்பரைதானே!

இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டியது இதுதான் "இந்துத்துவா" என்பது இஸ்லாமியர். கிறிஸ்தவருக்கு மட்டும் எதிரானது அல்ல. இந்துக்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட - பிற்படுத் தப்பட்ட மக்களுக்கும் நேர் எதிரானதாகும். சொல்லப் போனால் அவர்களுக்கு மட்டுமே எதிரானதாகும். இஸ்லாமியர்-கிறிஸ்தவர் எனப்படுவோரெல்லாம் முன்னாள் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள்தானே! வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் "இந்துத்துவா" என்பது வர்ணாஸ்ரமவாதிகளுக்கு. பிராமணிய வாதிகளுக்கு. வைத்திகர்களுக்கு மட்டுமே நலன் தரும் கொள்கையாகும்.

பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்ட வருண யுத்தம் இன்னும் முடியவில்லை. இங்கே வர்க்க யுத்தமும் நடக்கிறது. வருண யுத்தமும் நடக்கிறது. அரசியல் வானில் இந்துத்துவா சக்திகளின் வளர்ச்சியானது இரண்டு யுத்தங்களும் முற்றிலும் வெவ்வேறானவை அல்ல என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. சில நேரங்களில் தனித்தனியாகவும். சில நேரங்களில் சேர்ந்தும் நடத்த வேண்டிய யுத்தங்கள் இவை. காரணம். உழைப்பாளி வர்க்கத்திற்கு அஞ்சல்

இரண்டிலும் சில பொது எதிரிகள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் பொருளாதாரச் சுரன்டலுக்கும் துணை போகிறவர்கள், சமூகச் சுரன்டலுக்கும் தலைமை தாங்குகிறவர்கள். சொல்லப்போனால் பொருளாதார சுரன்டலுக்கு எதிராக எழுச்சி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும் சமூகச் சுரன்டலை திவிரப் படுத்துகிறவர்கள்.

அத்தகையவர்களில் தலைமையானவர்கள் காஞ்சி சங்கராச் சாரியார்கள் இவர்கள் தனி மனிதர்கள் அல்ல. ஒரு பிறப்போக்கான தத்துவத்தின் வாழும் பிரதிநிதிகள் வைத்ததையும் வர்ணாஸ்ரமத்தையும் காக்க பிறப்பெடுத்தவர்கள். அதற்காகவே குடும்ப வாழ்வைத் துறந்து சந்தியாச வாழ்வை மேற் கொண்டவர்கள். இது போற்றுதலுக்குரிய தியாகம் அல்ல. லட்சியம் உண்ணதமானதாக இருந்தால் மட்டுமே அதற்காகச் செய்யப்படும் தியாகமும் புனிதமாகிறது. சாதிய ஆதிக்கத்தைக் கட்டிக் காக்கச் செய்யப்படுகிற தியாகம் ஏமாற்றுவித்தைகளின் வரிசையில் சேர்க்கப்பட வேண்டியதே.

பிராமண சாதியில் பிறந்த அனைவருமே பிராமணியத்தை தூக்கிப் பிடிப்பவர்களாக இருப்பதில்லை. மனித நேயமும், உழைப்பாளி வர்க்க உணர்வும் கொண்டவர்களால் அதை உதறித்தள்ள முடியும். தள்ளியிருக்கிறார்கள். பாரதி தொடங்கி அதற்கு உதாரணங்கள் உண்டு. “நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே நீங்கள் எல்லாம் சொப்பனம்தானோ? பல தோற்ற மயக்கங்களோ” என்று பாரதி சங்கரரின் மாயாவாதத்தை வெறுத்து ஒதுக்கியிருப்பதையும் இங்கு நினைவுப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சங்கராச்சாரியார்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. பிராமணியம் உலுத்துப் போய்விடக் கூடாது என்று அந்தப் பழைய உத்தி ரத்திற்கு மீண்டும் மீண்டும் வார்னிஷ் அடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்களை அடையாளம் காட்டாமல் இந்துத் துவாவை முறியடிக்க முடியாது. இதில் தெளிவும் உறுதியும் தேவை.

ஆர்.எஸ்.எஸ் பரிவாரம் இந்திய மக்களின் வெளிப்படையான எதிரி. காஞ்சி மடம் உள்ளார்ந்த எதிரி. ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர்கள் காக்கி உடை அணிந்திருப்பார்கள். சட்டென்று அடையாளம் கண்டுவிடலாம். இவர்களோ காவி உடை அணிந்திருப்பார்கள். இவர்களின் சிரசுக்குப் பின்னால் “நடமாடும் தெய்வங்கள்” எனும் ஒளிவட்டம் அழுத்தமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஈர்ப்பு

சக்தியிலிருந்து விடுபட்டு இவர்களின் உண்மையான முக விலாசத்தை கண்டு கொள்வது கடினம். ஒளிவட்டத்திற்குள் ஒளிந்திருப்பதாலேயே இவர்கள் உழைப்பாளி வர்க்கத்தினருக்கு அபாயகரமான எதிரிகளாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த உண்மை வாசகர்கள் நெஞ்சில் பதிந்திருக்குமானால் அதுவே இந்த நூலின் வெற்றியாகும்.

1. தனக்குண்டு ரிறரூக்கீல்லை

சிங்காருசிவர்

பிரபல வேதாந்த நூல்களாகிய சங்கர பாஷ்யங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் அல்லது நமது தமிழ்நாட்டில் ஒரு காலத்தில் பிரக்யாதி பெற்றிருந்த பிரபல வேதாந்தியாகிய ஈதூர், கணக்கு சச்சிதானந்த சுவாமிகள் இயற்றியுள்ள பல நூல்களையாகிலும் பார்த்தாலும் எல்லாச் சொற்களும் வெகு அழகாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், எல்லாம் வார்த்தை மாலைகளே! சொற்கள் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக அழகாக கோர்க்கப்பட்டிருக்குமேயொழிய ஆரம்பத் திலிருந்து விஷய ஞானத்திற்கு கிண்சிற்று அருகேயாகிலும் கொண்டு போவதாக இல்லை. எல்லாம் சொல்லமயமே!

அத்வைத வேதாந்தியாகிய சங்கராச்சாரியார் மற்ற மதங்களைக் கண்டிப்பதில் வெகு சாமரத்தியத்தைக் காட்டு கின்றவர். ஏனைய மதங்களைக் கண்டிக்கும் நியாயங்களைக் கொண்டு தான் ஸ்தாபிக்கும் தத்துவத்தைக் கண்டிக்க முயன்றாரில்லை. ஏனைய மதங்களைக் கண்டிப்பதில் தன்னுடைய பகுத்தறி வைப் பல இடங்களில் உபயோகிக்கின்றார். ஆனால், தன்னுடைய மதத்திற்கு வரும் போது தன்னுடைய பகுத்தறிவை ஒரு பக்கத்தில் கட்டி வைத்து விட்டு வேதவாக்கியமே தனக்கு மேற்கோள் என்கின்றார். இவருடைய நியாய முழுமைக்கு தனக்குண்டு பிறருக் கில்லை என்னும் சட்டவாதமே பொருந்தும்.

இவர் ஸ்தாபிக்கும் மதத்திற்கு சுருதியே (ஸ்மலந்துலே) ஆதாரம் என்றால் மற்றவர்களுக்கும் அவரவர் சுருதியே பிரமாணம் என்று ஏன் விட்டுவிடலாகாது?

- “கடவுணும் பிரபஞ்சமும்” (1932).

2. சங்கரரின் சூத்திர அவமதிப்பு

தேவிரிரசாத் சட்டபாத்யாயா

அதவைதிகளில் செல்வாக்கு மிக்கவர் சங்கரர். தத்துவத்தில் அவர் செய்திருக்கும் மிகப் பெரிய நூல் பிரம்ம தூத்திர பாஷ்யம். அதை வேதாந்த பாஷ்யம் என்றும் வழங்குவர். ஆகவே, நாம் அந்த நூலில் காணும் சான்றுகளை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சங்கரர் தர்மசாத்திரக்காரர்களைப் பற்றிப் பொதுவாகக் காட்டும் மனப்பான்மையாது? சிறப்பாக அவர்களில் மிகப் பெரிய வரான மனுவைப் பற்றி அவர் கருத்து எத்தகையது என்பது முதற் கேள்வி. இது பற்றிச் சங்கரர் எதையும் மறைக்கவில்லை. அவர் இன்பப் பரவசத்துடன் “மனு கூறுவது எல்லாமே நன் மருந்து” என்ற பழைய மொழியை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

தனது தத்துவத்தை நிலைநாட்டி நிருபிக்கவும், வேறொரு தத்து வத்தை மறுப்பதற்கும் மனுவின் நூலிலிருந்து (மனுதர்ம சாஸ்திரம்) ஆதாரத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார். கபிலர் கூறும் சாங்கியக் கொள்கைக்கு எதிரான வலுவுள்ள சான்றுகளாக மனுவின் அபிப்பிராயங்களைக் கூறுகிறார். தன் அதவைத்திற்கு அனுகூலமாக அவை இருப்பதையும் காட்டுகிறார். சங்கரர் கூறுவது— “மனுவே அனைத்திலும் ஒரே ஆத்மாவை (தன்னை) காணும் நிலையைப் போற்றிப் புகழும் இடத்தில் கபிலருடைய கொள்கையை உட்பொருளாகவும், தொனியாகவும் இகழ்ந்துரைக் கிறார்... கபிலருடைய சாத்திரம் வேதத்தையும் மனுவின் கொள்கை யையும் மறுத்துப் பேசுகிறது” இது மிகவும் ஆச்சரியமானது. மனு ஒரு தத்துவாதி இல்லையே. ஆனால் சங்கரர் ஒரு தத்துவக் கருத்தானது தர்ம சாத்திரங்களுடைய வெறுப்பு விருப்புகளின் தயவில் தான் கடைசியாக உறுதியும் செலாவணியும் பெறுகிறது என்று கூறுகிறார்!

தத்துவவாதியையும் தர்மசாத்திரம் செய்தவரையும் அப்படி மிக நெருக்கமாகச் சேர்த்து இணைப்பது யாது என்பதை முதலில் தெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மனு அதவைதம் போன்ற அளவாக

ஒன்றை. அது தான் கூறும் சமுதாய ஒழுங்கு முறைக்கு ஒர் உறுதியான பாதுகாப்பு எனக் கருதி அதை ஆதரிப்பது போலவே. சங்கரரும் மனு கூறும் சமுதாய முறைகள் தனது தத்துவத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை உறுதிப் படுத்தும் என்று அவற்றில் ஆர்வம் கொள்கிறார் என்றே கருத வேண்டும்.

சங்கரர் கூறும் சமுதாய முறையை தர்மசாத்திரங்களில் உள்ள அதே சொற்களால் அதே மாதிரிதான் விவாதிக்க வேண்டும். அவரும் அதே சொற்களைத்தான் கையாளுகிறார் அந்தச் சொற்களின்படி சமுதாயம் இரண்டு பிரதானமான வகுப்பாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை - தவிஜுர்கள் (இரு பிறப்பாளர்கள்), தூத்திரர்கள் என்பதாகும். சங்கரரின் நூல்கள் அனைத்திலுமே தவிஜுர்களே மிக மேம்பட்டவர்கள் என்பது முடிவான கருத் தாகவே கொள்ளப்படுகிறது. நாம் இங்கு அவர் தூத்திரர்களைப் பற்றி நினைத்ததை விசேஷமாகக் கவனிக்க வேண்டும். பிரம்ம தூத்திர பாஷ்யத்தில் இதற்கெனவே ஒரு பிரிவு முழுவதையும் அமைத்திருக்கிறார்.

சங்கரர் கருத்துப்படி தூத்திரன் தத்துவஞானம் பெறுவதற்கு உரியவன் இல்லை. இப்படிச் சொல்வது மிகவும் சாதாரண மானது சங்கரர் கருத்துப்படி இதன் உண்மையான உட்குறிப்பு (அப்படி அவன் பெறுவது) மிகப்பெரிய அழிவில் முடியும் என்பது. மறுபுறம். இந்தத் தத்துவஞானம்தான் - இது ஒன்று தான் ஒருவனுக்கு மோட்சம் என்ற விடுதலையை அளிப்பது என்பதும் அவரது கருத்து. அப்படியானால், அவர் கூறும் தத்துவ ஞானம் பெறுவதற்கு தூத்திரன் உரியவனே இல்லையென்று அவனை விலக்குவதன் நோக்கம் யாது?

தூத்திரன் விடுதலை பெறுதல் என்ற பிரச்சனையே ஏழ வில்லை என்பதே அது. அவனுக்கு நிஜமான விடுதலையே கிடையாது. ஆமாம். தூத்திரன் சாக்வதமான அடிமைத்தனத் திலேயே வாழ்ந்து கொண்டு. சாக்வதமாகவே தவிஜுர்களுக்குத் தொண்டு செய்து கொண்டேதான் இருக்க வேண்டும். மனுதான் சொல்லிவிட்டாரே “தொண்டைத்தவிர தூத்திரன் வேறு எதைச் செய்தாலும் அவனுக்குப் பயனில்லை” என்று.

அவர்களுக்கு ஞானம் பெறும் உரிமை ஏன் இல்லை? சங்கரர் கூறும் விடை வருமாறு: அவர்கள் வேதம் படிக்கவில்லை. ஞானம் வேதத்தில் உள்ளது. வேதம் படித்து அதன் பொருளையும் தெரிந்து

கொண்டவனே வேதம் கூறுவதைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தகுதி பெறுகிறான். வேதம் படிப்பதற்கு முன் உபநயனம் ஆக வேண்டும். தூத்திரனுக்கு உபநயனம் கிடையாது. தவிழர்களுக்கே அது உண்டு.

பல இடங்களில் சங்கரர் இதையே பின்னிப் பின்னிப் பேச கிறார் - “தூத்திரர்களுக்கு வேதத்தைக் காதில் கேட்கும் தகுதிகூட இல்லை. அவர்கள் வேதம் படிக்கவோ. வைத்திக்க காரியங்களைச் செய்யவோ கூடாது. முன்னரே அதற்கான தண்டனையைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். தூத்திரன் சுடு காட்டுக்குச் சமம். அவன் இருக்கும் இடத்தில் வேதம் ஒதக் கூடாது. தூத்திரனுக்கு ஞானத்தை உபதேசிக்கக்கூடாது. வேதம் கற்பதும். யாகங்கள் செய்வதும். தானம் வாங்குதலும் தவிழர்களுக்கே உண்டு.”

இதில் உள்ள அப்பட்டமான காட்டுமிரான்டித்தனத்துடன் பண்பாடே இல்லாத வகையில் பண்டைய கிரேக்க நாடும் ரோமும் அடிமைத்தனத்தை ஆதரித்ததுகூடப் போட்டியிட முடியாது. சங்கரரை ஒரேயடியாகத் தூக்கிப் பேசும் நம் காலத்து அறிஞர் களில் சிலர் அவருடைய தத்துவத்தில் இருக்கும் மனிதாபிமானம் பற்றி எழுதுவதில் மிகவும் பிரியமுள்ளவர்களாய் இருப்பது ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. சங்கரரோ நாட்டின் உழைப்பாளி களான லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு எதிரான். மனிதாபிமானம் சிறிதும் இல்லாத சட்ட நியதிகளையும் தண்டனைகளையும் மிக்க அக்கறையுடன் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இப்படித் தண்டிக்கப் படுகிறவர்கள் உழைக்கும் மக்கள் என்பது சங்கரருக்குத் தெரியாத தில்லை.

சங்கரரைப் புகழ்கிறவர்கள் அவரைப் பினோட்டோவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் விரும்புகிறார்கள். இது ரொம்ப சரிதான். ஏனென்றால் இருவருமே இயற்கை - உலகம் என்ற உண்மையை குழிதோண்டிப் புதைக்க விரும்புகின்றனர். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் விஞ்ஞானம் முன்னேறுவதற்குப் பெரும் தடையாக மிகவும் கனமான லட்சியக் கருத்துக்களை மக்கள் முன்னே வைக்கிறார்கள். இந்த ஒப்பீடு இத்துடன் முடியவில்லை.

இந்த இருவருடைய சமுதாய முறைகளிலும் பொதுத்தன்மை உண்டு. சங்கரர் தன் நாட்டில் உள்ள உழைக்கும் மக்களைச் சூத்திரர் என்பார். பினோட்டோ அடிமைகள் என்பார். இருவருடைய மனப்பாங்கிலும் உழைப்பவர்கள் பற்றிய ஆழமான அலட்சியம் காட்டும் இயல்பு உண்டு. ஃபாரிங்டன் என்பார் கூறினார் - “அடிமைகளை அமர்த்திக் கொள்வதைச் பற்றிய மிக வளர்ச்சி அனுமதி

யடைந்த கோட்பாட்டில் அடிமை பகுத்தறிவு உள்ளவனாகவே மதிக்கப்படுவதில்லை. அவன் தன் எசமானங்களையெடைய கட்டளை களைத் தவறாமல் அப்படியே பின்பற்றினால் அந்த அடிமையும் சரியான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ள முடியும். எசமானங் மட்டுமே பகுத்தறிய வல்லவன். இந்த ஆண்டான் அடிமை உறவுதான் பினோட்டோவின் சிந்தனைக்கு எல்லா விஷயங்களிலும் அடிப்படையாய் அமைகிறது.”

இந்த வகையில் இரண்டு உதாரணங்கள் நம் முன்னே தெளிவாகத் தென்படுகின்றன. அவை 1.கொள்கை முறையில் பெள்கிக் கூலக்குதை அலட்சியம் செய்வது 2. உழைக்கும் மக்களை அலட்சியப் படுத்துவது. ஆதலால் வரலாற்று முறையில் கூறினால், இத்தகைய தத்துவப் பார்வையும் கருத்தும் நவீன காலத்தில் வர்க்க உணர்ச்சி கொண்ட உழைக்கும் வர்க்கத்திடமிருந்துதான் தனது இறுதி வீழ்ச்சியைப் பெறக் காத்திருக்கிறது என்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

- “இந்தியத் தத்துவ இயலில் நிலைத்திருப்பனவும் அழிந்தனவும்” (1976)

3. வர்ணாஸ்ரமனை கூந்து மதுநின் ஆதாரம் காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் சந்தீராசுகாரூந்தீர்

பல தினுசான ஜீவர்களின் பக்குவத்தைப் பொருத்தும் வருண தர்மம், ஆசிரம தர்மம் என்றெல்லாம் வேதமும், ஸமிருதிகளும் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கின்றன அதாவது, இன்னின்னார் இன்னின்ன மாதிரி செய்தால்தான் அவரவருக்கும் சிரேயஸ், லோகத்துக்கும் கேழும் என்று “அதிகாரிபேதம்” பார்த்துப் பல கர்மாக்களையும், உபாசனா மார்க்கங்களையும் பிரித்து வைத் திருக்கிறது. இதையெல்லாம் புத்த மதம் அலட்சியம் பண்ணி வேதோக்தகர்மா, உபாசனை எல்லாவற்றையும் தள்ளி விட்டு, அதிகாரி பேதம் பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் தியானம் - விசாரம் என்று விதித்ததால் லோக காரியம் கெட்டுப் போகும்! புத்தர் மாதிரி யாரோ இரண்டொருத்தரைத் தவிர யாருக்கும் தெளிவு உண்டாகிவிடாது என்பதாலேயே ஆச்சார்யாள் (ஆதிசங்கரர்) பெளத்தத்தையும் கண்டித்தார். முன்னேயே சொன்ன மாதிரி ஏற்கெனவே குமாரில் பட்டரும் உதயனாசாரியாரும் பெரிய அளவுக்குச் செய்திருந்த பெளத்தமத கண்டனத்தை ஆச்சார்யாள் பூர்த்தி பண்ணினார்...

சிருஷ்டிக்கு முந்தியே வேதம் இருந்தது என்று சாஸ்திரங்களி லிருந்து தெரிகிறது. ஏனென்றால் பிரம்மாவே வேத மந்திரங்களைக் கொண்டுதான் சிருஷ்டியே செய்தார் என்று சொல்லி யிருக்கிறது... இதிலே கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஈஸ்வரரைக் கூட வேதத்தை உண்டாக்கியவர் என்று சொல்கிற வழக்கமில்லை...

புத்திக்கு அதிதமான வேதத்தை புத்தியால் ஆராய்ந்து, ஜனங்களின் வாக்கிலும் காரியத்திலும் உயிரோடு வாழ வேண்டிய வேதத்தைப் பெரிய புஸ்தகங்களாக்கி வைப்பரரியில் வைப்பது ஜுலவில் இருக்க வேண்டிய ஜீவஜந்துக்களைச் “செத்த காலேஜில்” (மியுசியத்தில்) வைக்கிற மாதிரிதான்...

கூட்டம் கூட்டமாகப் பசுக்களைப் பலி கொடுத்து பிராமணர்கள் ஏகமாக மாமிசம் சாப்பிட்டார்கள், புத்தர்கூட இப்படி அனுமதி

யாகத்துக்காக ஒட்டிக் கொண்டு போகப்பட்ட மந்தைகளை ரட்சித்தார் - என்றெல்லாம் இப்போது புஸ்தகங்களில் எழுதி வைத் திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஏப்பட்ட பசுக்களை பலி கொடுப்ப தாக வாஸ்தவத்தில் எந்த யாகமும் இல்லை. பிராமணர்கள் செய்வதில் மிகவும் உயர்ந்ததான் வாஜபேயத்துக்கும் 23 பசுக்களே சொல்லப்படுகின்றன. சக்கரவர்த்திகளே செய்கிற மிகப்பெரிய அஸ்வமேதத்துக்கூட 100 பசுக்கள்தான் சொல்லியிருக்கிறது. மாமிச போஜனத்தில் இருந்த ஆசையினாலேயே பிராமணர்கள் “தேவ பரீதி” என்று கதை கட்டி யாகம் பண்ணினார்கள் என்று சொல்வது ரொம்பவும் பிசகாகும். ஒரு பசுவின் இன்னின் அங்கத்திலிருந்து மட்டுமே இத்தனை அளவுதான் மாமிசம் எடுக்கலாம். அதில் இடாவதரணம் என்பதாக ரித்விக்குகள் (பிராமண புரோகிதர்கள்) இவ்வளவுதான் புசிக்க வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் சட்டம் உண்டு....

பிராமணன் தவிர மற்றவர்கள் பரிசுத்தியாக வேண்டாமா? அவர்களுக்கு இந்தக் கர்மானுஷ்டானம். அத்யயனம் இவை இல்லையே என்றால். அவரவருக்கும் அவரவர் செய்கிற தொழிலே சித்தகத்தியைத் தருகிறது. எந்த ஜாதியானாலும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட கர்மாவை (தொழிலை) செய்து சஸ்வரார்ப்பனம் பண்ணினால் சித்தி அடைந்து விடுகிறார்கள் இந்த விஷயத்தை பகவான் கிடையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார் - “ஸ்வகர்மணா தம அரச்சப்யஸித்திம் விந்ததி மானவ” யுத்தம் செய்வது, காவல் காப்பது முதலான தொழில் ஒருத்தனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னொருவன் வியாபாரம் செய்கிறான். பகவை ரட்சிக்கிறான். வேறொருவன் இந்த நாளில் தொழி வாளர்கள் என்று சொல்கிற labour force ஆக இருக்கிறான்....

வேதத்தை ரட்சிக்க வேண்டியதுதான் உங்களுடைய (பிராமணர்களுடைய) பெரிய கடமை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதுதான் என் கடமை....

மனு, பராசரர், யாகஞ்சல்கியர், கெளதமர், ஹாரீதர், யமன், விஷ்ணு, சங்கர், விகிதர், பிருஹஸ்பதி, தக்ஷன், அங்கிரஸ், பிரசேதர், சம்வர்த்தர், அசனஸ், அதரி, ஆபஸ்தம்பர், சாதாதபர் என்று இப்படிப் பதினெட்டு மகரிஷிகள் தங்களுடைய அதிமா னுஷ்ய சக்தியால் வேதங்களை முழுக்கத் தெரிந்து கொண்டு அதிலிருந்து தொகுத்து தர்ம சாஸ்திரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இவை மனுஸ்மிருதி, பராசரஸ்மிருதி, யாகஞ்சல்கிய ஸ்மிருதி என்று

அவரவர் பெயரால் வழங்குகின்றன. இவற்றைப் பார்த்தால் போதும் வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டிய சுலப அனுஷ்டானங்களையும் தர்மங்களையும் தெரிந்து கொண்டு விடலாம்...

தமிழ்நாட்டில் தர்மசாஸ்திரம் என்றால் வைத்யநாத திக்ஷியம்தான். வைத்யநாத திக்ஷிதர் எழுதிய புஸ்தகமாதவால் இதற்கு இப்படிப் பெயர் சொல்கிறோம். இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒரு விஷயம்கூட விட்டு போகாமல் இதில் வர்ண (ஜாதி) தர்மம், (பிரம்மச்சரியம் முதலான) ஆசிரம தர்மம், ஆசௌசம், சிராத்தம், பிராயச்சித்தம், ஸ்திரீ தர்மம், தாய்பாகம், திரவிய சுத்தி முதலான சகலத்தையும் பூரணமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. சாஸ்திரம், பூர்வீகமரான பிதுரார்ஜித சொத்தை எப்படி யாருக்கு விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதைக்கூட வரையறுக்கிறது. Hindu Code Bill (இந்து திருமணச் சட்டம்) முதலானவை சுதந்திர இந்தியாவில் கொண்டுவரப்பட்ட போது சில பேர் சாஸ்திரப்படிதான் சொத்துவரிமை தர வேண்டும் என்று வாதம் செய்தார்கள்... நாலாம் வர்ணமான தூத்திரர்களுக்கு உள்ள சமஸ்காரங்களையும் அனுஷ்டானங்களையும் தர்ம சாஸ்திரங்கள் சொல்லியிருக்கின்றன. அந்த ஜாதியை அலட்சியம் பண்ணவே இல்லை. திக்ஷியத்தில் வர்ணாசிரம காண்டத்திலும், ஆன்மீக காண்டத்திலும், சிராத்த காண்டத்திலும் இவை விளக்கமாக உள்ளன...

என்னிடமே பலபேர் கேட்டிருக்கிறார்கள், “காலத்தை அனுசரித்து சாஸ்திரத்தை ஏன் மாற்றக் கூடாது” என்று. “சர்க்கார் சட்டங்களை மாற்றவில்லையா?” என்று ஆதாரம் காட்டுகிறார்கள் ஆனால், ரொம்பப் பேருக்கு - தர்ம சாஸ்திரங்களிடம் மதிப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களுக்குக்கூட - என்ன தெரியவில்லை என்றால் இந்த ஸ்மிருதிகள் அவற்றைச் செய்தவர்களின் சொந்த அபிப்பிராயமே இல்லை. ஏற்கெனவே வேதங்களில் சொல்லி இருந்தவற்றையேதான் அவர்கள் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் வேதவாக்கை ஒருக்காலும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் மாற்றக் கூடாதாகயால் தர்ம சாஸ்திர விதிகளையும் மாற்றுவதற்கு இல்லைதான்...

ஜாதகர்மா, நாமகர்மா, அன்னப் பிராசனம், சௌனம் முதலியன் எல்லா ஜாதியாருக்கும் பொதுவானவை. உபநயனம் என்பது பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியருக்கே உரியது. மற்றவர்களுக்கு அது வேண்டியதில்லை என்று வைத்திருக்கிறது. இப்படிச்

சொன்னவுடன் பாரபட்சம், விதயாசம் (partiality) என்று சண்டைக்குக் கிளம்பக் கூடாது. லோகத்துக்கு உபகாரமாக சரீரத் தால் தொண்டு செய்வதை வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்ட நான்காம் வர்ணத்தவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலாலேயே சித்தகைத்தி ஏற்படுகிறது. அவர்கள் விதயாப்பியாச காலத்திலிருந்து தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தொழிலை அப்பன் பாட்டனிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டால்தான் அதில் செய்நேர்த்தி உண்டாகும். அவர்களுக்குப் பணிரெண்டு வருஷ வேதாத்யயனமும் குருகுலவாசமும் வேண்டியதில்லை. இதைச் செய்யப் போனால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய தொழில் அல்லவா கெட்டுப் போகும்...

ஸ்திரீகளுக்கு தாமாக யகிஞம் பண்ண அதிகாரமில்லை என்பதை மட்டும் பார்த்து ஆட்சேபனை பண்ணுகிறவர்கள் பத்தினி இல்லாத புருஷனுக்கு யகிஞம் செய்கிற அதிகாரமில்லை என்கிற விஷயத்தையும் கவனித்தால் ஹிந்து சாஸ்திரம் பெண்களை மட்டம் தட்டுகிறது என்று சொல்ல மாட்டார்கள்...

புருஷனுக்கு உபநயன், பிரம்மசரியங்களுக்கு அப்புறம் ஏற்படுகிற இந்த விவாக சம்ஸ்காரமேதான் ஒரு பெண்ணுக்கு உபநயன் ஸ்தானத்தில் அமைகிறது. அந்தக் குழந்தைப் பிராயத்தி லிருந்து இவருக்கு வயச வந்து தாம்பத்தியம் ஆரம்பிக்கிற வரையில் குருவிடம் பிரம்மசாரி மனசை அரிப்பனைம் பண்ணின மாதிரி இவள் பதியிடம் பண்ண வேண்டும். “ஸ்தரீணாம் உபநயன் ஸ்தானே விவாஹம் மறுப்ரவீத” என்பது மனுஸ்மிருதி...

உபநயனம் மாதிரிப் பெண்ணின் ஏழாவது வயசில் கல்யாணம் பண்ண வேண்டும். அப்போதுதான் சரணாகதி புத்தி வரும் என்று சொன்னால் “இது இந்தக் காலத்தில் சாத்தியமா? சட்ட விரோதமல்லவா?” என்று கேட்பீர்கள் தர்ம சாஸ்திரமே பெரிய சட்டம் என்று ராஜாங்கத்தாருக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் புரியும் படியாக ஹிதமான முறையில் வற்புறுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்...

தர்ம சாஸ்திரங்களில் எட்டு விதமான விவாகங்களையும் அனுமதித்திருக்கிறது. இவற்றிலே பிரம்ம விவாகம் தான் சிரேஷ்டமானது. அது பெண்ணானவள் குதுவாவதற்கு முன்பே செய்யப்பட வேண்டியது...

பல குடும்பங்களில் புருஷன் உதயோகம் பார்ப்பது மட்டும் இல்லாமல் ஸ்திரீயும் வேலைக்குப் போகிறாள். அவன் மட்டில் வேலைக்குப் போய் இவள் வீட்டிலிருப்பது என்று இருந்தால் இவள்

பாக்கிற வேலை உதயோகமில்லாத ஒரு ஆணுக்குக் கிடைக்குமல்லவா? வீட்டோடு இருந்தால் அடைப்பட்டுக் கிடப்பது என்று அர்த்தமேயில்லை. நம்முடைய சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள் தாய் பாஷாஷிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் இருப்பதற்குக் குறைவேயில்லை. அவற்றிலே ஒரு ருசியை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நாளெல்லாம் படித்தாலும் போதாமல் ஆன்மா முழுவதும் படித்துக் கொண்டு சந்தோஷமாக இருக்கலாம்...

ராஜஸ்தானத்து உத்தம ஸ்திரீகள் இந்த ஸஹகமன நெறியை (உடன் கட்டை ஏறுதல்) விசேஷமாக அனுஷ்டித்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல வந்தது கட்டாய உடன்கட்டை கிடையாது என்பது. ஆனால், தாமாக இப்படிப் பிராணத்தியாகம் பண்ண முன் வருபவரை ரொம்பவும் மதித்து அப்படிப் பண்ண நம் சாஸ்திரம் அனுமதித்திருக்கிறது. பதிபோனபின் நாம் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று நினைக்கும் உயர்ந்த உணர்ச்சி இன்றைக்கும் யாராவது லட்சத்தில், கோடியில் ஒரு ஸ்திரீக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதனால்தான் எப்போதாவது வருஷத்துக்கு ஒரு தரமாவது ஏதாவது ஊரில் இப்படி ஒரு ஸ்திரீ உடன் கட்டை ஏறினாள். சட்டம் இடம் தராத போதிலும், பந்துக்கள் தடுத்த போதிலும் கேட்காமல் இப்படிப் பண்ணினாள் என்று பேப்பரில் பார்க்கிறோம். பழைய காலத்து உடன்கட்டைகளைவிட இதுதான் ரொம்ப விசேஷம்....

பிறப்பைக் குறித்தே ஜாதி, குணத்தைக் குறித்தல்ல என்பதற்கு அழுத்தமாக ஒரு ₹100 (நிருபணம்) சொல்கிறேன். மூன்று வயசில் செய்கிற சௌளம் (குடுமி வைத்தல்), ஐந்து அல்லது ஏழாம் வயசில் பண்ணுகிற உபநயனம் முதலானதுகளே ஜாதியைப் பார்த்து அதன்படி பண்ணுகிற சம்ஸ்காரங்கள் தான். இப்படி அதி பால்யத்திலேயே வெவ்வேறு ஜாதிகளுக்கான சம்ஸ்காரங்களில் வித்யாசமிருப்பதால் குணத்தைப் பார்த்தே ஒருத்தனின் தொழில் நிரணயிக்கப்படுவதுதான் மூல சாஸ்திரங்களின் நோக்கம் என்பது அடியோடு அடிப்பட்டுப் போகிறது. அத்தனை சின்ன வயசுக்குள் ஒருத்தனின் குணத்தை நிரணயம் பண்ண முடியுமா?...

ஜாதி தர்மமேதான் உள்ளுற அவரவரின் குணமாகவும் இருக்குமாதலால் குணத்தால் சதுர்வர்ணம் பிரிவதாக (கிடையில்) பகவான் சொன்னதும் பிறப்பால் ஜாதியாகப் பிரிவதும் ஒன்றே தான். ஒன்றுக்கொன்று முரணானதல்ல. தியரி, பிராக்மஸ் என்று வெவ்வேறு விஷையங்களைச் சொல்கிற தோஷம் பரமாத்மாவுக்கு அனுமதி

ஏற்பட்டதில்லை...

நம்முடைய மதம் எவ்வளவோ யுகங்களாக நீடித்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. ஏதோ ஆதாரம் இருந்துதான் இந்த மதம் இவ்வளவு நான் பிழைத்திருக்கிறது. அந்த ஏதோ ஒன்று வர்ணாஸ்ரம தர்மம்தான்.

- “தெய்வத்தின் குரல்”, இரண்டாம் பகுதி (1978)

(“நடமாடும் தெய்வம்” என்று அழைக்கப்பட்ட சந்திரசேகரேந் திரரின் இந்தக் கருத்துக்களுக்கு பெரிதாக விளக்கம் தேவை யில்லை. அவை எவ்விதப் புச்சம் இல்லாமல் நிர்வாணமாக நிற்கின்றன. இவர்களின் அத்வைதம் எனப்பட்ட தத்துவத்தின் உள்ளே சாதியமும், ஆணாதிக்கமுமே இரட்டை விதைக் கொட்டை களாக இருக்கின்றன. அவற்றின் மேல் வளர்ந்திருக்கிற வார்த்தை ஜாலம் என்கிற சதைப் பிடிப்பைக் கண்டு ஏமாந்து விடக் கூடாது. ஆதி சங்கரார் முதல் காஞ்சி சங்கராச்சாரியார்கள் வரை அந்தப் பாரம்பரியம் குழப்பமின்றித் தொடர்கிறது. இதுவகையில் சிங்கார வேலர் துவங்கி தேவி பிரசாத் வழியாக வந்த இதற்கான எதிர்ப்பு இயக்கமும் தயக்கமின்றித் தொடர வேண்டியதே இயல்பான தாகும்.)

4. ஜியங்கர் காணாமல் பொனது பற்றி “இந்து”

ஜயேந்திர சரஸ்வதி பதவியைத் துறந்த நிகழ்ச்சி திட்டமிட்டு ஏற்பட்டது அல்ல. ஆந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே திட்டமிட்டிருந்ததுதான். சந்திரசேகர சரஸ்வதியாரிடம் தகராறு செய்து கொண்டு அதனால் அவர் மடத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை.

“ராமஜனம் பூமி போன்ற அரசியல் பிரச்சனையில் அவர் தலையிட்டது குறித்து உங்களுக்கு வருத்தம் உண்டா?” என்று கேட்டதற்கு பெரியவர் சந்திரசேகர சாமிகள் “அவரது அரசியல் கருத்துக்களுக்கு அவரே பொறுப்பு. அவற்றை மேற்கொள்வது அவரது விருப்பமே” என்று கூறினார்.

ஜயேந்திரர் பதவியைத் துறந்ததும் தமிழக அரசின் சட்டத் துறையினர் “அவரது பதவி காலியாக உள்ளது” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தனர் உடனே சந்திரசேகர சாமிகள் இந்து அறநிலைய ஆணையரை அழைத்து “அப்படி ஒன்றுமில்லை. ஜயேந்திரர் தயாரித்த உயிலினபடி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்கர விஜயேந்திரரை அவர் நியமித்துள்ளார்” என்று கூறினார்.

சங்கராச்சாரியார் தனக்கு வாரிக் என்று வெளிப்படையாக அறிவித்து விஜயேந்திரருக்கு பரிவட்டம் என்கிற பட்டுத்துணியை 1984ல் காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோவிலில் பரிசுனித்தார். இதுவேயன்றி வேறு இதற்கென்று சடங்குகள் ஏதும் தேவையில்லை என்றும் கூறப்பட்டது.

சங்கர விஜயேந்திரரும் பத்திரிகை நிருபர்களின் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார் 26.8.87 அன்று முதன் முறையாகத் தாமே முன் னின்று மடத்துத் தலைமை நிலையில் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமும் வழங்கினார் டி.எம்.கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவரையும் மடத்து ஏஜன்டாக நியமித்துக் கொண்டார்.

- “இந்து” 27.8.87

ஐ.என்.ஐ. நிறுவனம் ஜயேந்திரர் தலைக்காவேரியில் இருக்கும்

கிறார் என்னும் செய்தியை காஞ்சி மடத்துக்குத் தெரிவித்தவுடன் அங்கு பெரு மகிழ்ச்சி நிலவியது. மடத்துப் பணியாளர்கள் உடனடியாக அச்செய்தியைப் பரமாச்சார்யாருக்குத் தெரிவித் தனர். எந்தவிதச் சலனமோ உணர்ச்சியோ இன்றி அவர் இச்செய்தி யைப் பெற்றுக் கொண்டார். அன்று மௌன விரதம் இருந்ததால் இது குறித்து அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை. புதிய சாமியாராகிய சங்கர விஜயேந்திரர் இச்செய்தியினைப் புன்முறுவலுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். ஜயேந்திர சரஸ்வதியைத் தொடர்பு கொண்டு கேட்ட போது தலைக்காவேரி அகஸ்தியரின் இருப்பிடமாதவின் தாம் அதனைத் தேர்ந்தெடுத்ததாகக் கூறினார். தலைக்காவேரிக்கு வருவதற்கு முன்னர் இருபது மணிநேரம் தியானத்தில் இருந்த தாகக் கூறினார். குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் திரும்பி விடுவார் என்னும் வதந்திக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிற முறையில் “நான் ஆசிரமவாசியாக இல்லாவிட்டாலும் சந்தியாச வாழ்க்கையை விட்டுவிட மாட்டேன்” என்று கூறினார். “திடீரன்று பதவியைத் துறந்து வெளியேறியது ஏன்?” என்று கேட்டதற்கு “வாரிசாக சிருவரை நியமித்துவிட்டுத்தான் வெளியேறினேன்” என்று அவர் பதில் அளித்தார்.

“இந்து” (28.8.87)

- நன்றி - “சங்கராச்சாரி - யார்? ஓர் ஆய்வு” - கிவீரமணி.

5. கொலைவழக்கில் சிக்கினார் ஜயேந்திரர்: சட்டத்திற்கு ஏற்றியுமா வென்னையும் காவியும்?

அருளம்

தி பாவளியன்று காலை தொலைக்காட்சியில் தோன்றி அருளாசி வழங்கினார் காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் ஜயேந்திரர் அந்த 2004 நவம்பர் 11 அன்று இரவே ஒரு கொலை வழக்கில் அவர் கைது செய்யப்பட்டார்!

ஆரம்ப அதிர்ச்சிகளும், பரபரப்புகளும் அடங்கிய பிறகு சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் எனும் சிந்தனையே இன்று விஞ்சி நிற்கிறது. தமிழக சட்டமன்றத்தில் முதல்வர் ஜெயலலிதா நவம்பர் 17 அன்று சமர்ப்பித்த அறிக்கை கூறுகிறது:

“3.9.2004 அன்று காஞ்சிபுரம் வரதராஜ பெருமான் கோவிலின் மேலாளரான சங்கரராமன் என்பவர் அந்தக் கோவிலின் உள்ளே உள்ள தனது அலுவலகத்தில் பட்டப் பகலில் படுகொலை செய்யப்பட்டார் பட்டப்பகலில் ஒரு கோவிலுக்குள் இப்படி ஒரு கொடுர கொலை நடந்தது அறிந்து பொதுமக்கள் மிகப்பெரும் அதிர்ச்சி அடைந்தனர்.... புலன் விசாரணையின்போது, கொலை செய்யப்பட்டவரின் வீட்டில் இருந்து கொலைக்கான ஆதார நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற பல ஆவணங்கள் கைப்பற்றப் பட்டன. இந்த ஆவணங்களும் சாட்சிகளிடம் மேற்கொண்ட விசா ரணைகளும் காஞ்சி சங்கரமத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளுக்கு இந்தக் கொலை யில் தொடர்பு உள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளன”

(மக்கள் குரல் 17.11.2004).

அரசிடம் இத்தகைய ஆதாரங்கள் இருக்குமேயானால் அவர் எவரானாலும், மடாதிபதியே ஆனாலும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது ஓர் அரசின் கடமையாகும். அதுவே சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்பதை உறுதிசெய்யும். இல்லையெனில் அந்தக் காலத்து மனு(அ)தர்மம் போல சாதிக்கொரு நீதியாகப் போய்விடும்.

“கொலைக்கான ஆதார நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற பல ஆவணங்கள்” என்று முதல்வர் கூறுவது பொருள் பொதிந்தது. கொலை செய்யப்பட்ட சங்கரராமனும் அவரது தந்தையாரும் ஜயேந்திரருக்கு முந்தியிருந்த பீடாதிபதி சந்திரசேகரேந்திரரிடம் மிகவும் பக்தியோடு இருந்தவர்கள். சங்கரராமன் குழந்தைப் பருவம் முதல் காஞ்சி மடத்துடன் தொடர்புடையவர் அங்கு நடக்கும் விவகாரங்களை அறிந்தவர். ஜயேந்திரரின் நிர்வாகம் பற்றி அவருக்கு கடுமையான அதிருப்தி இருந்தது. இவற்றை கடிதங்கள் மூலம் ஜயேந்திரருக்கு தெரிவித்து வந்தார் அத்தகைய கடிதங்கள் இரண்டை அப்படியே புகைப்படப் பிரதிகளாக “நக்கிரன்” (20.11.2004) ஏடு வெளியிட்டுள்ளது. முதல் கடிதம் 16.7.2004ல் எழுதப்பட்டது. அது கூறியது-

“ஜம்புகேஸ்வரம் சோமசேகர கனபாடிகள் என்பவர் தங்களுடையவும் தங்கள் நியமன வாரிசினுடையவும் ஸ்திரீகள் தொடர்பான ரகசியங்களை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஸ்ரீமதம் சிஷ்யர்கள் மத்தியில் பகிரங்கக் கடிதம் மூலம் அம்பலப்படுத்தி வந்துள்ளார்கள்... ஸ்திரீ தொடர்பான விவகாரங்களில் தங்களுக்கு தொடர்புண்டு எனக் கருதி தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறைச் சட்டம் 59 விதி G.H. வழக்கு தொடர்ந்து தங்களைப் பதவி நீக்கம் செய்ய முயற்சி மேற்கொள்வேன் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

“சோமசேகர கனபாடிகள்” என்ற பெயரில் இதற்கு முன்பும் கடிதங்கள் அனுப்பியது சங்கரராமன்தான். இங்கே முக்கியமான விஷயம் சகலத்தையும் துறந்த சந்தியாசிகள் எனப்பட்ட ஜயேந்திரர் மற்றும் அவரது நியமன வாரிசான விஜயேந்திரர் ஆகிய இருவர் மீதும் பெண்கள் குறித்து எழுப்பப்பட்டுள்ள குற்றச் சாட்டு. அதன் காரணமாய் ஜயேந்திரரின் பதவியைப் பறிக்க முயற்சி செய்யப்போவதாக விடுத்துள்ள மிரட்டல்.

இதற்குப் பின்னர் 30.8.2004 அன்று “இறுதி அறிவிப்பு” என்று தலைப்பிட்டு ஜயேந்திரருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார் சங்கரராமன். இதுவே இறுதிக் கடிதம். காரணம், 3.9.2004 அன்று அவருக்கு இறுதி முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதாவது, இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்ட நான்கே நாட்களில் அவர் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்! அந்த “இறுதி அறிவிப்பு” கடிதம் இவ்வாறு பேசியது:

“ஸ்தாபனத்தைக் காக்க நான் முடிவெடுத்து விட்டேன். சோமசேகரர் எழுதியுள்ள கடிதங்களில் இளையாற்றாங்குடி.. விஜய 90

வாடா, பம்பாய். திருப்பதி மற்றும் காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் தாங்கள் நடத்திய ஆஸ்ரம தர்ம விரோத செயல்பாடுகள் மற்றும் தங்கள் அந்தேவாளியின் அக்ரம தர்மத்திற்கு விரோதமான செயல்பாடுகள். அவர் நடத்திவரும் மகளிர் விடுதியில் நடைபெற்ற துர்மரணம் போன்ற அசம்பாவிதங்கள். அவர் தமிழி ரகுவும் ஸ்தானீகரின் குடும்பத்தினரும் இணைந்து செய்துவரும் அட்டுழி யங்கள் ஆகியவற்றை வெளிக் கொண்டுவந்து, தேவைப்பட்டால் நீதிமன்றம் மூலம் தங்களையும் தங்கள் வாரிசுகளையும் தகுதி இழக்கச் செய்யத் தேவையான நடவடிக்கையை விரைவில் மேற் கொள்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

மீண்டும் மடாதிபதிகளின் பதவி பறிப்பு பற்றி மிரட்டி யிருக்கிறார் சங்கரராமன் “கொலைக்கான ஆதார நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற ஆவணங்கள்” என்று முதல்வர் கூறி யிருப்பது இந்தக் கடிதங்களே என்பதில் சந்தேகமில்லை. விசித்திரம் என்னவென்றால் இப்படிக் கடிதங்கள் வந்ததை ஜயேந்திரரும் மறுக்கவில்லை. சங்கரராமன் கொலை தொடர்பாக ஜயேந்திரரையே பேட்டி கண்டு வெளியிட்டது “நக்கிரன்” (25.9.2004). பேட்டியில் ஜயேந்திரர் சர்வ சாதாரணமாகக் குறிப்பிட்டார்:

“என் கால் நகத்தில் வலித்தால்கூட அழக்கூடிய பக்தர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள் இவ்வளவு தொல்லை கொடுத்த சங்கரராமனைக் கூப்பிட்டுப் பேசினால் திருந்துற பிறவியில்லை. எனக்குத் தொடர்ந்து வேதனை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். ஒருமுறை மகா பெரியவாளின் சமாதி உள்ள பிருந்தாவனத்திற்கு வரும்போதுகூட தகராறு செய்தான். சங்கரராமன் செய்த இம்சையைப் பொறுக்க முடியாத எனது பக்தர்கள்கூட சங்கரராமனின் முடிவுக்கு காரணமாக இருக்கலாம். அதற்கு நான் எப்படிப் பொறுப்பேற்க முடியும்?”

உலகத்தை எல்லாம் தனது தவ வலிமையாலும், ஆன்ம பலத்தாலும் காத்து நிற்கிறவர் என்று இவரின் துதிபாடிகளால் புகழப்படுகிறவர். “லோக குரு” என்று நாமகரணம் செய்யப்படுகிறவர் சங்கரராமனின் உயிரவதை பற்றி சிறிதும் சஞ்சலமின்றிப் பேசியிருக்கிறார் ஆக, ஒன்று உறுதியாகிறது. இவரின் வாக்கு மூலமே அதை உறுதி செய்கிறது. காஞ்சி மடம் பற்றி சங்கரராமன் எழுதி வந்த கடிதங்களும், செய்து வந்த பிரச்சாரமுமே அவரின் உயிரைக் காவு கொண்டிருக்கிறது. உலகம் முழுக்க மாயை என்று கருணா

அத்வைதம் பேசுகிறவர்களுக்கு தங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்களை மட்டும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்திருக்கிறது. அத்தகைய பக்தர்களையே இவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். கொலையும் செய்வாள் பத்தினி என்பது பொய்மொழி. கொலையும் செய்வார்கள் பக்தர்கள் என்பதே மெய்மொழி. கோட்சே துவங்கி இன்றுவரை இதுதான் உண்மையிலும் உண்மையாக உள்ளது.

சங்கரராமன் தனது கஸ்ட்சிக் கடிதத்தில் “அவர் தம்பி ரகு” என்று கூறியிருக்கிறார் அல்லவா, அவர் யார் என்றால் இளைய சங்கராச்சாரியர் விஜயேந்திரரின் கூடப்பிறந்த தம்பி. இந்தத் தம்பி காஞ்சி மடத்திலேயே இருக்கிறார். சந்தியாசம் என்றால் புதுப் பிறவி என்றும், பூர்வாசிரமத் தொடர்புகளை எல்லாம் விட டொழித்து விடுவார்கள் என்றும் பாமர இந்துக்கள் நம்பி வருகிறார்கள். இங்கோ கூடப்பிறந்த தம்பி மடத்திலும் கூடவே இருக்கிறார். இவரைப் பற்றி “நக்கிரன்” அதே பேட்டியில் கேட்க ஆயேந்திரர் சொன்னார்-

“ரகு மீது பெண் விஷயம் உட்பட ஏகப்பட்ட புகார்கள் உள்ளது. ஆனா, அவன் கொலை செய்வான் என நான் நம்பவில்லை. இருந்தாலும் ரகு மீது நடவடிக்கை எடுப்பேன்”

இது மிக மிக விந்தையானது. சந்தியாசிகள் இருக்கும் காஞ்சி மடத்தில் பெண் விஷயம் உள்ளிட்ட ஏகப்பட்ட புகார்கள் உள்ள ஒரு பேரவழி இருக்கிறார் ஆனாலும். அவர் கொலை செய்ய மாட்டார் என்று இவர் சான்றிதழ் கொடுக்கிறார். அதேநேரத்தில் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்றும் உறுதி கொடுக்கிறார். சரி, நடவடிக்கை எடுத்தாரா என்றால் இல்லை!

அந்த ரகு இப்போதும் காஞ்சி மடத்தில் இருக்கிறார். ஆயேந்திரர் கைதுக்குப் பிறகு விஜயேந்திரர் ஆந்திராவிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்கிறார் அந்தச் “சந்திப்பின்போது ரகுவும் இருந்தார்” என்கிறது “ஜனியர் விகடன்” (21.11.04) ஏடு! அண்மையில் முதல்வர் ஜெயலலிதா இருசங்கராச்சாரியார்களையும் சந்தித்த போது அங்கே “கையில் தாம்பாளத்துடன் ரகு” இருந்த புகைப்படத்தை அதே ஏடு வெளி யிட்டுள்ளது! மடத்தில் முக்கியஸ்தராகவே ரகு தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறார்! அவர் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் ஆயேந்திரர் எடுக்கவில்லை! ஏன்.... ஏன்...? என்ன காரணம்? சந்தியாசிகள் இருக்கும் மடத்தில் பெண்கள் பற்றிய புகார்களில் சம்பந்தப்பட்ட

ஒருவர் எப்படி தொடர்ந்து முக்கியஸ்தராக இருக்க முடிகிறது? சங்கரராமன் எழுப்பிய குற்றச்சாட்டுகள் வெறும் கற்பனை என்று சொல்ல முடியுமா? ஜயேந்திரர் ரகு மீது நடவடிக்கை எடுக்காதது இந்தக் கேள்விகளை விஸ்வரூபம் எடுக்க வைக்கின்றன.

முதல்வர் ஜெயலலிதா சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கை கொலை வழக்குத் தொடர்பாக ஜயேந்திரரை நோக்கி சட்டு விரலை நீட்டுகிறது. அவருடைய கைதுக்கான காரணங்களை இவ்வாறு வரிசையாக அடுக்குகிறது:

“அவர்களிடம் (கைது செய்யப்பட்டவர்களிடம்) நடத்தப்பட்ட நேரடி விசாரணை, அவர்கள் தந்த வாக்குமூலங்கள் மற்றும் அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட பல்வேறு பொருட்கள் மூலம் 1. சங்கரராமன் கொடுரோமாகக் கொல்லப்பட்டிலும் 2. இவ்வாறு கொலை செய்ததற்குக் கூலியாக காஞ்சி மடத்தின் வங்கிக் கணக்கி லிருந்து பெருந்தொகை கை மாறியதிலும் 3. வழக்கின் போக்கை திசைதிருப்பும் தந்திரமாக குற்றம் செய்ததாகப் பொய்யாக ஒப்புதல் அளித்து ஜந்து போலி நபர்கள் சரண் அடைந்ததிலும் 4.கொலைக் கூட்டாளிகளுடன் தொலைபேசி மூலம் உரையாடியதிலும் காஞ்சி சங்கரமடத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளுக்கு உள்ள தொடர்பு பற்றி திடுக்கிடும் உறுதியான தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றன.”

இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் தரவேண்டியது ஜயேந்திரர் தரப்பு என்றால், அதன் உண்மைத் தன்மை பற்றி ஆராய்ந்து தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டியது நீதிமன்றத்தின் பொறுப்பு. இதற் கிடையில் சட்டம் தன் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். சட்டத்திற்கு வருணாசிரமம் கிடையாது என்பது துல்லியமாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பு இது.

காஞ்சி சங்கரமடத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த ஒரு விவகாரத் தில் மட்டுமல்ல கடந்த காலத்திலும் கிரிமினல் மேகங்கள் கவிந்து வந்துள்ளன அதன் முன்னாள் பக்தர் ஒருவரும் கொடுரோமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளார் இது பற்றியும் முதல்வர் ஜெயலலிதா சமர்ப்பித்த அறிக்கை கூறுகிறது:-

“ராதாகிருஷ்ணன் முன்னர் காஞ்சி சங்கரமடத்தின் பக்தராக இருந்தவர் ஆவார். 20.9.2002 அன்று இவர் வீட்டில் இருந்தபோது அங்கு வைத்தே 2 மர்ம நபர்கள் அவர் மீது கொலை வெறித் தாக்குதல் நடத்தினர் இந்தத் தாக்குதலின்போது அவரின் மனைவியும் பணியாளரும்கூட கடுமையாகக் காயமுற்றனர். இந்த அளவை

வழக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணையில் சோமசேகர கனபாடிகள் என்ற பெயரில் தனக்கு எதிராகக் கடுமையாகக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறி மொட்டைடைக் கடிதங்கள் அனுப்பப் படுவதற்கு ராதாகிருஷ்ணன்தான் காரணம் என்று ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் சந்தேகப்பட்டது புலனாகியது. மேலும் ராதா கிருஷ்ணனை ஒழித்துக்கட்ட ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் தன்னுடைய கையாட்களோடும், கூட்டாளிகளோடும் சதி செய்தார் என்பதும் புலனாகியது. இந்த வழக்கும் சங்கரராமன் கொலை வழக்கு போன்றதே என்பதால் அதே (போலீஸ்) குழுவால் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது”

இதிலே சுவையான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த ராதா கிருஷ்ணன் பற்றியும் அதே “நக்கிரன்” பேட்டியில் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார் ஜயேந்திரர். நுணலும் தன் வாயால் கெடும் என்பதற்கு உதாரணம் தேடி நீங்கள் அலைய வேண்டாம். இதைப் பாடியுங்கள்:

“சோமசேகர கனபாடிகள் பெயரிலேயே சங்கரராமன்தான் கடிதம் எழுதினான் என்று நக்கிரன்லேயே எழுதியிருக்கேளே... சங்கரராமன் மட்டுமல்ல ராதாகிருஷ்ணனும் இது போலக் கடிதம் எழுதினான் நக்கிரன்ல எழுதினபடி ராதாகிருஷ்ணன் டாக்டரெல்லாம் இல்லை. இவன் சாதா கிருஷ்ணன்தான் சங்கர மடத்தின் பவித்ரம் தெரியாதவன் சொல்ற குற்றச்சாட்டு அது. எங்கேயோ எவனோ தாக்கப்படுறதுக்கு. கொலை செய்யப்படுறதுக் கெல்லாம் சங்கர மடம் எப்படி பொறுப்பாக முடியும்?”

எல்லாம் ஏக வசனம்தான். சகலரும் ஜயேந்திரருக்கு ‘அவன், இவன்’ தான். ராதா கிருஷ்ணன் மீது இவருக்கு எவ்வளவு கோபம் இருக்கிறது என்பதை இந்தப் பேட்டி தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. நேற்றுவரைத் தனது மடத்தின் பக்தர்களாக இருந்தவர்களை “எங்கேயோ எவனோ” என்று இவர் விளிப்பதிலி ருந்தே இவரின் ஆங்காரம் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. அன்பையும், சாந்தத்தையும், மன்னிக்கும் குணத்தையும் மக்களிடையே விதைக்க வேண்டிய ஒரு சந்நியாசி வெறுப்பையும், கோபத்தையும், மாச்சரியத்தையும் காட்டியிருப்பது காவிக் கோலத்தையே களங்கப் படுத்தியின்னது.

இவரின் கைது விவகாரத்தில் இந்து மதம் எந்த வகையிலும் சம்பந்தப்படவில்லை. அந்த மதத்திற்கு களங்கம் விளைவிக்கப் பட்டுள்ளது என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரம் கூறுவது திசை

திருப்பும் தந்திரமாகும். இந்து மதத்திற்கு ஏதேனும் களங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது இவரைக் கைது செய்ததால் வந்தது அல்ல. கைது செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஜயேந்திரர் நடந்து கொண்டதால் வந்தது. அதற்காக இவர் மக்கள் மன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட வேண்டுமேயொழிய எந்த விதத்திலும் சட்டம் தன்கடமையைச் செய்வதில் தளர்ச்சியோ, தள்ளாட்டமோ கூடாது. கொலை செய்யப்பட்டவரும் ஒரு வைதீக இந்துவே என்பதை ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரம் வசதியாக மறந்துபோனதையும் நோக்க வேண்டும்.

ஜயேந்திரருக்காக ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரம் மட்டுமே வரிந்து கட்டிக் கொண்டு களத்தில் நிற்கிறது. இதிலிருந்தே இவர் அவர்களின் குருவே தவிர பாமர இந்துக்களின் குரு அல்ல என்பது மீண்டும் நிச்சயமாகியுள்ளது.

நீதியை நிலைநாட்டத்தான் முதல்வர் ஜெயலவிதா, ஜெயேந்திரர் விஷயத்தில் இப்படி உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறாரா அல்லது இந்த இருவருக்கும் இடையில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பஸிப்போர் காரணமாக அவர் துணிந்து விட்டாரா என்று கேட்கலாம். இருக்கலாம். நாடாளுமன்றத்தில் அ.தி.மு.க.வுக்கு இடைத்த படு தோல்வியைத் தொடர்ந்து ஜெயேந்திரரின் தூண்டுதலின் பேரில் முஸ்லீம்களையும் தலித்துகளையும் ஒடுக்கி வைக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட - மதமாற்றத் தடைச்சட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. இதன் காரணமாய் முதல்வருக்கும் ஜெயேந்திரருக்கும் இடையே பனிப்போர் தொடங்கியிருக்கலாம்.

“டைம்ஸ் ஆப் இண்டியா” (14.11.2004) கணக்கின்படி காஞ்சி சங்கரமடத்திற்கு ஜயாயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேலான சொத்து இருக்கிறதாம். பிராமணியத்தைக் கட்டிக்காகவும் வளர்த்துதீருக் கவும் இந்தப் பெரும் சொத்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. சந்தியாசிகள் மடத்தில் சொத்து சேருவது என்பது விந்தையான சுய முரணா கும். சொத்து சேருகிற இடங்களில் வரக்கூடிய அதிகாரப் போட்டி இங்கும் வந்திருக்கலாம். அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் முதல் வர் முயன்றிருக்கலாம். “யார் பெரியவாள்? மடத்துக்குள் மொகா மோதல்?” - என்று “ஜமனியர் விகடன்” (21.11.04) ஏடே எழுதுகிறது.

அனைத்திற்கும் மேலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியைத் துவக்க ஜயேந்திரர் முயன்றதாகவும், இதற்காக சென்னையில் உள்ள “தமிழ்நாடு ஹாஸ்பிட்டல்ஸெ” கடந்த ஆண்டு வாங்கியதாகவும் “டைமஸ் ஆப் இண்டியா” ஏடு கூறுகிறது. இது விவகாரமாக அமைகிறது.

இவருக்கும் முதல்வர் ஜெயலலிதாவுக்கும் இடையே பிரச்சனை எழுந்து விட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இருக்கலாம்.

இருக்கட்டுமே. பெரிய இடத்து விவகாரங்கள் எப்போதும் இத்தகைய மோதல்கள் மூலமாகவே வெளிவரும். அரசியல் அதிகாரமும் மத அதிகாரமும் மோதியிருக்கின்றன. இது ஜெயேந்திரர் மீதான குற்றச்சாட்டுக்களைப் பொய்யாக்கிவிடாது. மாறாக, நெருப்பில்லாமல் புகையாது எனும் சொல்வடையையே நினைவுட்டுகிறது.

புகை கிளம்பி விட்டது. நெருப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்று தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டியது நீதிமன்றத்தின் பாடு. அதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அரசின் - அதன் காவல்துறையின் - பொறுப்பு. வெள்ளை வேட்டி கட்டியவருக்கு ஒரு நீதி, காவி வேட்டி கட்டியவருக்கு ஒரு நீதி என்று நமது அரசியல் சாசனம் கூறவில்லை. அப்படி வேறுபாடு காட்டவேண்டும் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரம் கூறுவது அவர்களின் வர்ணாஸ்ரமச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகும். அதற்குத் தமிழக அரசு பணிந்திடாது என்று நம்புவோமாக.

இறுதியாக ஒன்று. ஜெயேந்திரர் கைது பற்றி எழுதும் போது பல தினசரி பத்திரிகைகளும் “2,500 ஆண்டுகாலப் பழமைமிக்க காஞ்சி காமகோடி மடம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளன. அந்த மடம் கிளப்பி விட்டுள்ள இந்தக் கற்பனைக் கதை எவ்வளவு தூரம் செல்லுபடியாகி விட்டது என்பதை அறிய வேதனையாகவும் வருத்தமாகவும் உள்ளது. ஒரு பொய்மையை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் பகுத்தறிவுகூடப் பட்டுப்போகும் போலும்.

- திக்கதிர் (19. 20 நவ. 2004)

6. ஜெயந்திரர் கைதுக்கு முன் சங்கரராமன் குடும்பத்தார் பேட்டு

2004 செப்டம்பர் 10-ந் தேதியன்று சங்கரராமன் வீட்டிற்கு சென்றோம். அவரை பறிகொடுத்த சோகத்திலிருந்து குடும்பத்தினர் இன்னும் மீளவில்லை. வீட்டு வாசலில் நின்றுகொண்டிருந்தார் சங்கரராமனின் வளர்ப்பு மகன் எனப்படும் ஜெகந்நாதன். முதலியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர் தனது குடும்பத்தாரோடு சங்கரராமன் வீட்டு மாடியில் வசித்து வருகிறார் காஞ்சி மடத்திற்கு எதிராகப் போட்ட வழக்குகளில் ஜெகந்நாதனையும் தன்னுடன் அந்த மனுக்களில் சேர்த்தே வைத்துள்ளார் சங்கரராமன். பயம் அப்பியிருந்த ஜெகந்நாதனை பேச வைக்க ரொம்பவும் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது. “போட்டோவுக்கு அனுமதிக்காமல் பேசத் தொடங்கினார்.

“வழக்கு போட்டதெல்லாம் உண்மைதான். சங்கரராமன் பெட்டிஷன் எழுதுறுதில் தெரியமானவர். ஆனா அடிதடின்னெல் லாம் போகமாட்டார். இப்படி வெட்டுப்பட்டு சாவார்னு நாங்க நினைச்சுக்கூட பார்க்கலை. அவரை இழந்துட்ட குடும்பத்து ஆட்கள் ரொம்பப் பயப்படுறாங்க. ஏதாவது சொல்லப்போய். சங்கரராமன் கதி எங்களுக்கும் ஆயிருமோன்னு பயமா இருக்கு. சங்கரமடம்தான் எங்களுக்கு விரோதின்னு தெரிஞ்சபிறகு நாங்க எங்கே போகமுடியும்? கோயில் வேலையே இனி எங்களுக்கு வேண்டாம்பகிற மன்றிலையிலே குடும்பத்தினர் இருக்காங்க. நாங்க உயிரோடு இருந்தால் போதும். சங்கரமடம் மேலே கேஸ் போடாமல் இருந்திருந்தால் சங்கரராமனுக்கு இந்த கதி ஏற்பட்டிருக்காது. பட்டப்பகவில் கோயில் ஊழியர் ஒருவர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டதை முதலமைச்சர் கண்டு கொள்ளவே யில்லை. இந்தக் கொல்லயை கண்டிச்சி எந்த ஸ்டேட்டமென்டும் கொடுக்கலை” என்றார் சோகத்துடன்.

ஜெகந்நாதனிடம் பேசிவிட்டு வீட்டினுள் சென்றோம். சங்கர ராமனின் மனைவி பத்மா அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளவேயில்லை.

“இந்த கோலத்திலே நான் என்னத்த பேசறது? எங்க குடும்பத்த நடுத்தெருவுக்கு கொண்டு வந்து விட்டுட்டா ஏதாவது தகவல் வேணும்னா அவாள்ட்ட கேட்டுக்குங்க” என்று மகன் ஆனந்தையும் மகள் உமாவையும் கைகாட்டினார். அவர்களும் சோகத்தில்தான் உறைந்திருந்தனர். குடும்ப நண்பரான கண்ணன் என்பவர்தான் பேச்சைத் தொடங்கினார்.

“சங்கரராமன் ஃபேமிலியோடு சங்கரமடத்துக்கு போயிருந் திருக்கா உள்ளே போனவரை கையைப்பிடிச்ச சில பேர் தரதரன்னு இழுத்துண்டு வந்து வெளியே விட்டிருக்கா இவ்வளவும் சங்கராச்சாரியார் கண் முன்னேதான் நடந்திருக்கு. தன்னோட ஃபேமிலிக்கு முன்னாடியே அவமானப் படுத்தப் பட்டதால் சங்கரராமன் படுகோபமா எங்க அண்ணாக்களை பார்க்க வந்தார். அவா வக்கிலா பிராக்மஸ் பண்ணிட்டிருக்கா. ‘சங்கரமடமன்றது பொது சொத்தாச்சோன்னோ. அங்கே நான் வரக்கூடாதுன்னு சொல்ல இவா யாரு? கேஸ் போட்டுட வேண்டியதுதான்’ னு சங்கரராமன் சொன்னா. அதுக்கு எங்க அண்ணாக்கள் இரண்டு பேரும் ‘அவா அடிச்சது சம்பந்தமா கம்பளைண்ட் கொடுங்கோ அது சம்பந்தமா கேஸ் போட்டுடலாம்’ னு சொன்னா அதே மாதிரி கம்பளைண்ட் கொடுத்தா. ஆனா. போலீஸ் சைடில் ஆக்ஷனே இல்லை. இவா எப்படி சங்கரராமன் கொலையை விசாரிப்பா? சி.பி.ஐ. என்கொயரிதான் சரிப்படும்” என்று கண்ணன் சொல்ல. உமா குறுக்கிட்டார்.

“எங்க பாட்டியோட திதின்றதால மடத்துக்கு அப்பா எங்களை அழைச்சின்டு போனார். அப்பதான் அவா அட்டாக் பண்ணினா. அப்பா கம்பளைண்ட் கொடுத்தார் எதுன்னாலும் தட்டிக் கேட்கிறது அவர் பழக்கம். தப்பு செய்றது அவருக்குப் பிடிக்காது. தானே தப்பு செய்தாலும் அம்மாகிட்டே ஒத்துண்டுவார் மடத்துக்கு எதிரா பண்ணின்டிருக்காருன்னு தெரியும். வேற எந்த மனுஷாரும் அவருக்கு விரோதி கிடையாது” என்றார்.

கண்ணன் தொடர்ந்தார். “சாமியார்னா சாமியார் வேலை பார்க்கல்லும். பாலிடிக்ஸ் பேசறது நன்னா இல்லை. முற்றும் துறந்தவா அதுக்கேத்த மாதிரி நடந்துக்கறச்சே எல்லோரும் மதிப்பான்னு சங்கரராமன் அடிக்கடி சொல்லின்டிருப்பார்” என்றார்.

கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்த பத்மாவைக் காட்டி நம்மிடம் பேசிய ஆனந்தும் உமாவும், “எங்கம்மாவுக்கு லோகம் எப்படிருக்குதுன்னு எதுவும் தெரியாது. அப்பாதான் அவளோட லோகம். எல்லா மனுஷானுக்கும் உதவுற மனசு அப்பாகிட்டே இருந்தது. பிச்சைக் கேட்டு வர்றவாளுக்குகூட இரண்டு ரூபாய்க்கு குறையாமல் கொடுப்பார் அதனால் அப்பாகிட்டே எல்லாரும் பழகுவாங்க. நாங்க பார்த்தவரை அப்பாவுக்கு எதிரின்னு இல்லை. சங்கர மடத்திற்கு எதிராகத்தான் கேஸ் நடத்தினார்” என்றவர் களின் கண்களில் கண்ணீர் கரை கட்டியிருந்தது. அது, மனதிலிருந்த பயத்தின் வெளிப்பாடாகத் தெரிந்தது.

மகா பெரியவரின் சிடரான் சங்கரராமனின் குடும்பம் விடும் கண்ணீர் நீதியை பெற்றுத் தருமா?

-நக்கிரன் 15.9.2004

7. சிறையில் ஜயேந்திரர்

வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.05 மணி.

காஞ்சி மடாதிபதி ஜயேந்திரரை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த காவல்துறையின் டெம்போ டிராவலர் வேலூர் சிறை வாசலில் வந்து நின்றது.

சில நிமிடப் பரபரப்பிற்குப் பிறகு வேனிலிருந்து இரங்கினார் ஜயேந்திரர் சால்வையை சரிசெய்தபடி 'தண்டத்தோடு' சிறைக்குள் நுழைந்தார் மடாதிபதியை உள்ளே அழைத்துச் சென்ற காவல்துறை டிஜிடி. ஜாங்கிட் அவரை சிறைக் கண்காணிப்பாளர் ராமச்சந்திரனின் அறையில் உட்கார வைத்தார் சிறைக் கண்காணிப்பாளரிடம் ஆவணங்கள் ஒப்படைக்கப்படுவதை இறுகிய முகத்தோடு பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தார் ஜயேந்திரர்.

ஜயேந்திரரின் கையிலிருந்த தண்டத்தை சுட்டிக்காட்டிய ஜெயில் அதிகாரி... “அந்த குச்சியை இங்கே வச்சிடுங்க சாமி. போகும் போது கொடுத்திடுமோம்” என்றார் தண்டத்தை கொடுத்த ஜயேந்திரர். “ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் கொடுக்கணும்னு கோர்ட்டில் கேட்டேன். அதை உங்களிடம் கேட்கச் சொன்னாங்க” என்றதும் “சாமி ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ்னா வாரத்தில் ரெண்டுநாள் கறியும். படுக்கிறதுக்கு கட்டிலும் கொடுப்போம். நீங்க கறியும் சாப்படமாட்டங்க. கட்டில்லேயும் படுக்க மாட்டங்க. அப்புறம் எதுக்கு சாமி ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ்” என்ற ஜெயில் அதிகாரி. ஜயேந்திரருக்கு இரண்டாம் வகுப்பு சிறை அறையைத் தயார் செய்தார்.

சிறைக்கு ஜயேந்திரரை அழைத்து வந்த போலீஸ் அதிகாரிகளில் ஒருவரான ஏ.டி.எஸ்.பி., லட்சமி வாரத்தில் 3 நாள் மடத்திற்கு வந்து செல்லும் அபிமானி. அவர். “இந்த ஜெயிலில் அல்-உம்மா தீவிரவாதிகள் இருக்காங்க. பார்த்துக்குங்க” என ஜயேந்திரரின் பாதுகாப்பு குறித்து ‘அக்கறை’யோடு சொல்ல... “சாமிக்கு தனி செல்தான். தூக்குத் தண்டனை கைதிகளை வைக்கும் பாதுகாப்பான செல்” என்றார் ஜெயில் அதிகாரி.

10 நிமிடத்திற்குப் பிறகு அங்கிருந்து தனி செல்லுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அடைக்கப்பட்டார்.

10.30 மணி.

ஐயேந்திரரின் செல்லுக்கு வந்தார் சிறைக் கண்காணிப்பாளர் ராமச்சந்திரன்

“குளிக்கிறீங்களா?” - கேட்டார்

நிமிர்ந்து பார்த்து தலையை அசைத்து “ஆமா” என்றார் ஐயேந்திரர்

பிடியில்லாத மூன்று வாளிகளில் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டது.

ஐயேந்திரர் குளித்தார் பிறகு. சிலநிமிடத் தியானம்.

தயிர்சாதம் வரவழைத்துச் சாப்பிட்டார் கை கழுவிய ஐயேந்திரர் நீண்ட நேரம் தீவிர சிந்தனையோடு தலைகுனிந்தபடி ஓய்வெடுத்தார்

சிறைக் கண்காணிப்பாளர் மீண்டும் வந்து எட்டிப்பார்த்த போது... “நான் நித்யபூஜை செய்யனும்... மனைக்கட்டை, சொம்பு, பூ எல்லாம் வேணும். வாங்கிக்கொடுங்கோ... முடியாட்டா எங்க வக்கிலிடம் சொல்லுங்கோ.. அவா வாங்கித்தருவா...” - கோரிக்கை விடுத்தார்

அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் அவர் கேட்ட பூஜைப் பொருட்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. பூஜை செய்தபின் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார் ஐயேந்திரர்

மாலை 3.30 மணி

இரண்டு பிளம்பர்களுடன் அந்த செல்லுக்குள் நுழைந்த சிறைக் கண்காணிப்பாளர் ராமச்சந்திரன்... “உங்க செல்லுக்கு வாட்டார் களைக்கூன் தரனும்.. இவங்க கொடுப்பாங்க.”

அரைமணி நேரத்தில் வாட்டார் களைக்கூன் வேலை முடிந்தது.

4.30 மணி

குழாய் நீரில் கால். கை. முகம் கழுவிக் கொண்ட ஐயேந்திரர் மீண்டும் மனைக் கட்டையில் அமர்ந்தபடி பூஜை செய்தார்.

5.15 மணி

விசிட்டர்களைப் பார்ப்பதற்காக சிறைக் கண்காணிப்பாளர் அதை

அறைக்கு அழைத்து வரப்பட்டார் ஜயேந்திரர்.

வேலூர் வக்கில் வரதராஜன், காஞ்சி வக்கில் தியாகராஜன். ஆடிட்டர் விஜயகுமார் இவர்கள்தான் கண்காணிப்பாளர் அறையில் காத்திருந்த விசிட்டர்கள்.

கோரட்.கேஸ், தனிபங்களா, ஜாமீன்.. என வக்கில்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த ஜயேந்திரர்.. “வெளில் மீடியாக்காரா நிப்பா... அவாட்ட சொல்லுங்கோ. இது பொய் வழக்கு. தமிழ்நாட்டை ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சிகளும் இதில் ஒன்னு சேர்ந்திருக்கா ஜோடிக்கப்பட்ட இந்த பொய் வழக்கை சட்டப்படி நீதிமன்றத்தில் சந்திப்போமலு நான் சொன்னதா சொல்லுங்கோ” மெல்லிய குரலில் வக்கில் தியாகராஜனிடம் சொன்னார் அதன்பிறகு காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோயில் காரியதரிசியும், சென்னை ரவிசங்கரின் மனைவி மைதிலியும் மற்றொரு பெண்மணியும் அந்த அறைக்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்களோடு சில நிமிடங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார் ஜயேந்திரர்.

கடைசியாக ஜயேந்திரரின் பர்சனல் டாக்டர் ராமச்சந்திரன் வந்தார் ஜயேந்திரருக்கு பி.பி. செக்கப் நடந்தது. கண்காணிப்பாளர் அனுமதியோடு சர்க்கரை வியாதிக்கான மாத்திரைகளை கொடுத்தார் டாக்டர். டாக்டர் உட்பட அனைவரும் ஜயேந்திரரிடம் விடை பெற்றனர்.

“சரி.. செல்லுக்கு போகலாம்” ஜயேந்திரரை தனது அறையிலிருந்து தனி செல்லுக்கு கூட்டிச் சென்றார் கண்காணிப்பாளர்.

ஜயேந்திரர் உள்ளே நுழைந்ததும் செல்லின் கதவு பூட்டப்பட்டது. வழக்கம் போல் வெறுந்தரையில் படுத்த ஜயேந்திரரை கொல்லப்பட்ட சங்கரராமன் தூங்கவிடாமல் செய்திருப்பார்.

- நக்கிரன் 17-11-2004

8. ஜியாந்தீரர் கைதுக்குப் பின் சங்கரராமன் குழுப்பத்தார் பேட்டி

இரண்டரை மாதங்களுக்குப் பிறகு நவம்பர் 12ந் தேதி காலையில்தான் சங்கரராமனின் குடும்பத்தில் ஓரளவு நிம்மதியையும் புன்னகையையும் காண முடிந்தது. “நக்கிரனுக்குத் தான் நன்றி சொல்லணும். கொலையின் பின்னணி என்ன என்பதை ஆரம்பத்திலிருந்தே உறுதியாக தெரிவித்தது நக்கிரன்தான்” என்ற சங்கரராமன் குடும்பத்திலிருந்து முதலில் நம்மிடம் பேசியவர் அவரது மகன் ஆனந்த் சர்மா “அப்பா கொலை செய்யப்பட்ட கொஞ்ச நாளிலேயே சங்கராச்சாரியார் தரப்பிலிருந்து வாத்தியர் என்பவர் தாது வந்தார் நீங்க இந்த வீட்டிலேயே இருக்கிங்களா. சென்னைக்கு குடிபோற்களானானு பெரியவா கேட்கச் சொன்னார் சென்னைக்கு குடிபோற்தா இருந்தா எல்லா செலவையும் ஏத்துக்குற்றா சொல்றா”னானு சொன்னார் எங்கப்பாவுக்கு மகா பெரியவா கொடுத்த இந்த வீட்டிலேதான் இருப்போம்னு உறுதியா இருக்கோம். வீட்டை விட்டு வெளியேறுவதா இல்லை. அதேபோல் அப்பா வேலை பார்த்த கோயிலிலேயே எனக்கும் ஒரு வேலை தருவதா தாது விட்டாங்க.

எனக்கு வயது குறைவா இருந்தாலும், விதிகளை அட்ஜஸ்ட் செய்துவேலை போட்டுத் தர்றதா சொன்னாங்க. அதையும் நான் நிராகரிச்சுட்டேன். இப்ப அப்பா கொலை வழக்கிலே ஜயேந்திரரை கைது பண்ணியிருக்காங்க. உரிய ஆதாரங்களை போலீஸ் கண்டுபிடிச்சு இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கும். இந்த கைது நடவடிக்கை நியாயமான விஷயம்” என்றார்.

சங்கரராமனின் மனைவி பத்மா நம்மிடம் “எங்காத்துக்காரர் தன்னோட வேலை சம்பந்தப்பட்ட எந்த விஷயத்தையும் என்னிடம் சொல்ல மாட்டார் அவர் காஞ்சி மடத்துக்கு போன போது அங்கிருந்தவா அவரைத் தாக்கினாங்க. இப்ப அவர் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கில் ஜயேந்திரரை போலீஸ் கைது பண்ணியிருக்கு. நியாயம் கிடைக்கணும்கிறதுக்காகத்தான்

எங்காத்துக்காரர் போராடினார்” என்றார்.

உண்மைக் குற்றவாளிகள் கைதாக வேண்டும் என இத்தனை நாளும் பிரார்த்தனை செய்து வந்தாராம் சங்கரராமனின் மகள் உமா. ஜயேந்திரர் கைது என்ற தகவல் தெரிந்ததிலிருந்து. தன் பிரார்த்தனை பலித்ததற்கு நேர்த்திக்கடனாக ஒருநாள் மொன் விரதம் கடைப்பிடித்ததால் நம்மிடம் உமா எதுவும் பேசவில்லை.

சங்கரராமனின் குடும்ப நண்பர் கண்ணன், “ஒரு பெரிய மடாதிபதியே கொலைகாரரா மாறியிருக்கிறார் இதுபோன்ற செயல்கள் ஆன்மீகத்திற்கு நல்லதல்ல. கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட இன்னும் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதும் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்குமென நம்புகிறேன்” என்றார்

-நக்கிரன் 17-11-2004

9. எழுத்தாளர் அனுராதா ரமணன் பேட்டி

ஐ யேந்திரர் பற்றிய செக்ஸ் விவகாரங்களும் இப்போது பூதாகரமாக எழ ஆரம்பிக்க.. பாரம்பரியம் மிக்க சங்கரமட பக்தர்கள் அவமானத்தில் கூனிக்குறுக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்

கடந்த நக்கிரன் இதழ் (நவ 24-27) ராங்கால் பகுதியில், சங்கர மடத்துடன் செக்ஸ் தொடர்பு வைத்திருந்தவர்களைப் பற்றி. காவல்துறை திவிரமாக விசாரிக்க ஆரம்பித்ததைக் குறிபிட்டதுடன் பிரபல பெண் எழுத்தாளரான அனுராதா ரமணன், எஸ்.பி.பிரேம்குமாரால் விசாரிக்கப்பட்ட அதிரடித் தகவல்லையும் ஸ்மெல் செய்து வெளியிட்டிருந்தோம்.

விசாரணையின் போது. அனுராதா ரமணன் ஐயேந்திரர் பற்றி என்னென்னவெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார் என நாம் மேலும் துருவியபோது... பகீர் ரகத் தகவல்களே கிடைத்தன

“ஐயேந்திரர் ஒரு பீடாதிபதியே இல்லை; பீடைக்கே அதிபதி. நானும் ஒரு பிராமணப் பெண்தான். இருந்தாலும் சொல்லேன்... அவரைக் கைது செய்த காட்சியை டிவியிலும் பத்திரிகையிலும் பார்த்ததுக்குப் பிறகுதான்.. இந்த வருட தீபாவளியை நானே என் கையால் பட்டாச் வெடிச்சி... ஏக சந்தோஷமாகக் கொண்டாடினேன்” என எடுத்த எடுப்பிலேயே தன் மன்றிலையை உண்ட்திய அனுராதா...

“என்னை ஐயேந்திரருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வச்சதே காங்கிரஸ் மாதர் சங்கப் பிரமுகரா இருந்த மைதிலி ராகவன்தான். யென் சங்க மீட்டிங்குகளுக்குப் போன சமயங்கள்லதான் இந்த மைதிலி ராகவன். சின்டிகேட் பாங்க் ஸ்டாப் சாரதா போன்றவங்க பரிச்சயமானாங்க. அந்த சமயம் ‘வளையோசை’ன்னு சொந்த பத்திரிகையைத் தொடங்கி நடத்தினதில் எனக்கு ஏகப்பட்ட கடன். அந்த சமயத்துலதான் மைதிலி ராகவன்.. சங்கரமடத்து சார்பா ஒரு பத்திரிகை தொடங்கும் ஜடியா இருக்கு. நீங்க பெரியவாளை வந்து பாருங்க. நானே அழைச்சிட்டுப் போறேன்னு கூப்பிட்டாங்க. எங்க குடும்பம் சங்கராச்சாரியார்களை தெய்வமா பாக்குற குடும்பம். அதனால். எங்கப்பாவே என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து அனுமதி

மைதிலியோட சங்கரமடத்துக்கு அனுப்பி வைச்சார். இது 92-ல் நடந்த சம்பவம்” என ஜயேந்திரரை பரிச்சயப்படுத்திக் கொண்டதை விவரித்திருக்கிறார்.

“முதல் நான்குநாள் பத்திரிகை சம்பந்தமா நான் சொல்ற ஜியாவையெல்லாம் கேட்டார் ஜயேந்திரர். நாங்க பெரும்பாலும் பக்தர்கள் அவரை சந்திச்சி. ஆசி வாங்கிட்டுப் போன பிறகுதான் மதியம் மூன்று நாலு மணி அளவில் ஜயேந்திரர் அறைக்குள் அழைக்கப்படுவோம். அப்ப... காணிக்கையா வந்த கரன்ஸிகளை என்னும் வேத பாடசாலைப் பிள்ளைகளை வெளில் அனுப்பிடுவார் ஜயேந்திரர்

ஜந்தாம் நாள்தான் எனக்கு பலத்த ஷாக். அவர் அறைக்குள் நுழைஞ்சப்ப அவர் ட்ரசே இல்லாம். முழு நிர்வாணமா இருந்தார் அதற்குள் மைதிலி. கதவை உட்பக்கம் தாழ்போட.. ஒடிவந்து என்னை பலவந்தப்படுத்த ஆரம்பிச்சார். நான் உதறி விட்டுட்டு சத்தம் போட்டேன். அப்ப ஜயேந்திரர் மைதிலியைப் பார்த்து.. இவக்கிட்டேயும் விஷயத்தைச் சொல்லித்தானே சூட்டிட்டு வந்தேன்னு கேட்டார் மைதிலி இல்லைன்னு தலையசைக்க.. மைதிலியை ஜயேந்திரர் திட்டினார்

மைதிலியோ ‘இது. உனக்கு கிடைக்கிற பாக்கியம்’னு சொன்னாள் நான் திமிறினேன் உடனே ஜயேந்திரர் என கண்ணென்றிரலயே அந்த மைதிலியோட உறவு வச்சிக்கிட்டார் ஜயேந்திரரின் முகமுடியை கிழிக்க முயற்சி செஞ்சேன் தொடர்ந்து பல தரப்பிலிருந்தும் மிரட்டல் வந்திச்சு” என ஜயேந்திரர் மீது திகிர் பகிர் புகார்களை சொன்ன அனுராதா ரமணன்... இன்னும் சில சிக்ரெட் அனுகுண்டுகளையும் காவல்துறையிடம் வெடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

“ஜயேந்திரர் தந்த ஷாக்கால் மனமும் உடலும் பாதிக்கப் பட்டேன். மறுநாளே மைதிலியும் அவங்க அம்மாவும் கணவரும் வீடு தேடி வந்து என்னைத் தாக்கினாங்க. உடனே எழுத்தாளரா இருக்கும் என் காவல்துறை தோழியான அதிகாரிகிட்ட புகார் செஞ்சேன்... அப்ப அங்கேயே மயங்கி விழுந்துட்டேன். என் இடதுபக்க கால் பெராவிடிக் அட்டாக்கால் செயலிழுந்து போச்ச. இதிலிருந்து மீளவே ஒரு வருஷம் ஆச்சு. அதுக்குப் பிறகும் டாரச்சர்களைக் கொடுத்தார் ஜயேந்திரர்” என்றிருக்கிறார்

அதுபற்றியும் நாம் விசாரித்த போது... “தாம்பரம் பாபுங்கிற ஒரு பிம்ப இருக்கான். ஒருதரம் அந்த பாபு மூலம். ஜயேந்திரர் ஒரு

கடிதம் எழுதி அனுப்பினார் அதில் ‘மகாபலிபுரம் ரோட்டல்... ஜே.எஸ்.ஆர். ரியல் எஸ்டேட் ஒனர் ஜே.எஸ்.ராஜாவுக்கு சொந்தமான பங்களாவில் தங்கியிருக்கேன். சுகருக்கு ட்ரீட்மெண்ட் எடுக்கவும், பல் பிடுங்கவும் தான் இங்க வந்திருக்கேன் இந்த பங்களாவுக்கு இப்பவே வா உன்னைப் பார்க்கணும்’னு எழுதியிருந்தார். யார் கூடவாவது போய் நாக்கப் பிடுங்கறாப்பல 4 கேள்வி கேக்கலாம்னு நினைச்சேன். ஆனா உயிர் பயத்தால் போகலை” என்றிருக்கிறார்.

“உயிர் பயம் ஏன்?” என அதிகாரிகள் கேட்க... “ஒரு தடவை 20 வயசுப் பெண்கிட்ட ரொம்ப பலாத்காரமா நடத்திருக்கார் ஜயேந்திரர் அவர் பிடியில் இருந்து தப்பி, தெருவுக்கு ஒடிவந்துட்டா அந்தப் பொண்ணு. உடனே... நிறைய சொத்து பத்து ஆஸ்பத்திரின்னு உடைய ஒரு தொழிலதிபருக்கு போன் போட்டு ஜயேந்திரர் விஷயத்தை சொல்ல.. தொழிலதிபரின் ஆளுங்க ஏழேட்டு லாரியில் வந்து, லாரியை ஏத்தியே கொன்னுட்டாங்களாம். அந்த தொழிலதிபர் இப்ப உயிரோட் இல்லை. இதுமாதிரி ஏதாவது ஆபத்து வரும்னு பயந்துதான் போகல்.

இதேபோல்... பெரியவா கும்பாபிஷேக கேஸ்ட்டைக் கொடுத்து பார்க்கச் சொன்னார்னு ஒரு தடவை 3 வீடியோ கேச்ட்டோட் பாடு வந்தான் அவனை அனுப்பிவிட்டு போட்டுப் பார்த்த நான் ஷாக் ஆயிட்டேன் காரணம்... முனுமே புளு ஃபிலிம் கேச்ட்” என்றெல்லாம் அதிரடி வாக்குமூலத்தை ஜயேந்திரருக்கு எதிராக தந்திருக்கிறாராம் அனுராதா ரமணன் இவற்றையெல்லாம் கேட்டு தலை கிறுகிறுத்துப்போன நாம்... அனுராதாவை ஜயேந்திரருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாகச் சொல்லப்படும் மைதிலி ராகவன் பற்றி விசாரிக்க ஆரம்பித்தோம்.

மைதிலியின் அப்பா, ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், இவரது கணவருக்கு டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் உத்தியோகம். காங்கிரஸ் மகளிரணியில் பிரபலமாக இருந்த இவருக்கு முன்னாள் ஜனாதிபதி வெங்கட்ராமன், மறைந்த மூப்பளார் போன்றவர் களுடன் நெருக்கம் இருந்தது. இவர்கள் மூலமே சங்கரமடத் தொடர்பும் மைதிலிக்குக் கிட்டியிருக்கிறது.

“இந்திராகாந்தி, ராஜீவ்காந்தி மாதிரியான பெருந்தலைவர்கள் சங்கரமடம் போகும் போது மைதிலியும் அவர்களுடன் இருப்பார். சங்கரமடத்தில் அவருக்கு ஏக செல்வாக்கு இருந்தது. டி.வி.எஸ் நிறுவனம் மூலமே முகப்பேரில் இந்த மைதிலிக்கு ஜயேந்திரர் ஒரு அனுமதி

பிளாட் வாங்கித் தந்திருக்கிறாராம்” என்றார்கள் சில கதர் சட்டைக்காரர்கள் இப்போது மைதிலி அதிமுக ஜோதியில் ஜக்கியமாகியிருக்கிறாராம்.

கடந்த 2 வருடமாக வாதநோயால் பாதிக்கப்பட்டு மைதிலி ராகவன் தன் வீட்டிலேயே முடங்கிக் கிடக்கிறார் என்றும் தகவல்கள் கிடைத்தது. இதைத்தொடர்ந்து, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரரதி கோயில் தெற்குமாடவீதியில் இருக்கும் அவரது பிளாட்டை கண்டுபிடித்து நாம் ஆஜரானோம். ஜெ. முன்னிலையில் அவர் அதிமுகவில் ஜக்கியமாகிற புகைப்படம் பெரிய அளவில் வீட்டுச்சவரில். படுக்கையில் மைதிலியை அவர் கணவர், எழுந்து உட்கார வைக்க.. வந்த விபரத்தை சொன்னோம்.

“கடன் தொல்லையில் இருந்த அனுராதாதான் ஜயேந்திரர் கிட்ட அழைச்சிட்டுப் போகச் சொல்லி வற்புறுத்தினாள். அவள் பொய்க்காரி, ஏமாற்றுக்காரி” என ஆரம்பித்து அனுராதா ரமணன் மேல் ஏகப்பட்ட புகார்களை அடுக்கியவர்...

“நான் ஜயங்கார் பேமிலி. எனக்கு குரு அகோபிலமட ஜீயர்தான். இந்த சங்கராச்சாரியார் என் குரு இல்லை. 10 வருஷத்துக்கு முன்பே என் சங்கரமட நட்பு விட்டுப்போகச். எங்க முதல்வரம்மா சங்கராச்சாரிய கைது பண்ணினது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். ஏன்னா... அவர் கேரக்டர் மோசம்” என்றார்.

அனுராதா ரமணன் பற்றி மைதிலி ராகவன், நம்முன் வைத்த புகார்களின் அடிப்படையிலும் அனுராதா முன் நாம் கேள்விகளை வைத்தோம். அந்த உரையாடல்களிலிருந்து...

“உங்க கார், பிளாட் எல்லாத்தையும் அடகு வச்சிட்டு கஷ்ட நிலையில் இருந்தப்ப. நீங்களாதான் சிண்டிகேட் பாங்க் சாரதா சிபாரிசுடன் ஜயேந்திரரைப் பார்க்கணும்னு அடம்பிடிச்சிங் களாமே?”

“வளையோசென்னு பத்திரிகை நடத்தி நஷ்டப்பட்டதும் கஷ்டப்பட்டதும் உண்மை. பேங்க் அடமானத்தில் இருந்த பிளாட்டை மீட்டு விற்றுதான் என் பிள்ளைகளை கரையேத்தி யிருக்கேன். அதேபோல அடமானக் கார் என் நன்பருடையது. அதுக்கு ட்யூ கட்ட வேண்டியிருந்தது. அந்தக் காரை நான் யூஸ் செஞ்சுக்கிட்டேன். மத்தபடி ஜயேந்திரரை சந்திக்க நானா துடிக்கலை. மடத்திலிருந்து ‘அம்மா’ என்கிற பெயரில் பத்திரிகை தொடங்கணும்னு அழைச்சதாலதான் போனேன். ஜயேந்திரரின்

முகமூடியை என் பேனா முனையால் கிழிக்க முயற்சி சென்றுகொள். தினமலர்லகூட் ‘அந்தரங்கம்’னு ஒரு தொடரை ஆரம்பிச்சேன். ஜயேந்திரர் தன் செல்வாக்கால் அதை நிறுத்தி வச்சுட்டார். எனக்கும் தொடர் மிரட்டல்”

“எப்படி?”

“எனக்கு உயிர்பயம் வர்ற அளவுக்கு பலவிதத்திலும் மிரட்டல். வெளியூர் போறதுண்ணாகூட ஏதாவது ஒரு தேதியைச் சொல்லிட்டு வேறொரு தேதியில்தான் போவேன். விடுதிகள்ல தங்குறப்பவும் என் பேர்ல பதிவாகும் அறையில் தங்கமாட்டேன்.”

“நீங்கள் ஜயேந்திரரை பிளாக்மெயில் செய்தீர்களாமே?”

“ஆமாம். ஆனால் என்ன பிளாக்மெயிலங்கிறதை முழுமையாக கேளுங்க. நான் ஜயேந்திரர் பற்றி வெளியில் சொல்லி. அசிங்கப்படுத்திடுவேன்னு ரொம்ப பயந்து போயிருந்த ஜயேந்திரர் என் போன்ல வந்து. ‘என் புத்தி கொஞ்சம் பிசகிட்சி. மன்னிச்சிக்கோ இந்திரன் கெட்டதும் பெண்ணாலே. சந்திரன் கெட்டதும் பெண்ணால். இந்த ஜயேந்திரர் கெட்டதும் பெண்ணாலே’ன்னு உருக்காம் சொன்னார்.

அதோட தாம்பரம் பாடுகிட்ட ஒரு மன்னிப்பு கடிதம். தன் கைப்பட எழுதி அனுப்பிய ஜயேந்திரர். அந்தக் கடிதத்தை என்னிடம் காட்டிட்டு எடுத்துட்டு வரச்சொல்லிட்டார் இதையெல்லாம் பார்த்து மனுஷன் திருந்திட்டாரோன்னு நினைச்சேன். அதோட நிற்காம... சென்னையில் ஒரு விசேஷத்துவ தங்கியிருந்த அவர் எங்கிட்ட நேரல் மன்னிப்பு கேட்கணும்னு சொல்லியனுப்பியிருந்தார். அதனால் உரிய துணையோட அங்க போனேன்

அப்ப ஜயேந்திரர் என் போதாத நேரம் புத்தி பிசகிடுச்சி. மன்னிச்சிடு. ஒங்கிட்ட அப்படி நடந்துக்கிட்டதுக்கு பிராயசித்தம் பண்ண விரும்புறேன்னாரு. அட பரவாயில்லயேன்னு நினைச்ச நான்... உங்களால நேரடியா... செக்ஸ் ரீதியா பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவ ஒரு அறக்கட்டளையைத் தொடங்குங்க. அதில் ஒரு கணிசமான பணத்தைப் போடுங்க. அதை நான் நிர்வாகம் பண்றேன். பாதிக்கப் பட்டவங்களுக்கு சிக்ரெட்டாவே ஹெல்ப் பண்ணிடலாம்னு சொன்னேன். இதுக்கு ஒத்துக்கிற மாதிரியே எங்கிட்ட ஃபீல் பண்ணி பேசிக்கிட்டிருந்தார். கொஞ்ச நேரத்தில் அவரைப் பார்க்க ஒரு வி.ஐ.பி. பெண்மணி வர... அவரைப்

பார்த்ததும் உற்சாகமாகி, 'செமகட்டை, நாட்டுக்கட்டை எப்படி வர்றான் பாரு' னு என் எதிரிலேயே தன் உதவியாளர்களிடம் கமெண்ட் அடிச்சார். அப்பதான் எனக்கு சுர்ணுவு கோபம் வந்தது. இது திருந்தாத ஜெனம்னு கோபமா கிளம்பி வந்துட்டேன்" என்றார் அனுராதா ரமணன்.

- நக்கிரன் 2-12-2004

શાહી માર્ગ દેખાયું

ગુજરાત નિર્બિલ અસ્પેચ

அடுக்கன் பட்டப்பிள்ளை

	ரூ.
☐ திமுக : பிறந்தது எப்படி?	60
☐ அண்ணா : ஆட்சியைப் பிறந்தது எப்படி?	80
☐ கொலவக்களங்களின் வாக்குமூலம்	80
☐ பெரியாரின் பெண்ணாரியம்	50
☐ பெரியாரின் தலித்தியம்	100
☐ கார்ல் மார்க்ஸ் : வாழ்வும் சிந்தனையும்	175
☐ வெளின் : வாழ்வும் சிந்தனையும்	200
☐ தமிழரின் தத்துவ மரபு I & II	200
☐ இந்துமத வெறி : முகமும் முகமூடகளும்	50
☐ கோட்சேயின் குருமார்கள்	25

முழு / மணியாரிடி மூலம் பணம் அனுமதிக்கு
உங்கள் விடு தேழு புதிதகம் வரும்!
தபால் செலவை வெளியீட்டுக்கலை ஏற்கிறது.

வசந்தம்

வசந்தம் வெளியீட்டுக்கம்

69/24ஏ. அனுமார்கோவில் படித்துறை,

சிம்மக்கல், மதுரை-625 001

பேசி. 262 5555 / 264 1997

e-mail vasanthamtamil@yahoo.co.in

ஆதிசங்கரர் நிறுவியதா
 காஞ்சி மடம்?
 பரமாச்சாரியார் சந்திரசேகரேந்திரர்
 ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தை ஆதரித்தாரா?
 எதிர்த்தாரா? ஒரே சமயத்தில் மூன்று
 சங்கராச்சாரியார்கள் எப்படி?
 ஜயேந்திரர் மடத்திலிருந்து
 காணாமல் போனது ஏன்?
 அவரின் வாக்கு "தெய்வ வாக்கா?"
 வருணாசிரம வாக்கா?
 காஞ்சி நிகர்நிலை பல்கலை.யில்
 நடந்தது என்ன?
 கொலைவழக்கில் ஜயேந்திரர்
 கைதானது எப்படி?
 கேள்விகள் வெளியே
 பதில்கள் உள்ளே...

வசந்தம்